ULB

Assamese Unlocked Literal Bible

বংশাৱলিৰ প্ৰথম পুস্তক।

সংস্কৰণ 4

[as]

কপিৰাইট এবং লাইসেন্সিং

Assamese Unlocked Literal Bible
তাৰিখ.: 2018-08-06
সংস্কৰণ: 4
দ্বাৰা প্ৰকাশিত: BCS

unfoldingWord® Hebrew Bible
তাৰিখ.: 2022-04-29
সংস্কৰণ: 2.1.24
দ্বাৰা প্ৰকাশিত: unfoldingWord

Tischendorf Greek New Testament 8th edition
তাৰিখ.: 2019-06-28
সংস্কৰণ: 2.7
দ্বাৰা প্ৰকাশিত: Door43

License

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)

This is a human-readable summary of (and not a substitute for) the full license found at http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.

You are free to:

- **Share** — copy and redistribute the material in any medium or format
- **Adapt** — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- **Attribution** — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **ShareAlike** — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

সুচিপত্ৰ

বংশাৱলিৰ প্ৰথম পুস্তক। **5**
Chapter 1 5
Chapter 2 6
Chapter 3 7
Chapter 4 8
Chapter 5 9
Chapter 6 11
Chapter 7 15
Chapter 8 16
Chapter 9 18
Chapter 10 20
Chapter 11 20
Chapter 12 22
Chapter 13 23
Chapter 14 24
Chapter 15 24
Chapter 16 25
Chapter 17 28
Chapter 18 29
Chapter 19 29
Chapter 20 30
Chapter 21 31
Chapter 22 32
Chapter 23 33
Chapter 24 34
Chapter 25 35
Chapter 26 36
Chapter 27 37
Chapter 28 39
Chapter 29 40

অবদানকাৰী **42**
Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকাৰী 42
Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকাৰী 42

বংশাৱলিৰ প্ৰথম পুস্তক।

Chapter 1

যাকোবৰ দিনলৈকে আদমৰ বংশাৱলি।

1আদম, চেথ, ইনোচ, 2কৈনন, মহললেল, যেৰদ, 3হনোক, মথুচেলহ, লেমক, 4নোহ, চেম, হাম, আৰু যেফৎ।

5যেফতৰ পুত্ৰ গোমৰ, মাগোগ, মাদয়, যাবন, তূবল, মেচক, আৰু তীৰচ। 6গোমৰ পুত্ৰ অস্কিনজ, দীফত, আৰু তোগৰ্মা। 7যাবনৰ পুত্ৰ ইলীচ,
তাৰ্চীচ, কত্তীম, আৰু দদানীম।

8হামৰ পুত্ৰ কূচ, মিচৰ, পূট, আৰু কনান। 9কূচৰ পুত্ৰ চবা, হবীলা, চবতা, ৰয়মা, আৰু চবতকা। ৰয়মাৰ পুত্ৰ চিবা আৰু দদান। 10কূচৰ পুত্ৰ
নিম্ৰোদ; যি জন পৃথিৱীৰ প্ৰথম জয়কাৰী লোক আছিল।

11লূদীয়া, অনামিয়, লহাবীয়া, আৰু নপ্তুহীয়াৰ পূৰ্বপুৰুষ আছিল মিচৰীয়া, 12পথ্ৰোচীয়াসকল আৰু কচলুহীয়াসকল (এওঁলোকৰ পৰা
ফিলিষ্টীয়াসকল আহিল), আৰু কপ্তোৰীয়াসকল।

13কনানৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ চীদোন, চীদোনৰ পাছত হেৎ; 14তেওঁ যিবূচীয়া, ইমোৰীয়া, গিৰ্গাচীয়া, 15হিব্বীয়া, অৰ্কীয়া, চীনীয়া, 16অৰ্বদীয়া, চমৰীয়া,
আৰু হামাতীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষ আছিল।

17চেমৰ পুত্ৰসকল এলম, অচুৰ অৰ্ফকচদ, লূদ, অৰাম, ঊচ, হূল, গেথৰ, আৰু মেচেক। 18অৰ্ফকচদৰ পুত্ৰ চেলহ; আৰু চেলহৰ পুত্ৰ এৰব।
19এৰবৰ দুজন পুত্ৰ আছিল, এজনৰ নাম পেলগ (বিভাগ), কিয়নো তেওঁৰ সময়তেই পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল, আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম যক্তন
আছিল।

20অলমোদদ, চেলফ, হচৰ্মাবৎ, যেৰহ, 21হদোৰাম, ঊজল, দিক্লা, 22এবল, অবীমায়েল, চিবা, 23ওফীৰ, হবীলা, আৰু যোবব; এওঁলোক যক্তনৰ
পুত্ৰ আছিল।

24চেম, অৰ্ফকচদ, চেলহ, 25এৰব, পেলগ, ৰুয়ূ, 26চৰুগ, নাহোৰ, তেৰহ, 27অব্ৰাম, এই জনেই অব্ৰাহাম আছিল।

28ইচহাক আৰু ইশ্মায়েল অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ আছিল। 29তেওঁলোকৰ বংশৱলি এই, ইশ্মায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ নবায়োতৰ পাছত কেদৰ, অদবেল,
মিবচম, 30মিচমা, দূমা, মচ্ছা, হদদ, তেমা, 31যটৰ, নাফীচ, কেদমা; এই সকল ইশ্মায়েলৰ সন্তান।

32অব্ৰাহামৰ উপপত্নী কটুৰাৰ সন্তানসকল হ’ল জিম্ৰণ, যকচন, মদান, মিদিয়ন, যিচবক, আৰু চূহ। যকচনৰ সন্তান চিবা আৰু দাদন।
33মিদিয়নৰ সন্তান ঐফা, এৰফ, হনোক, অবীদা, আৰু ইলদায়া; এই সকল কটুৰাৰ বংশধৰ।

34অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইচহাক। ইচহাকৰ পুত্ৰ এচৌ আৰু ইস্ৰায়েল।

35ইলীফজ, ৰুৱেল, যিয়ুচ যামল, আৰু কোৰহ এচৌৰ সন্তান আছিল। 36তৈমন, ওমাৰ, চফী, আৰগয়িতম, কনজ, তিম্না, আৰু অমালেক
ইলীফজৰ সন্তান আছিল। 37ৰুৱেলৰ সন্তান নহৎ, জেৰহ, চম্মা, আৰু মিজ্জা।

38চেয়ীৰৰ সন্তান লোটন, চোবল, চিবিয়োন, অনা, দিচোন, এৎচ আৰু দীচন। 39লোটনৰ সন্তান হোৰী হোমম; আৰু লোটনৰ ভনীয়েক আছিল
তিম্না। 40চোবলৰ সন্তান অলিয়ন, মানহৎ, এবল, চফি, আৰু ওনম। আৰু চিবিয়েনৰ সন্তান আয়া আৰু অনা।

41অনাৰ পুত্ৰ দীনোচ। দীনোচৰ পুত্ৰ হিম্ৰন, ইচবন, যিত্ৰণ, আৰু কৰান। 42এৎচৰ সন্তান বিলহন, জাবন, আৰু যাকন। দীচনৰ পুত্ৰ ঊচ, আৰু
অৰান।

43ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত কোনো ৰজাই ৰজত্ব কৰাৰ পূৰ্ব্বেই, ইদোম দেশত ৰাজত্ব কৰা ৰজা এইসকল; বিয়োৰ পুত্ৰ বিলা; তেওঁৰ
নগৰৰ নাম দিনহাবা আছিল। 44বিলাৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ ঠাইত যোবাবে ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁ বজ্ৰাৰ জেৰাহৰ পুত্ৰ আছিল।
45যোববৰ যেতিয়া মৃত্যু হ’ল, তেতিয়া তৈমন দেশীয় হুচমে তেওঁৰ ঠাইত ৰাজত্ব কৰিছিল।

46আৰু হুচমৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত মোৱাব দেশত মিদিয়নক পৰাজিত কৰা বদদৰ পুত্ৰ হদদে ৰাজত্ব কৰিছিল, তেওঁৰ নগৰৰ নাম
আছিল অবিৎ। 47আৰু হদদৰ মৃত্যু হোৱা পাছত তেওঁৰ ঠাইত মস্ৰেকাৰ চম্লাই ৰাজত্ব কৰিছিল। 48চম্লাৰ যেতিয়া মৃত্যু হ’ল, তেতিয়া তেওঁৰ
সলনি ফৰাৎ নদীৰ ওচৰৰ ৰহোবোতীয়া চৌলে ৰাজত্ব কৰিছিল।

49চৌলৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত অকবোৰৰ পুত্ৰ বাল-হাননে ৰাজত্ব কৰিছিল। 50যেতিয়া অকবোৰৰ পুত্ৰ বাল-হাননৰ মৃত্যু হ’ল
তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত হদদে ৰাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল পায়ী। তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম মহেটবেল তেওঁ মে-জাহবৰ নাতিনিয়েক
মট্ৰেদৰ জীয়েক আছিল।

51হদদ মৃত্যু হ’ল।

ইদোমৰ জনগোষ্ঠীৰ মুৰব্বী সকলৰ নাম; তিম্না, অলিয়া, যিথেৎ, 52অহলীবাম, এলা, পীনোন, 53কনজ, তৈমন, মিবচৰ, 54মগ্দীয়েল, আৰু
ঈৰম। এওঁলোক ইদোমৰ জনগোষ্ঠীৰ মুৰব্বী আছিল।

Chapter 2

যাকোবৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল।

1ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ এওঁলোক: ৰূবেণ, চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ, জবূলূন, 2দান, যোচেফ, বিন্যামীন, নপ্তালী, গাদ, আৰু আচেৰ।

3যিহূদাৰ পুত্ৰ, এৰ, ওনন, আৰু চেলা তেওঁৰ এই তিনি জন পুত্ৰ কনানীয়া চূৱাৰ জীয়েকৰ ঔৰসত জন্ম হৈছিল। তেওঁলোকৰ মাজত যিহূদাৰ
ডাঙৰ পুত্ৰ এৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত পাপ কৰিছিল আৰু তেওঁ তাক বধ কৰিলে। 4যিহূদাৰ বোৱাৰীয়েক তামাৰে পেৰচ আৰু জেৰহক জন্ম দিলে।
যিহূদাৰ পাঁচ জন পুত্ৰ আছিল।

5পেৰচৰ পুত্ৰ হিষ্ৰোণ আৰু হামূল আছিল। 6জেৰহৰ পাঁচ জন সন্তান: জিম্ৰী, এথন হেমন, কলকোল, আৰু দাৰা। 7আখৰ কৰ্মীৰ পুত্ৰ আছিল,
তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশে সংগ্ৰহ কৰি ৰখা বস্তু চোৰ কৰি ইস্ৰায়েললৈ সংকট কঢ়িয়াই আনিছিল। 8এথনৰ পুত্ৰ অজৰিয়া আছিল।

9হিষ্ৰোণৰ পুত্ৰ যিৰহমেল, ৰাম, আৰু কলূবয় আছিল। 10ৰামৰ পুত্ৰ অম্মীনাদব; অম্মীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোন। তেওঁ যিহূদাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ
অধ্যক্ষ আছিল। 11নহচোনৰ পুত্ৰ চলমা, চলমাৰ পুত্ৰ বোৱজ। 12বোৱজৰ পুত্ৰ ওবেদ, ওবেদৰ পুত্ৰ যিচয়। 13যিচয়ৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ ইলীয়াব,
দ্বিতীয় অবীনাদব, তৃতীয় চিমিয়া, 14চতুৰ্থ নথনেল, পঞ্চম ৰদ্দয়, 15ষষ্ঠ ওচম, আৰু সপ্তম দায়ূদ।

16তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চৰুয়া আৰু অবীগল। চৰুয়াৰ পুত্ৰ তিনি জন, অবীচয়, যোৱাব, আৰু অচাহেল। 17অবীগলৰ পুত্ৰ আমাচা, এওঁৰ পিতৃ
ইশ্মায়েলীয়া যেথৰ।

18হিষ্ৰোণৰ পুত্ৰ কালেবৰ ভাৰ্যা অজূবা আৰু যিৰীয়োত। তেওঁলোকৰ সন্তান যেচৰ, চোবব, আৰু অৰ্দোন আছিল। 19আৰু অজুবাৰ মৃত্যুৰ
পাছত কালেবে ইফ্ৰাথাক বিয়া কৰালে, আৰু তেওঁ হূৰক জন্ম হ’ল। 20হূৰৰ পুত্ৰ ঊৰি, আৰু ঊৰিৰ পুত্ৰ বচলেল আছিল।

21তাৰ পাছত হিষ্ৰোণে ষাঠি বছৰ বয়সত গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰৰ জীয়েকক বিয়া কৰিলে। তেওঁ তেওঁলৈ চগূবৰক জন্ম দিলে। 22চগূবৰ পুত্ৰ
যায়ীৰ, গিলিয়দ দেশত তেওঁ তেইশখন নগৰ শাসন কৰিছিল।

23গচূৰ আৰু অৰামে তেওঁলোকৰ পৰা যায়ীৰ আৰু কনাৎ নগৰ, আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ ষাঠিখন নগৰ অধিকাৰ কৰিছিল। এই সকলো
বাসিন্দা গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰৰ বংশধৰ আছিল। 24হিষ্ৰোণ মৃত্যুৰ পাছত, কালেবে তেওঁৰ পিতৃৰ ভাৰ্যা ইফ্ৰাথাৰ সৈতে শয়ন কৰে। আৰু তেওঁৰ
অচহূৰক জন্ম দিলে, তেওঁ তকোৱাৰ পিতৃ আছিল।

25হিষ্ৰোণৰ প্ৰথম পুত্ৰ যিৰহমেল, যিৰহমেলৰ প্ৰথম পুত্ৰ ৰাম, ৰামৰ পাছত বূনা, ওৰণ, ওচম, আৰু অহিয়া। 26যিৰহমেলৰ অটাৰা নামেৰে আৰু
এগৰাকী ভাৰ্যা আছিল, তেওঁ ওনমৰ মাতৃ আছিল। 27যিৰহমেলৰ প্ৰথম পুত্ৰ ৰাম, তেওঁৰ পুত্ৰ মাচ, যামীন, আৰু একৰ। 28ওনমৰ পুত্ৰ চম্ময়
আৰু যাদা, আৰু চম্ময়ৰ পুত্ৰ নাদব আৰু অবীচূৰ।

29অবীচূৰৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম অবীহয়িল; তেওঁ অহবান আৰু মোলিদক জন্ম দিলে। 30আৰু নাদবৰ পুত্ৰ চেলদ আৰু অপ্পয়িম, কিন্তু চেলদ নি:সন্তান
হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। 31অপ্পয়িমৰ পুত্ৰ যিচী, যিচীৰ পুত্ৰ চেচন, আৰু চেচনৰ পুত্ৰ অহলয়। 32চম্ময়ৰ ভায়েক যাদাৰ পুত্ৰ যেথৰ আৰু যোনাথন,
যেথৰ নি:সন্তান হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। 33যোনাথনৰ পুত্ৰ পেলৎ আৰু জাজা আছিল। এওঁলোক যিৰহমেলৰ বংশধৰ আছিল।

34চেচনৰ পুত্ৰ নাছিল, কেৱল জীয়েক আছিল। যৰ্হা নামেৰে চেচনৰ এজন মিচৰীয়া দাস আছিল। 35চেচনে তেওঁৰ দাস যৰ্হাই সৈতে নিজৰ
জীয়েকক বিয়া দিলে; তেওঁ অত্তয়ক জন্ম দিলে।

[36]অত্তয়ৰ পুত্ৰ নাথন, নাথনৰ পুত্ৰ জাবদ। [37]জাবদৰ পুত্ৰ ইফলল, ইফললৰ পুত্ৰ ওবেদ। [38]ওবেদৰ পুত্ৰ যেহু, যেহূৰ পুত্ৰ অজৰিয়া।

[39]অজৰিয়াৰ পুত্ৰ হেলচ, হেলচৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা। [40]ইলিয়াৰ পুত্ৰ চিচময়, চিচময়ৰ পুত্ৰ চল্লুম। [41]চল্লুমৰ পুত্ৰ যকমিয়া, আৰু যকমিয়াৰ পুত্ৰ ইলীচামা।

[42]যিৰহমেলৰ ভায়েক কালেবৰ পুত্ৰৰ প্ৰথম সন্তান মেচা, তেওঁ জীফৰ পিতৃ। তেওঁৰ দ্বিতীয় সন্তান মাৰেচা, তেওঁ হিব্ৰোনৰ পিতৃ আছিল। [43]হিব্ৰোণৰ পুত্ৰ কোৰহ, তপ্পূহ, ৰেকম, আৰু চেমা। [44]চেমাৰ পুত্ৰ ৰহম, ৰহম পুত্ৰ যৰ্কিয়ম আৰু ৰেকমৰ পুত্ৰ চম্ময়।

[45]চম্ময়ৰ পুত্ৰ মায়োন, আৰু মায়োনৰ পুত্ৰ বৈৎ-চূৰ। [46]কালেবৰ ঊপপত্নী ঐফাই হাৰণ, মোচা, আৰু গাজেজক জন্ম দিলে। হাৰণৰ পুত্ৰ গাজেজ। [47]যেহদৰ পুত্ৰ ৰেগম, যোথম, গেচন, পেলট, ঐফা, আৰু চাফ।

[48]কালেবৰ ঊপপত্নী মাখা চেবৰ আৰু তিৰ্হনাৰ জন্ম দিলে। [49]আৰু তেওঁ মদমন্নাৰ পিতৃ চাফকক আৰু মগবেনা ও গিবিয়াৰ পিতৃ চবাকক জন্ম দিলে। কালেবৰ জীয়েকৰ নাম অকচা।

[50]এওঁলোক হূৰৰ সন্তান, ইফ্ৰাথাৰ পৰা জন্ম হোৱা প্ৰথম পুত্ৰ হূৰ: কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চোবল, [51]বৈৎলেহমৰ পিতৃ চলমা, বৈৎ-গাদেৰৰ পিতৃ হাৰেফ।

[52]কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চোবলৰ বংশধৰসকল আছিল: হাৰোৰি, মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ, [53]আৰু কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ গোষ্ঠী-যিত্ৰীয়া, পুথীয়া, চূমাথীয়া, আৰু মিশ্ৰায়ীয়াসকল। এওঁলোকৰ বংশধৰ আছিল চৰায়ীয়া আৰু ইষ্টায়োলীয়াসকল।

[54]তলত উল্লেখিত সকল চলমাৰ গোষ্ঠীৰ: বৈৎলেহম, নোটোফাতীয়াসকল অট্ৰোৎ-বৈৎযোৱাব, আৰু মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ লোক, চৰীয়াসকল। [55]যাবেচ-নিবাসী লিখকসকলৰ গোষ্ঠী তিৰাথীয়া, চিমিয়াথীয়া, আৰু চুখাথিয়াসকল। এওঁলোক ৰেখবৰ বংশৰ আদি-পিতৃ হম্মতৰ বংশধৰ কেনীয়া লোক।

Chapter 3

দায়ূদৰ সন্তানসকলৰ তালিকা।

[1]হিব্ৰোণত জন্ম হোৱা দায়ূদৰ সন্তানসকলৰ নাম:

তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ অম্নোন, তেওঁ যিজ্ৰিয়েলীয়া অহীনোৱবৰ পুত্ৰ;

দ্বিতীয় দানিয়েল, তেওঁ কাৰ্মিলীয়া অবীগলৰ পুত্ৰ;

[2]তৃতীয় অবচালোম, তেওঁ গচূৰৰ তলময় ৰজাৰ জীয়েক মাখাৰ পুত্ৰ;

চতুৰ্থ অদোনিয়া, তেওঁ হগগীতৰ পুত্ৰ;

[3]পঞ্চম চফটিয়া, তেওঁ অবীটলৰ পুত্ৰ;

ষষ্ঠ যিত্ৰিয়ম, তেওঁৰ ভাৰ্যা ইগ্লাৰ পুত্ৰ;

[4]দায়ূদৰ এই ছয়জন পুত্ৰ হিব্ৰোণত জন্ম হৈছিল; এই ঠাইত তেওঁ সাত বছৰ ছমাহ ৰাজত্ব কৰিছিল। তাৰ পাছত তেওঁ যিৰূচালেমত তেত্ৰিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। [5]যিৰূচালেমত অম্মীয়েলৰ জীয়েক বৎ-চূৱাৰ পৰা জন্মা তেওঁৰ চাৰি জন পুত্ৰৰ নাম: চিমিয়া, চোবব, নাথন, আৰু চলোমন।

[6]দায়ূদৰ আন আৰু ন জন পুত্ৰৰ নাম

যিভৰ, ইলীচামা, ইলীফেলট,

[7]নোগহ, নোফগ, যাফিয়া,

[8]ইলীচামা, ইলীয়াদা, আৰু ইলীফেলট,

[9]উপপত্নীসকলৰ পৰা হোৱা সন্তান সকলক বাদ দি এইসকলো দায়ূদৰ সন্তান; তামাৰ তেওঁলোকৰ ভনীয়েক আছিল।

10চলোমনৰ পুত্ৰ ৰহবিয়াম।

ৰহবিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া।

অবিয়াৰ পুত্ৰ আচা।

আচাৰ পুত্ৰ যিহোচাফট;

11যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৰাম;

যোৰামৰ পুত্ৰ অহজিয়া;

অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাচ;

12যোৱাচৰ পুত্ৰ অমচিয়া;

অমচিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া;

অজৰিয়াৰ পুত্ৰ যোথম;

যোথমৰ পুত্ৰ আহজ;

13আহজৰ পুত্ৰ হিষ্কিয়া;

হিষ্কিয়াৰ পুত্ৰ মনচি;

14মনচিৰ পুত্ৰ আমোন;

আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া।

15যোচিয়াৰ প্ৰথম পুত্ৰ যোহানন, দ্বিতীয় যিহোয়াকীম, তৃতীয় চিদিকিয়া, আৰু চতুৰ্থ চল্লুম। 16যিহোয়াকীমৰ পুত্ৰ যকনিয়া, শেষৰ জন ৰজা
আছিল চিদিকিয়া।

17বন্দী কৰি নিয়া যকনিয়াৰ পুত্ৰসকল, চলটীয়েল, 18মল্কিৰাম, পদায়া, চিনচৰ, যকমিয়া, হোচামা, আৰু নদবিয়া।

19পদায়াৰ পুত্ৰ জৰুব্বাবিল আৰু চিমিয়ী; জৰুব্বাবিলৰ পুত্ৰ মচুল্লম আৰু হননিয়া; আৰু চলোমীৎ তেওঁলোকৰ ভনীয়েক আছিল। 20তেওঁৰ
আন পাঁচ জন পুত্ৰ হ’ল হচুবা, ওহেল, বেৰেখিয়া, হচদিয়া আৰু যুচবহচেদ। 21হননিয়াৰ বংশধৰ সকল পলটিয়া, যিচয়া আৰু ৰফায়াৰ
সন্তানসকল হ’ল অৰ্ণনৰ, ওবদিয়াৰ, আৰু চখনিয়া।

22চখনিয়াৰ পুত্ৰ চমৰিয়া। আৰু চমৰিয়াৰ ছয় জন পুত্ৰ হ’ল হটূচ, যিগাল, বাৰীহ, নিয়ৰিয়া, আৰু চাফট। 23নিয়ৰিয়াৰ তিনি জন পুত্ৰ হ’ল
ইলীয়োঐনয়, হিষ্কিয়া, আৰু অজ্ৰীকাম। 24ইলীয়োঐনয়ৰ সাত জন পুত্ৰ হ’ল হোদবিয়া, ইলিয়াচীব, পলায়া, অক্কুব, যোহানন, দলায়া, আৰু
অনানী।

Chapter 4

ইস্ৰায়েলৰ গোষ্ঠীসকলৰ বংশাৱলি।

1যিহূদাৰ বংশধৰ পেৰচ, হিষ্ৰোণ, কৰ্ম্মী, হূৰ, আৰু চোবল। 2চোবলৰ পুত্ৰ ৰায়া। ৰায়াৰ পুত্ৰ যহৎ। যহতৰ পুত্ৰ অহূময় আৰু লহদ; এওঁলোক
চৰায়ীয়াৰ গোষ্ঠী।

3এওঁলোক এটমৰ নগৰৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল: যিজ্ৰিয়েল, যিচমা, আৰু যিদবচ। তেওঁলোকৰ ভনীয়েকৰ নাম হচ্ছলেলপোন; 4গদোৰ
নগৰৰ পনূৱেল গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। এজাৰ হূচাৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। হূৰৰ বংশধৰ এওঁলোক, ইফ্ৰাথাৰ প্ৰথম সন্তান আৰু
বৈৎলেহমৰ মূল বংশ।

5তকোৱাৰ পিতৃ অচহূৰৰ দুগৰাকী ভাৰ্য্যাৰ নাম হেলা আৰু নাৰা। 6নাৰাৰ ঔৰসত অহূজ্জম, হেফৰ, তৈমিনী, আৰু হহস্তাৰী জন্ম হ’ল। এওঁলোক
নাৰাৰ সন্তান। 7হেলাৰ পুত্ৰসকল হ’ল চেৰৎ, যিচহৰ, আৰু ইৎনন। 8আৰু হক্কোচৰ পুত্ৰসকল হ’ল আনূব, চোবেবা, আৰু এওঁলোক হাৰুমৰ পুত্ৰ
অহৰ্হেলৰ বংশধৰ।

9যাবেচ তেওঁৰ ভাই-ককায়েকৰ মাজত সকলোতকৈ সন্মানীয় লোক আছিল। তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক যাবেচ (দুখদায়ক) নাম দিছিল। তেওঁ
কৈছিল, “কাৰণ মই তাক দুখেৰে জন্ম দিলোঁ।” 10যাবেচে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, “আপুনি কোনোমতে মোক আশীৰ্ব্বাদ
দিলে, মোৰ সীমাও বঢ়াই দিলে, আপোনাৰ হাত মোৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকিল, আৰু মই যেন দূখ নাপাবৰ বাবে মোক বেয়াৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিলে
বৰ ভাল হয়।” তাতে, ঈশ্বৰে তেওঁ খোজাৰ দৰে তেওঁক দিলে।

11কলূবৰ ভয়েক চূহা মহীৰৰ পিতৃ আছিল, এৱেঁ ইষ্টোনৰো পিতৃ আছিল। 12ইষ্টোনৰ পুত্ৰ বৈৎৰাফা, পাচেহ, আৰু তহিন্না, এওঁলোক ঈৰনাহচ
নগৰৰ মূল লোক। এওঁলোকই ৰেকা নগৰৰ মূল লোক।

13কনজৰ পুত্ৰ অৎনীয়েল আৰু চৰায়া। অৎনীয়েলৰ পুত্ৰ হথৎ আৰু মিয়োনোথৰ। 14মিয়োনোথৰ পুত্ৰ অফ্ৰা, আৰু চৰায়াৰ পুত্ৰ ইয়োব,
যিহাৰাচিমৰ মূল লোক, যাৰ লোকসকলে শিল্পকৰ্ম্ম কৰিছিল। 15যিফুন্নিৰ পুত্ৰ যি কালেব, তেওঁৰ পুত্ৰ ঈৰ, এলা, আৰু নয়ম। এলাৰ পুত্ৰ কনজ
আছিল। 16যিহল্লেললৰ পুত্ৰ জীফ, জীফা, তীৰিয়া আৰু অচৰেল।

17ইজ্ৰাৰ পুত্ৰ যেথৰ, মেৰদ, এফৰ, আৰু যালোন। মেগেদৰ মিচৰীয়া ভাৰ্যাই মৰিয়ম, চম্ময়, আৰু যিচবহক জন্ম দিয়ে, যিচবহ ইষ্টমোৱাৰ পিতৃ
আছিল। 18তেওঁৰ যিহূদীয়া ভাৰ্যা যেৰদক জন্ম দিয়ে, যি জন গদোৰৰ পিতৃ হ’ল, হেবৰ চকোৰৰ পিতৃ হ’ল। আৰু যিকোথীয়েলক জানোহৰ
পিতৃ হ’ল। এওঁলোক মেগদে বিয়া কৰোৱা ফৰৌণৰ জীয়েক বিথিয়াৰ সন্তান।

19হোদিয়াৰ ভাৰ্যা নহমৰ ভনীয়েকৰ দুজন পুত্ৰ, এজন গৰ্মীয়া কলীয়াৰ পিতৃ হ’ল, আৰু আন জন মাখাথীয়া ইষ্টমোৱাৰ। 20চীমোণৰ সন্তান
অম্নোন, ৰিন্না, বিন-হানন, আৰু তীলোন। যিচীৰ পুত্ৰ জোহেৎ আৰু বিনজোহেৎ।

21যিহূদাৰ পুত্ৰ চেলাৰ সন্তানসকল এওঁলোক: লেকাৰ পিতৃ এৰ, মাৰেচাৰ পিতৃ লদ্দা, অচবেয়াৰ বংশত জন্ম হোৱা লোক এওঁলোকে মিহি শণ
সূতাৰে কাপোৰ বোৱা গোষ্ঠীৰ। 22যোকীম, কোজেবাৰ লোক, যোৱাচ আৰু চাৰফৰ মোৱাবত সম্পত্তি আছিল, কিন্তু তেওঁলোক বৈৎলেহেমলৈ
ঘূৰি আহিল। (এইসকলো তথ্য পুৰণি লিপিবদ্ধ তথ্যৰ পৰা পোৱা) 23তেওঁলোক কুমাৰ আছিল, তেওঁলোক নটয়িম আৰু গদেৰা-নিবাসী,
তেওঁলোক ৰজাৰ উদ্দেশে কাম কৰিছিল।

24চিমিয়োনৰ বংশধৰ নমূৱেল, যামীন, যাৰীব, জেৰহ, আৰু চৌল; 25চৌলৰ পুত্ৰ চল্লূম, চল্লূমৰ পুত্ৰ মিবচম, মিবচমৰ পুত্ৰ মিচমা। 26মিচমাৰ
বংশধৰ তেওঁৰ পুত্ৰ হমূৱেল, জককুৰ তেওঁৰ নাতি ল’ৰা, আৰু চিমিয়ী তেওঁৰ পৰনাতি আছিল।

27চিমিয়ীৰ ষোল জন পুত্ৰ আৰু ছয় জনী জীয়েক আছিল; কিন্তু তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ সন্তান বেছি নাছিল, সেয়ে তেওঁলোকৰ সকলো গোষ্ঠী
যিহূদাৰ সন্তানসকলৰ দৰে নাবাঢ়িল। 28তেওঁলোক বেৰ-চেবা মোলাদা, আৰু হচৰ-চূৱালত বাস কৰিছিল।

29তেওঁলোকে বিলহাত, এচমত, তোলদত, 30বথূৱেলত, হৰ্মাত, চিক্লগত, 31বৈৎ-মাৰ্কাবোতত, হচৰ-চূচীমত, বৈৎ-বিৰীত, আৰু চাৰয়িমতো বাস
কৰিছিল; দায়ূদৰ ৰাজত্বলৈকে এইবোৰ নগৰ তেওঁলোকৰ হৈ আছিল।

32এটম, ঐন, ৰিম্মোন, তোখন, আৰু আচন, এই পাঁচখন গাওঁ তেওঁলোকৰ আছিল। 33আৰু তাৰ লগতে চাৰিওফালে বাললৈকে থকা গাওঁ
তেওঁলোকৰ আছিল। এয়ে তেওঁলোকৰ বাস কৰা ঠাই। তেওঁলোকে নিজৰ বংশাৱলিত লিপিৱদ্ধ কৰি ৰাখিছিল।

34মচোবব, যম্লেক, অমচিয়াৰ পুত্ৰ যোচা, 35যোৱেল আৰু অচীয়েলৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যোচিবিয়া, যোচিবিয়াৰ পুত্ৰ যেহূ;
36ইলিয়োঐনয়, যাকোব, যিচোহায়া, অচায়া, অদীয়েল, যিচিমীয়েল, বনায়া, 37আৰু চময়িচাৰ পুত্ৰ চিফ্ৰী, চিফ্ৰীৰ পুত্ৰ যদায়া যদায়াৰ পুত্ৰ
অল্লোন, অল্লোনৰ পুত্ৰ চিফি, চিফিৰ পুত্ৰ জীজা, এওঁলোক গোষ্ঠীৰ নেতৃত্বত আছিল। 38ওপৰত উল্লেখিত নামৰ লোকসকলৰ নিজৰ নিজৰ
গোষ্ঠীৰ অধ্যক্ষ আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ বংশ অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পালে।

39তেওঁলোকে নিজৰ পশুৰ জাকবোৰ চৰাবলৈ ঠাই বিচাৰিলে, আৰু গদোৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গৈ উপত্যকাৰ পূব দিশে গ’ল। 40তাতে
তেওঁলোকে বহুত ঘাঁহ থকা উত্তম চৰণীয়া ঠাই পালে; সেই দেশ বহল, নিৰ্জন, আৰু শান্তিপূৰ্ণ আছিল। সেই ঠাইত বাস কৰা পূৰ্বৰ লোকসকল
হামৰ বংশৰ আছিল। 41যিহূদাৰ ৰজা হিষ্কিয়া ৰাজত্ব কৰা সময়ত, ওপৰত উল্লেখ কৰা নামৰ লোকসকলে গৈ হামিতত বাস কৰা লোকসকলক
আৰু মায়োনীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু সেই সময়ত তেওঁলোক তাতে আছিল। তেওঁলোকে সেই লোকসকলক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে।
পাছত তেওঁলোকে পশুৰ জাকৰ বাবে উপযুক্ত চৰণীয়া ঠাই বিচাৰি পোৱাত, তেওঁলোকে তাতে বাস কৰিলে। 42তেওঁলোকৰ কেইজন মান
লোক, অৰ্থাৎ চিমিয়োনৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পাঁচ শ জনে যিচীৰ পুত্ৰ পলটিয়া, নিয়ৰিয়া, ৰফায়া, আৰু উজ্জীয়েলক সেনাপতি পাতি চেয়ীৰ
পৰ্বতলৈ গ’ল। 43পাছত অমালেকীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা যি সকল লোক পলাই গৈ তাতে ৰক্ষা পাই আছিল, সেই লোকসকলক তেওঁলোকে
বধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে পাছত তাতে নিবাস কৰিব ল’লে। আজিলৈকে তেওঁলোক তাতেই নিবাস কৰি আছে।

Chapter 5

1ৰূবেণ ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথম সন্তান আছিল, তেওঁ আছিল ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথম পুত্ৰ; কিন্তু তেওঁৰ পিতৃৰ শয্যা কলুষিত কৰা বাবে তেওঁ নিজৰ
জেষ্ঠাধিকাৰ হেৰুৱাইছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ যোচেফৰ সন্তানক সেই অধিকাৰ দিয়া হৈছিল। সেয়েহে বংশাৱলীত তেওঁৰ নাম জেষ্ঠৰ শ্ৰেণীত

বংশাৱলিৰ প্ৰথম পুস্তক। 5

লিখা নহ’ল। 2যিহূদা তেওঁৰ ভাইসকলৰ মাজত শক্তিশালী আছিল, আৰু নেতা তেওঁৰ পৰাই হ’ল; কিন্তু জ্যেষ্ঠাধিকাৰ যোচেফৰ হ’ল।
3ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথম পুত্ৰ ৰূবেণৰ সন্তানসকল হ’ল, হনোক, পল্লু, হিষ্ৰোণ, আৰু কৰ্ম্মী।

4যোৱেলৰ বংশধৰ এওঁলোক:

যোৱেলৰ পুত্ৰ চিময়িয়া,

চিময়িয়াৰ পুত্ৰ গোগ,

গোগৰ পুত্ৰ চিমিয়ী,

5চিমিয়ীৰ পুত্ৰ মীখা,

মীখাৰ পুত্ৰ ৰায়া,

ৰায়াৰ পুত্ৰ বাল,

6বালৰ পুত্ৰ বেৰা, তেওঁক অচূৰৰ ৰজা তিলগৎ-পিলনেচৰ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। তেওঁ ৰূবেণীয়াসকলৰ নেতা আছিল।

7যেতিয়া তেওঁলোকৰ বংশাৱলী লিপিৱদ্ধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁৰ ভাই সকল হ’ল: প্ৰধান যিয়ীয়েল, জখৰিয়া,
8যোৱেলৰ পুত্ৰ চেমা, চেমাৰ পুত্ৰ আজজ, আজজৰ পুত্ৰ বেলা। তেওঁলোক নবো আৰু বাল-মিয়োনলৈকে অৰোয়েৰত বাস কৰিছিল, 9আৰু
তেওঁলোক পূবদিশে ফৰাৎ নদীৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তৰ কাষলৈকে বাস কৰিছিল, কাৰণ গিলিয়দ দেশত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ বৃদ্ধি হৈছিল।

10চৌলৰ ৰাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকে হাগৰীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে। তেওঁলোক হাগৰীয়াসকলৰ তম্বুত আৰু গিলিয়দৰ পূব
দিশৰ আটাই দেশত বাস কৰিছিল।

11তেওঁলোকৰ ওচৰত বাচান দেশৰ পৰা চলখালৈকে গাদৰ সন্তানসকলে বাস কৰিছিল। 12যোৱেল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল, আৰু
চাফম আন এটা গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল; তাৰ পাছত যনয় আৰু চাফটমূৰব্বী হ’ল। এওঁলোক বাচানত আছিল। 13তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ
সম্পৰ্কীয় সাত জন হ’ল, মীখায়েল, মচুল্লম, চেবা, যোৰয়, যক্কন, জীয়া, আৰু এবৰ। 14উল্লেখিত এই ব্যক্তিসকল অবীহয়িলৰ বংশধৰ আছিল:

হূৰীৰ পুত্ৰ অবীহয়িল আছিল।

যাৰোহৰ পুত্ৰ হূৰী আছিল।

গিলিয়দৰ পুত্ৰ যাৰোহ আছিল।

মীখায়েলৰ পুত্ৰ গিলিয়দ আছিল।

যিচীচয়ৰ পুত্ৰ মীখায়েল আছিল।

যহদোৰ পুত্ৰ যিচীচয় আছিল।

বূজৰ পুত্ৰ যহদো আছিল।

15গূনীৰ পুত্ৰ অব্দীয়েল, অব্দীয়েলৰ পুত্ৰ অহী তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ মূল ব্যক্তি আছিল।

16তেওঁলোক গিলিয়দত, বাচানৰ নগৰত, আৰু চাৰোণৰ সীমালৈকে চৰণীয়া ঠাইত বাস কৰিছিল। 17যিহূদাৰ ৰজা যোথম আৰু ইস্ৰায়েলৰ ৰজা
যাৰবিয়াম ৰাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকৰ সকলোৰে বংশাৱলী লিপিৱদ্ধ কৰি ৰখিছিল।

18ৰূবেণৰ, গাদীয়াৰ, আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীৰ মাজৰ চৌৱাল্লিশ হাজাৰ সৈন্যক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছিল, তেওঁলোকে ঢাল,
তৰোৱাল কঢ়িয়াইছিল, আৰু ধনু মাৰিছিল। 19তেওঁলোকে হাগৰীয়া, যটূৰ, নাফীচ, আৰু নোদবক আক্ৰমণ কৰিছিল।

20তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ঐশ্বৰীয় সহায় পাইছিল। এইদৰে হাগৰীয়াসকল আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা সকলোকে তেওঁলোকে
পৰাজিত কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে যুদ্ধত ঈশ্বৰৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিলে, কাৰণ তেওঁলোকে
তেওঁত বিশ্বাস কৰিছিল। 21তেওঁলোকৰ জীৱ-জন্তুবোৰ তেওঁলোকে আটক কৰিলে, তাৰ ভিতৰত পঞ্চাশ হাজাৰ উট, দুই লাখ পঞ্চাশ হাজাৰ
ভেড়া, দুই হাজাৰ গাধ, আৰু এক লাখ মানুহ। 22কাৰণ তেওঁলোকৰ হৈ ঈশ্বৰে যুদ্ধ কৰিছিল, সেয়েহে বহুতো শত্ৰুক তেওঁলোকে সত্যা কৰিছিল।
এইদৰে বন্দী কৰি নিয়া সময়লৈকে তেওঁলোকৰ ঠাই সমূহত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল।

[23]মনচিৰ আধা গোষ্ঠীৰ লোকসকলে বাচান দেশৰ পৰা বাল-হৰ্মোণ, আৰু চনীৰলৈকে বাস কৰিছিল (সেয়ে হৰ্মোণ পৰ্বত)। [24]তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বংশৰ নেতাসকল হ'ল: এৰফ, যিচী, ইস্ত্ৰীয়েল, যিৰিমিয়া, হোদবিয়া, আৰু যহদিয়েল। এওঁলোক বলৱান, সাহসী, নাম জ্বলা, আৰু নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ নেতা আছিল।

[25]কিন্তু তেওঁলোক পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অবিশ্বাসী আছিল। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ সন্মুখত যাক ধ্বংস কৰিছিল, সেই দশৰ তেনে দেৱ-দেৱীবোৰক তেওঁলোকে আৰাধনা কৰিছিল। [26]সেয়েহে অজৰীয়াৰ ৰজা পূলক ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে অস্থিৰ কৰিলে (তিলগৎ-পিলনেচৰ বুলি কোৱা হয়)। তেওঁ ৰুবেণীয়া, গাদীয়া, আৰু মনচিৰ আধাগোষ্ঠীৰ লোকসকলক হাবোৰ, হাৰা, গোজনৰ নদীলৈকে লৈ গ'ল; আজিলৈকে তেওঁলোকে সেই ঠাইতে আছে।

Chapter 6

[1]লেবীৰ পুত্ৰ গেৰ্চোন, কহাৎ, আৰু মৰাৰী। [2]কহাতৰ পুত্ৰ অম্ৰম, যিচহৰ, হিব্ৰোণ আৰু উজ্জীয়েল। [3]অম্ৰমৰ পুত্ৰ হাৰোণ, মোচি, আৰু তেওঁৰ ছোৱালী মিৰিয়ম। হাৰোণৰ পুত্ৰ নাদব, অবীহূ, ইলীয়াজৰ, আৰু ঈথামৰ।

[4]ইলীয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহচ, পীনহচৰ পুত্ৰ অবীচুৱা। [5]অবীচুৱাৰ পুত্ৰ বুক্কী, বুক্কীৰ পুতেক উজ্জী। [6]উজ্জীৰ পুত্ৰ জৰহীয়া, জৰহীয়াৰ পুত্ৰ মৰায়োৎ।

[7]মৰায়োতৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুব। [8]অহীটুবৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচ। [9]অহীমাচৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াৰ পুত্ৰ যোহানন। [10]যোহাননৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াই যিৰূচালেমত চলোমনে নিৰ্মাণ কৰা মন্দিৰত কাম কৰিছিল। [11]অজৰিয়াৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুব। [12]অহীটুবৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ চল্লুম।

[13]চল্লুমৰ পুত্ৰ হিল্কিয়া, হিল্কিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া; [14]অজৰিয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যিহোচাদক। [15]যি সময়ত যিহোৱাই নবূখদনেচৰৰ দ্বাৰাই যিহূদা আৰু যিৰূচালেমক বন্দী কৰিছিল, সেই সময়ত যহোচাদককো বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল।

[16]লেবীৰ পুত্ৰ গেৰ্চোম, কহাৎ, আৰু মৰাৰী। [17]গেৰ্চোমৰ পুত্ৰসকলৰ নাম লিবনী আৰু চিমিয়ী। [18]কহাতৰ পুত্ৰ অম্ৰম, যিচহৰ, হিব্ৰোণ, আৰু উজ্জীয়েল। [19]মৰাৰীৰ পুত্ৰ মহলী আৰু মুচী। এওঁলোক পিতৃ-বংশ অনুসাৰে লেবীয়া গোষ্ঠীৰ লোক আছিল। [20]গেৰ্চোমৰ বংশধৰ লিবনী।

লিবনীৰ পুত্ৰ যহৎ।

যহতৰ পুত্ৰ জিম্মা।

[21]জিম্মাৰ পুত্ৰ যোৱাহ।

যোৱাহৰ পুত্ৰ ইদ্দো।

ইদ্দোৰ পুত্ৰ জেৰহ।

জেৰহৰ পুত্ৰ যিয়থৰয়।

[22]কতাহৰ বংশধৰ তেওঁৰ পুত্ৰ অম্মীনাদব।

অম্মীনাদবৰ পুত্ৰ কোৰহ।

কোৰহৰ পুত্ৰ অচীৰ।

[23]অচীৰৰ পুত্ৰ ইলকানা।

ইলকানাৰ পুত্ৰ অবিয়াচফ।

অবিয়াচফৰ পুত্ৰ অচীৰ।

[24]অচীৰৰ পুত্ৰ তহৎ।

তহতৰ পুত্ৰ উৰীয়েল।

উৰীয়েলৰ পুত্ৰ উজ্জীয়া।

উজ্জীয়াৰ পুত্ৰ চৌল।

25ইলকানাৰ পুত্ৰ অমাচয়, অহীমোৎ আৰু ইলকানা। 26দ্বিতীয় ইলকানাৰ পুত্ৰ চফয়।

চফয়ৰ পুত্ৰ নহৎ।

27নহতৰ পুত্ৰ ইলীয়াব।

ইলীয়াবৰ পুত্ৰ যিৰোহম।

যিৰোহমৰ পুত্ৰ ইলকানা।

28চমূৱেলৰ প্ৰথম পুত্ৰ যোৱেল, দ্বিতীয় পুত্ৰ অবিয়া।

29মৰাৰীৰ পুত্ৰ মহলী।

মহলীৰ পুত্ৰ লিবনী।

লিবনীৰ পুত্ৰ চিমিয়ী।

30চিমিয়ীৰ পুত্ৰ উজ্জা।

উজ্জাৰ পুত্ৰ চিমিয়া।

চিমিয়াৰ পুত্ৰ হগিয়া।

হগিয়াৰ পুত্ৰ অচায়া।

31নিয়ম-চন্দুক জিৰণিৰ ঠাইলৈ অহাৰ পাছত, দায়ূদে যি লোকসকলক যিহোৱাৰ গৃহত সঙ্গীতৰ দ্বায়িত্ব দিছিল, তেওঁলোকৰ নাম তলত উল্লেখ
কৰা হ'ল। 32চলোমনে যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ নকৰালৈকে তেওঁলোকে উপাসনা গৃহৰ সন্মুখত, সভা বহা তম্বুৰ সন্মুখত গানৰ দ্বাৰাই
যিহোৱাৰ সেৱা কৰিছিল। তেওঁলোকলৈ দিয়া নিৰ্দেশ অনুযায়ী তেওঁলোকে নিজৰ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰিছিল।

33এওঁলোকেই সেই সকল যি নিজৰ সন্তানসকলৰ সৈতে পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল। কহাতৰ গোষ্ঠীৰ পৰা সংগীতজ্ঞ হেমন আহিছিল। ইয়াত তেওঁৰ পূৰ্বপূৰুষৰ নাম উল্লেখ কৰা হ'ল:

হেমন আছিল যোৱেলৰ পুত্ৰ।

যোৱেল আছিল চমূৱেলৰ পুত্ৰ।

34চমূৱেল আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

ইলকানা আছিল যিৰিহমৰ পুত্ৰ।

যিৰিহম আছিল ইলীয়েলৰ পুত্ৰ।

ইলীয়েল আছিল তোহৰ পুত্ৰ।

35তোহ আচিল চূফৰ পুত্ৰ।

চূফ আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

মহতৰ পুত্ৰ ইলকানা।

ইলকানা আছিল মহৎ অমাচয়ৰ পুত্ৰ।

অমাচয় আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

36ইলকানা আছিল যোৱেলৰ পুত্ৰ।

যোৱেল আছিল অজৰিয়াৰ পুত্ৰ।

অজৰিয়া আছিল চফনিয়াৰ পুত্ৰ।

37চফনিয়া আছিল তহতৰ পুত্ৰ।

তহৎ আছিল অচীৰৰ পুত্ৰ।

অচীৰ আছিল অবিয়াচফৰ পুত্ৰ।

অবিয়াচফ আছিল কোৰহৰ পুত্ৰ।

38কোৰহ আছিল যিচহৰৰ পুত্ৰ।

যিচহ আছিল কহাতৰ পুত্ৰ।

কহাৎ আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

লেবী আছিল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ।

39হেমনৰ লগৰীয়া আচফ। তেওঁ হেমনৰ সোঁহাতে থিয় হৈছিল।

আচফ আছিল বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ।

বেৰেখিয়া আছিল চিমিয়াৰ পুত্ৰ।

40চিমিয়া আছিল মীখায়েলৰ পুত্ৰ।

মীখায়েল আছিল বাচেয়াৰ পুত্ৰ।

বাচেয়া আছিল মল্কিয়াৰ পুত্ৰ।

41মল্কিয়া আছিল ইৎনীৰ পুত্ৰ।

ইৎনি আছিল জেৰহৰ পুত্ৰ।

জেৰহ আছিল অদায়াৰ পুত্ৰ।

42অদায়া আছিল এথনৰ পুত্ৰ।

এথন আছিল জিম্মাৰ পুত্ৰ।

জিম্ম আছিল তিমিয়ীৰ পুত্ৰ।

43চিমিয়া আছিল যহতৰ পুত্ৰ।

জহৎ আছিল গের্চোমৰ পুত্ৰ।

গের্চোম আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

44মৰাৰীৰ সন্তানসকল হেমনৰ সহকৰ্মী আছিল, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ বাওঁহাতে থিয় হৈছিল। তেওঁলোক কীচীৰ পুত্ৰ এথনকো অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল।

কীচী আছিল অব্দীৰ পুত্ৰ।

অব্দী আছিল মল্লূকৰ পুত্ৰ।

45মল্লূক আছিল হচবিয়াৰ পুত্ৰ।

হচবিয়া আছিল অমচিয়াৰ পুত্ৰ।

অমচিয়া আছিল হিল্কিয়াৰ পুত্ৰ।

46হিল্কিয়া আছিল অমচীৰ পুত্ৰ।

অমচী আছিল বানীৰ পুত্ৰ।

বানী আছিল চেমৰৰ পুত্ৰ।

47চেমৰ আছিল মহলীৰ পুত্ৰ।

মহলী আছিল মূচীৰ পুত্ৰ।

মূচী আছিল মৰাৰীৰ পুত্ৰ।

মৰাৰী আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

48তেওঁলোকৰ সহকৰ্মী লেবীয়া লোকসকলক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পবিত্ৰ স্থানৰ সকলো কাৰ্য্যৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

49হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে একেলগে মহা-পবিত্ৰস্থানৰ সকলো কাৰ্য্য কৰিছিল। ইস্ৰায়েলক প্ৰায়শ্চিত কৰিবলৈ যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত হোম-
বলি দিছিল, আৰু ধূপ-বেদিৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাইছিল। এই সকলো ঈশ্বৰৰ দাস মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে কৰিছিল।। 50হাৰোণৰ
বংশধৰ সকলক তলত দিয়াৰ দৰে বিবেচনা কৰা হৈছিল:

হাৰোণৰ পুত্ৰ আছিল ইলীয়েজৰ।

ইলীয়াজৰৰ পুত্ৰ আছিল পীনহচ।

পীনহচৰ পুত্ৰ আছিল অবীচূৱা।

51অবীচূৱাৰ পুত্ৰ আছিল বুক্কী।

বুক্কীৰ পুত্ৰ আছিল উজ্জী।

উজ্জীৰ পুত্ৰ আছিল জৰহিয়া।

52জৰহিয়াৰ পুত্ৰ আছিল মৰায়োৎ।

মৰায়োতৰ পুত্ৰ আছিল অমৰিয়া।

অমৰিয়াৰ পুত্ৰ আছিল অহীটুব।

53অহীচুবৰ পুত্ৰ আছিল চদোক।

চদোকৰ পুত্ৰ আছিল অহীমাচ।

54তলত উল্লেখিত ঠাইসমূহ হাৰোণৰ বংশধৰ সকললৈ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। কহাতীয়া গোষ্ঠীসকলৰ বাবে। (চিঠি খেলৰ যোগেদি তেওঁলোকৰ
বাবে প্ৰথম ঠাই নিৰ্ধাৰণ কৰা): 55তেওঁলোকক যিহূদা দেশৰ হিব্ৰোণ আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ঠাই দিয়া হ’ল। 56কিন্তু সেই নগৰৰ পথাৰ
আৰু চাৰিওফালৰ গাওঁবোৰ যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবক দিয়া হ’ল।

57হাৰোণৰ বংশধৰসকলক হিব্ৰোণ দিয়া হৈছিল-যিখন এখন আশ্ৰয়নগৰ আছিল, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে লিবনা, যত্তীৰ, আৰু ইষ্টমোৱা,
58চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হীলেন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে দবীৰ দিয়া হ’ল।

59হাৰোণৰ বংশধৰ সকলক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে আচন আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বৈৎচেমচো দিয়া হ’ল। 60বিন্যামীন জাতিৰ পৰা তেওঁলোকক
চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গেবা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অল্লেমৎ, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অনাথোৎ দিয়া হ’ল। কহাতীয়া গোষ্ঠীৰ লোকসকলে সৰ্ব্বমুঠ
তেৰখন নগৰ পাইছিল।

61কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশধৰ সকলক মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা চিঠি খেলাই দহখন নগৰ দিয়া হ’ল। 62গেৰ্চোমৰ বংশধৰসকলক তেওঁলোকৰ
বিভিন্ন গোষ্ঠী অনুসাৰে ইচাখৰ গোষ্ঠীৰ, আচেৰ গোষ্ঠীৰ, নপ্তালী গোষ্ঠীৰ, আৰু বাচানত থকা মনচিৰ গোষ্ঠীৰ পৰা তেৰখন নগৰ দিয়া হ’ল।

63মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলক বিভিন্ন গোষ্ঠী অনুসাৰে ৰূবেণ জাতিৰ, গাদ জাতিৰ, আৰু জবূলূন জাতিৰ পৰা, চিঠি খেলাই বাৰখন নগৰ দিয়া
হ’ল। 64এইদৰে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে লেবীয়াসকলক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে এইবোৰ নগৰ দিলে। 65তেওঁলোকে যিহূদা, চিমিয়োন, বিন্যামীনৰ
লোকসকলৰ জাতিৰ পৰা, চিঠি খেলাই ওপৰত লিখা নগৰবোৰ তেওঁলোকক দিলে।

66কিছুমান কহাত গোষ্ঠীৰ লোকসকলক ইফ্ৰয়িম জাতিৰ পৰা নগৰবোৰ দিয়া হ’ল। 67তেওঁলোকক চিখিম, (এখন আশ্ৰয়-নগৰ) চৰণীয়া ঠায়ে
সৈতে ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতীয়া দেশ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গেজৰ, 68চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যকমিয়াম, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বৈৎহোৰোণ, 69চৰণীয়া ঠায়ে
সৈতে অলায়োন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গৎ-ৰিম্মোন দিয়া হ’ল।

[70]কহাতৰ অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ বাবে মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অনেৰ, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বিলিয়ম দিয়া হ'ল।

[71]গেৰচোমৰ বংশধৰ সকলক মনচিৰ গোষ্ঠীৰ আধা জাতিৰ পৰা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বাচানত থকা গোলন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অষ্টাৰোৎ দিয়া হ'ল। [72]ইচাখৰ জাতিৰ পৰা গেৰ্চোম বংশধৰ লোকসকলে চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কেদচ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে দাবৰৎ, [73]চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ৰামোৎ, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে আনেম পাইছিল।

[74]আচেৰ জাতিৰ পৰা তেওঁলোক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মিচাল, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অব্দোন [75]চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হুকোক, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ৰহোব পাইছিল। [76]নপ্তালী জাতিৰ পৰা তেওঁলোকে চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গালীলত থকা কেদচ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হম্মোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কিৰিয়াথয়িম পাইছিল।।

[77]লেবীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট, মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলক জবূলূন জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সাতে ৰিম্মোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সাতে তাবোৰ দিয়া হ'ল। [78-79]তেওঁলোকক ৰুবেণ জাতিৰ পৰা যিৰীহোত থকা যৰ্দ্দন নদীৰ আন দিশৰ পূব পাৰত থকা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে মৰুভূমিত থকা বেচৰ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যহচা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কদেমোৎ, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মেফাৎ দিয়া হ'ল।

[80]গাদ জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গিলিয়দত থকা ৰামোৎ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মহনয়িক, [81]চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হিচবোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যাজেৰ দিয়া হ'ল।

Chapter 7

[1]ইচাখৰৰ চাৰি জন পুত্ৰ আছিল; তেওঁলোক হ'ল, তোলা, পূৱা, যাচুব, আৰু চিম্ৰোণ। [2]তোলাৰ পুত্ৰ সকল হ'ল, উজ্জী, ৰফায়া, যিৰিয়েল, যহময়, যিবচম, আৰু চমূৱেল। এওঁলোক পূৰ্বপূৰুষৰ পৰা অহা বংশৰ মূল মানুহ। এয়াই হ'ল, তোলাৰ বংশ। তেওঁলোক শক্তিশালী আৰু সাহিয়াল আছিল, দায়ূদৰ সময়ত তেওঁলোকৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ ছশ জন আছিল। [3]উজ্জীৰ পুত্ৰ যিজ্ৰহিয়া, যিজ্ৰহিয়াৰ পুত্ৰ মীখায়েল, ওবদিয়া, যোৱেল, আৰু যিচিয়া, এই পাঁচ জনৰ সকলোৱেই নিজ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল।

[4]তেওঁলোকৰ সৈতে পিতৃ-বংশৰ জাতি অনুসাৰে যুদ্ধৰ বাবে ছয়ত্ৰিশ হাজাৰ সৈন্য আছিল। তেওঁলোকৰ বহুতো ভাৰ্যা আৰু সন্তান আছিল। [5]পূৰ্বপূৰুষৰ জাতিৰ তালিকা অনুযায়ী ইচাখৰৰ জাতিৰ ভিতৰত তেওঁলোকৰ সাতাশী হাজাৰ যুদ্ধাৰু আছিল।

[6]বেলা, বেখৰ, আৰু যিদিয়েল; এই তিনি জন আছিল বিন্যামীনৰ পুত্ৰ। [7]বেলাৰ পাঁচ জন পুত্ৰ হ'ল, ইচবোন, উজ্জী, উজ্জীয়েল, যিৰীমোৎ, আৰু ঈৰী। তেওঁলোক নিজৰ গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি আৰু সৈনিক আছিল। পূৰ্বপূৰুষৰ তালিকা অনুযায়ী তেওঁলোকৰ যুদ্ধাৰুৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ চৌত্ৰিশ জন আছিল।

[8]জমীৰা, যোৱাচ, ইলীয়েজৰ, ইলিয়োঐনয়, অম্ৰী, যিৰোমোৎ, অবিয়া, অনাথোৎ, আৰু আলেমৎ; এই সকলো বেখৰৰ সন্তান। [9]তালিকাত দিয়া গোষ্ঠীৰ সংখ্যা অনুযায়ী বিশ হাজাৰ দুশ পৰিয়ালৰ নেতা আৰু যুদ্ধাৰু লোক আছিল। [10]যিদীয়েলৰ পুত্ৰ বিলহন। বিলহনৰ পুত্ৰ যিয়ূচ, বিন্যামীন, অহূদ, কনানা, জেথন, তৰ্চীচ, আৰু অহীচহৰ।

[11]এই সকলো যিদীয়েলৰ সন্তান। তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ তালিকা অনুযায়ী সোতৰ হাজাৰ দুশ নেতা আৰু সৈনিকৰ কাৰ্য্যৰ বাবে উপযুক্ত যুদ্ধাৰু লোক আছিল। [12](চুপ্পীম আৰু হুপ্পীম ঈৰৰ বংশৰ আছিল আৰু অহেৰৰ বংশৰ আছিল হুচীম)

[13]নপ্তালীৰ পুত্ৰ যহচীয়েল, গূনী, যেচৰ, আৰু চল্লুম। এই লোকসকল আছিল বিলহাৰ নাতি ল'ৰা।

[14]অস্ৰীয়েলৰ পুত্ৰ আছিল মনচি। অস্ৰীয়েলৰ অৰামীয়া উপপত্নীয়ে তেওঁক জন্ম দিছিল। তেওঁ গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰকো জন্ম দিছিল।
[15]মাখীৰে হুপ্পীম আৰু চুপ্পীমৰ বংশৰ পৰা এগৰাকী যুৱতীক ভাৰ্যা ৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৰ এগৰাকী ভনীয়েকৰ নাম আছিল মাখা। মনচিৰ আন বংশধৰ আছিল চলফাদ, চলফাদৰ কেৱল জীয়েকহে আছিল। [16]মাখীৰৰ ভাৰ্যা মাখাই এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰি তেওঁৰ নাম পেৰচ ৰাখিলে, পেৰচৰ ভায়েকৰ নাম চেৰচ, আৰু চেৰচৰ পুত্ৰ সকলৰ নাম উলম আৰু ৰেকম।

[17]উলমৰ পুত্ৰ বদান। এওঁলোক মনচিৰ নাতি মাখীৰৰ পুত্ৰ গিলিয়দৰ সন্তান আছিল। [18]গিলিয়দৰ ভনীয়েক হম্মোলেকতে ইচহোদ, অবীয়েজৰ, আৰু মহলাক প্ৰসৱ কৰিলে। [19]আৰু চমীদাৰ পুত্ৰ অহিয়ন, চেখম, লিকহী, আৰু অনীয়াম।

[20]তলত উলেখিত সকল ইফ্ৰয়িমৰ বংশৰ লোকসকল:

ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰ চূথেলহ,

চূথেলহৰ পুত্ৰ বেৰদ,

বেৰদৰ পুত্ৰ তহৎ,

তহতৰ পুত্ৰ ইলিয়াদা,

ইলিয়াদৰ পুত্ৰ তহৎ,

21তহতৰ পুত্ৰ যাদব,

যাদবৰ পুত্ৰ চূথেলহ। যেতিয়া এজৰ আৰু ইলিয়দে গাতৰ লোকসকলৰ পশু চুৰ কৰিবলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকক গাঁতৰ লোকসকলে
নগৰত বধ কৰিছিল। 22তেওঁলোকৰ পিতৃ ইফ্ৰয়িমে বহুত দিনলৈকে তেওঁলোকৰ বাবে শোক কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ ভাই সকলে তেওঁক শান্ত্বনা
দিবলৈ আহিছিল।

23তেওঁ নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ লগত শয়ন কৰিলে। তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁলোকৰ ঘৰত সেই সময়ত অমঙ্গল ঘটিছিল কাৰণে
ইফ্ৰয়িমে তাৰ নাম ৰবীয়া (অমঙ্গল) ৰাখিলে। 24তেওঁৰ জীয়েকৰ নাম আছিল চেৰা। চেৰাই ওপৰ আৰু তল বৈৎ-হোৰোণ আৰু উজ্জেন চেৰা
নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল।

25ৰবীয়াৰ পুত্ৰ আছিল ৰেফহ।

ৰেফহৰ পুত্ৰ আছিল ৰেচফ।

ৰেচফৰ পুত্ৰ আছিল তেলহ।

তেলহৰ পুত্ৰ আছিল তহন।

26তহনৰ পুত্ৰ আছিল লদ্দন।

লদ্দনৰ পুত্ৰ আছিল অম্মীহূদ।

অম্মীহূদৰ পুত্ৰ আছিল ইলীচামা।

27ইলীচামাৰ পুত্ৰ আছিল নূন।

নূনৰ পুত্ৰ আছিল যিহোচুৱা।

28তেওঁলোকে বৈৎ-এল আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ গাওঁ অধিকাৰ কৰি তাতে বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকে পূবদিশে নাৰণ, পশ্চিমদিশে গেজৰ
আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, চিখিম আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, অহিয়া আৰু তাৰ গাওঁসমূহলৈকে বিস্তাৰিত হৈছিল। 29মনচিৰ সীমাত বৈৎচান আৰু তাৰ
গাওঁসমূহ, তানচ আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, মেগিদ্দো আৰু তাৰ গাওঁসমূহৰ লগতে দোৰ আৰু তাৰ গাওঁসমূহ। এইবোৰ ঠাইত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ
যোচেফৰ বংশৰ লোকসকলে বাস কৰিছিল।

30আচেৰৰ পুত্ৰ যিম্না, যিচবা, যিচবী, বৰীয়া আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চেৰহ আছিল। 31বৰীয়াৰ পুত্ৰ হেবৰ আৰু মল্কীয়েল। এওঁ বিৰ্জয়িতৰ
পিতৃ আছিল। 32হেবৰৰ পুত্ৰ যফলেট, চোমেৰ, আৰু হোথম। এওঁলোকৰ চূৱা নামেৰে ভনী আছিল।

33যফলেটৰ পুত্ৰ পাচক, বিমহল, আৰু অশ্বৎ। এওঁলোক যফলেটৰ সন্তান। 34যফলেটৰ ভায়েক চেমৰৰ পুত্ৰসকল: ৰহগা, যিহুব্বা, আৰু
আৰাম। 35চেমৰৰ ভায়েক হেলমৰ পুত্ৰসকল: চোফহ, যিম্না চেলচ, আৰু আমল।

36চোফহৰ পুত্ৰ চূহ, হৰ্ণেফৰ, চূৱাল, বেৰী, আৰু যিম্ৰা, 37বেৰচ, হোদ, চম্মা, চিলচা, ষিত্ৰণ, আৰু বেৰা। 38যেথৰৰ পুতেক যিফুন্নি, পিস্পা, আৰু
অৰা।

39উল্লাৰ বংশধৰসকল হ'ল আৰহ, হন্নীয়েল, আৰু ৰিচিয়া। 40এই সকলো আচেৰৰ বংশধৰ আছিল। এওঁলোক গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি, পৰিয়ালৰ
নেতা, বিশিষ্ট লোক, যুদ্ধাৰু, আৰু নেতাসকলৰ মাজত প্ৰধান আছিল। তেওঁলোকৰ গণনাৰ তালিকা অনুসৰি যুদ্ধৰ বাবে ছাবিশ হাজাৰ উপযুক্ত
সৈনিক আছিল।

Chapter 8

1বিন্যামীনৰ পাঁচ জন পুত্ৰ, তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ বেলা, তাৰ পাছত চবেল, অহৰহ, 2নোহা, আৰু ৰাফা। 3বেলাৰ পুত্ৰ অদ্দৰ, গেৰা, অবীহূদ,
4অবীচূৱা, নামন, অহোহ, 5গেৰা, চফুফন, আৰু হূৰম।

6এওঁলোক এহূদৰ বংশৰ লোক, এওঁলোক গেবাৰ গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল, মানহতলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰা লোক এওঁলোক: 7নামন, অহিয়া, আৰু গেৰা। তেওঁলোকৰ যাত্ৰাত গেৰাই নেতৃত্ব দিছিল। গেৰাৰ পুত্ৰ উজ্জা আৰু অহীহূদ।

8চহৰয়িমে তেওঁৰ ভাৰ্যা হূচীম আৰু বাৰাক ত্যাগ কৰাৰ পাছত, চহৰয়িম মোৱাব দেশত তেওঁৰ সন্তানসকলৰ পিতৃ হ'ল। 9তেওঁৰ ভাৰ্যা হোদচৰ পৰা জন্ম হোৱা পুত্ৰ যোবব, চিবিয়া মেচা, আৰু মল্কমৰ তেওঁ পিতৃ হ'ল। 10যিয়ূচ, চবিয়া, আৰু মিৰ্মা। এওঁলোক তেওঁৰ পুত্ৰ আছিল আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল। 11ইতিমধ্যে তেওঁ হূচীমে জন্ম দিয়া পুত্ৰ অবীটুব আৰু ইল্পালৰ পিতৃ হ'ল।

12ইল্পালৰ পুত্ৰ এৰব, মিচয়ম, আৰু চেমদ, (তেৱেঁই ওনো আৰু চাৰিওফালৰ গাৱেঁ সৈতে লোদৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল), 13তাত বৰীয়া আৰু চেমাও আছিল। তেওঁলোক অয়ালোন নিবাসী গোষ্ঠীৰ প্ৰধান লোক, যি জনে গাৎ নিবাসীসকলক বাহিৰ কৰি দিছিল।

14এওঁলোক বৰীয়াৰ পুত্ৰ:

অহিয়ো, চাচক, যিৰেমোৎ,

15জবদিয়া অৰদ, এদৰ,

16মীখায়েল, যিস্পা, আৰু যোহা,

17-18এওঁলোক ইল্পালৰ পুত্ৰ:

জবদিয়া, মচুল্লম, হিস্কী, হেবৰ,

যিচমৰয়, যিজলিয়া, আৰু যোবব,

19-21এওঁলোক চিমিয়ীৰ পুত্ৰ:

যাকীম, জিখ্ৰী, জব্দী,

ইলীঐনয়, চিল্লথয়, ইলীয়েল,

অদায়া, বৰায়া, আৰু চিম্ৰৎ।

22-25এওঁলোক চাচকৰ পুত্ৰ:

যিস্পন, এৰব, ইলীয়েল,

অব্দোল, জিখ্ৰী, হানন,

হননিয়া, এলম, অন্তোথিয়া,

যিফদিয়া আৰু পনূৱেল,

26-27এওঁলোক যিৰোহমৰ পুত্ৰ:

চমচৰয়, চহৰিয়া, অথলিয়া,

যৰেচিয়া, এলিয়া, আৰু জিখ্ৰী,

28এওঁলোক যিৰূচালেমত বাস কৰা লোকসকলৰ বংশৰ প্ৰধান লোক আৰু নেতা আছিল।

29গিবিয়োনৰ পিতৃ যিয়ীয়েল গিবিয়োনত বাস কৰিছিল; তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম মাখা আছিল। 30তেওঁৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ অব্দোন, তাৰ পাছত চুৰ, কীচ, বাল, মাদব, 31গদোৰ, অহিয়ো, আৰু জেখৰ।

32আন এজন যিজীয়েলৰ পুত্ৰ মিক্লোত, মিক্লোতৰ পুত্ৰ চিমিয়া। তেওঁলোকে নিজৰ সম্বন্ধীয় সকলৰ ওচৰতে যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল।
33নেৰৰ পুত্ৰ কীচ আছিল।

কিচৰ পুত্ৰ চৌল আছিল।

চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথন, মল্কীচূৱা, অবীনাদব, আৰু ইচবাল। 34যোনাথনৰ পুত্ৰ মৰীব-বাল।

মৰীব-বালৰ পুত্ৰ মীখা আছিল।

35মীখাৰ পুত্ৰ পীথোন, মেলক, তৰেয়া, আৰু আহজ। 36আহজৰ পুত্ৰ যিহোৱদ্দা।

যিহোৱদ্দাৰ পুত্ৰ আলোমোৎ, অজমাবৎ, আৰু যিম্ৰী।

যিম্ৰীৰ পুত্ৰ মোচা।

37মোচাৰ পুত্ৰ বিনিয়া। বিনিয়াৰ পুত্ৰ ৰাফা। ৰাফাৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা। ইলিয়াচাৰ পুত্ৰ আচেল।

38আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল: অজ্ৰীকাম, বোখৰু, ইশ্মায়েল, চিয়ৰিয়া, ওবদিয়া, আৰু হানন। এওঁলোক সকলো আচেলৰ সন্তান।
39আচেলৰ ভায়েক এচেকৰ প্ৰথম পুত্ৰ উলম, দ্বিতীয় যিয়ুচ, আৰু তৃতীয় ইলীফেলট। 40উলমৰ পুত্ৰসকল যুদ্ধাৰু আৰু ধনুৰ্দ্ধৰ আছিল।
তেওঁলোকৰ বহুতো পুত্ৰ আৰু নাতি ল’ৰা আছিল, সৰ্বমুঠ এশ পঞ্চাশ জন। এই সকলো লোকেই বিন্যামীনৰ বংশৰ আছিল।

Chapter 9

যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ তালিকা। চৌলৰ বংশাৱলী।

1ইস্ৰায়েলৰ সকলো বংশাৱলী লিপিৱদ্ধ কৰা হৈছিল। তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ পুস্তকত এই বংশাৱলীবোৰ লিপিৱদ্ধ কৰি ৰাখিছিল।
যিহূদাৰ লোকসকলক নিজৰ পাপৰ কাৰণে বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল। 2তেওঁলোকৰ নগৰত পুনৰ প্ৰথমবাৰ বাস কৰা কিছুমান লোক
হ’ল ইস্ৰায়েলীয়াসকল, পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, আৰু মন্দিৰৰ দাস সকল। 3যিহূদা, বিন্যামীন, ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিৰ বংশৰ কিছুমান
লোক যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল।

4বাস কৰা লোকসকলৰ লগত বানিৰ পুত্ৰ ইম্ৰীয়, ইম্ৰীয়ৰ পুত্ৰ অম্ৰীয়, অম্ৰীয়ৰ পুত্ৰ অম্মীহূদ, অম্মীহূদৰ পুত্ৰ উথয়ৰ লগতে যিহূদাৰ পুত্ৰ পেৰচৰ
বংশৰ কিছুমান লোকক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। 5চীলোনীয়াসকলৰ মাজৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা অচায়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল। 6জেৰহৰ বংশৰ
লোকসকলৰ মাজৰ যুৱেল। তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ছশ নৱৈই জন আছিল।

7বিন্যামীনৰ বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ হচ্ছনুৱাৰ পুত্ৰ হোদবিয়া, হোদবিয়াৰ পুত্ৰ মচুল্লম, মচুল্লমৰ পুত্ৰ চল্লু। 8তাত যিৰোহমৰ পুত্ৰ যিবনিয়াও
আছিল। যিবনিয়াৰ পুত্ৰ ৰুৱেল, ৰুৱেলৰ পুত্ৰ চফটিয়া, চফটিয়াৰ পুত্ৰ মচুল্লম, মচুল্লমৰ পুত্ৰ মিক্ৰী, মিক্ৰীৰ পুত্ৰ উজ্জী, আৰু উজ্জীৰ পুত্ৰ এলা
আছিল। 9তেওঁলোকৰ সম্বন্ধীয় বংশাৱলীৰ তালিকা অনুসাৰে লোকৰ সংখ্যা আছিল, নশ ছাপন্ন জন। এই সকলো লোক নিজৰ বংশৰ নেতৃত্বত
আছিল।

10পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিদয়া, যিহোয়াৰীব, আৰু যাখীন; 11অহীটুবৰ পুত্ৰ মৰায়োত, মৰায়োতৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ মচুল্লম,
মচুল্লমৰ পুত্ৰ হিল্কিয়া, হিল্কিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল।

12মল্কীয়াৰ পুত্ৰ পচোৰ, পচোৰৰ পুত্ৰ যিৰিহোম, যিৰিহোমৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল। ইম্মোৰৰ পুত্ৰ মচিল্লেমীত, মচিল্লেমীতৰ পুত্ৰ মচুল্লম, মচুল্লমৰ
পুত্ৰ যহজেৰা, যহজেৰাৰ পুত্ৰ আদিয়েল, আদিয়েলৰ পুত্ৰ মাচয়ো আছিল। 13তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় গোষ্ঠীৰ নেতৃত্বত যি সকল আছিল,
তেওঁলোকৰ সংখ্যা এক হাজাৰ সাত শ ষাঠি জন। তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ গৃহত কাম কৰাৰ বাবে অতি সক্ষম লোক আছিল।

14লেবীয়াসকলৰ মাজৰ মৰাৰীৰ বংশত জন্ম হোৱা হচবিয়াৰ পুত্ৰ অজ্ৰীকাম, অজ্ৰীকামৰ পুত্ৰ হচ্ছুব, হচ্ছুবৰ পুত্ৰ চময়া আছিল। 15তাত
বকবক্কৰ, হেৰচ, গালল, আচফৰ পুত্ৰ জিখ্ৰী, জিখ্ৰীৰ পুত্ৰ মাখী, মাখীৰ পুত্ৰ মত্তনিয়াও আছিল। 16ইলকানাৰ পুত্ৰ আচা, আচাৰ পুত্ৰ বেৰেখিয়া
আৰু যিদূথূনৰ পুত্ৰ গালল, গাললৰ পুত্ৰ চময়া, চময়াৰ পুত্ৰ ওবদিয়াও নটোফাতীয়াসকলৰ গাঁৱসমূহত বাস কৰিছিল।

17দুৱৰীসকল চল্লূম, অক্কুব, টলমোন, অহীমন, আৰু তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকল। চল্লূম তেওঁলোকৰ নেতা আছিল। 18তেওঁলোক আগৰ
পৰা লেবী বংশৰ ছাউনিৰ পূবদিশে ৰাজদুৱাৰত থিয় হৈ পহৰা দিছিল। 19কোৰহৰ পুত্ৰ অবিয়াচফ, অবিয়াচফ পুত্ৰ কোৰি, কোৰিৰ পুত্ৰ চল্লূম,
আৰু তেওঁৰ পিতৃ বংশত কোৰহীয়া ভাইসকল আছিল। মন্দিৰৰ কামত নিযুক্ত আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ ৰখীয়া আছিল। কেৱল তেওঁলোকৰ বংশৰ
লোকহে যিহোৱা থকা ঠাইৰ প্ৰবেশস্থানৰ ৰখীয়া হৈছিল।

20পূৰ্বে ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহচ তেওঁলোকৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল, আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। 21মেচেলিয়ামৰ পুত্ৰ জখৰিয়া
“সাক্ষাত কৰা তম্বুৰ” দুৱাৰ ৰখীয়া আছিল।

22যি সকল লোকক দুৱাৰ ৰাখিবলৈ দুৱৰীস্বৰূপে মনোনীত কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ সংখ্যা সৰ্ব্বমুঠ দুশ বাৰ জন। এওঁলোকৰ গাঁৱৰ নাম
জনবসতি লিপিৱদ্ধ কৰোতে লিখা হৈছিল। দায়ুদ আৰু চমূৱেল দৰ্শকে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ ভিত্তিত তেওঁলোকক কামত নিযুক্ত কৰিছিল।

23সেয়েহে তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ আবাসৰ দুৱাৰত ৰখীয়াৰ কাম কৰিছিল। 24দুৱৰীসকলক পূব, পশ্চিম, উত্তৰ,
আৰু দক্ষিণ, এই চাৰিও দিশত নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

25তেওঁলোকৰ গাঁৱত থকা ভাইসকল সাত দিনৰ মূৰত পালক্ৰমে ঘূৰি আহিব লগা হৈছিল। 26কিন্তু চাৰিজন প্ৰধান লেবীয়া দুৱৰী আছিল,
তেওঁলোক নিযুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কোঠাবোৰৰ আৰু ভৰালবোৰৰ ৰখীয়া নিযুক্ত হৈছিল। 27তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চাৰিওফালে ৰাতি
অতিবাহিত কৰিছিল, কাৰণ গৃহ ৰখিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত দ্বায়িত্ব আছিল। তেওঁলোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা দুৱাৰ মেলিব পাৰিছিল।

28তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক মন্দিৰৰ আহিলা পাতিৰ অধ্যক্ষ আছিল; যেতিয়া তেওঁলোকে সেইবোৰ বাহিৰলৈ আনিছিল বা ভিতৰলৈ নিছিল
তেতিয়া গণনা কৰিছিল। 29তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকক আহিলাপাতি, পবিত্ৰস্থানৰ সকলো পাত্ৰ, মিহি আটাগুড়ি, দ্ৰাক্ষাৰস, তেল, ধূপ, আৰু
মচলা আদি সকলো বস্তু তত্বাৱধান কৰিবলৈও নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

30পুৰোহিতসকলৰ কিছুমান পুত্ৰই মচলা মিহলি কৰিছিল। 31লেবীয়াসকলৰ মাজত কোৰহীয়া চল্লুমৰ প্ৰথম পুত্ৰ মত্তিথিয়া উৎসৰ্গৰ বাবে প্ৰস্তুত
কৰা পিঠাৰ তত্বাৱধান কৰোতা হিচাবে নিযুক্ত আছিল। 32তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত কহাতৰৰ বংশৰ কিছুমান লোক প্ৰত্যেক বিশ্ৰাম-
বাৰত দৰ্শন-পিঠা যুগুত কৰিবলৈ নিযুক্ত আছিল।

33গায়কসকল আৰু লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ মূল মানুহ দিনে-ৰাতিয়ে নিযুক্ত কৰি দিয়া দ্বায়িত্ব বহন কৰিছিল, সেয়েহে যেতিয়া তেওঁলোক
নিজৰ কামৰ পৰা মুক্ত হয়, তেতিয়া তেওঁলোক পবিত্ৰস্থানত থকা কোঠাবোৰত থাকিছিল। 34লেবীয়াসকলৰ মাজত পৰিয়ালৰ নেতাসকলৰ
তালিকা বংশাৱলীত লিপিৱদ্ধ কৰা আছিল। তেওঁলোক যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল।

35গিবিয়োনৰ পিতৃ যিয়ীয়েল, তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম মাখা। তেওঁলোক গিবিয়োনত বাস কৰিছিল। 36তেওঁৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰ আব্দোন, তাৰ
পাছত চূৰ, কীচ, বাল, নেৰ, নাদব, 37গদোৰ, অহিয়ো, জখৰিয়া, আৰু মিক্লোৎ। 38মিক্লোতৰ পুত্ৰ চিমিয়াম। তেওঁলোকেও নিজৰ ভায়েকসকলৰ
ওচৰত যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল।

39নেৰৰ পুত্ৰ কীচ,

কীচৰ পুত্ৰ চৌল,

চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথন, মল্কীচূৱা, অবীনাদব আৰু ইচবাল,

40যোনাথনৰ পুত্ৰ মাৰীব-বাল,

মাৰীব-বালৰ পুত্ৰ মীখা,

41মীখাৰ পুত্ৰ পীথোন, মেলক, তহৰেয়া, আৰু আহজ,

42আহজৰ পুত্ৰ যৰা,

যৰাৰ পুত্ৰ অলেমৎ, অজমাবৎ, আৰু জিম্ৰী,

জিম্ৰীৰ পুত্ৰ মোচা,

43মোচাৰ পুত্ৰ বিনিয়া,

বিনিয়াৰ পুত্ৰ ৰফায়া,

ৰফায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা,

ইলিয়াচাৰ পুত্ৰ আচেল,

44আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম অজ্ৰীকাম, বোখৰূ, ইশ্মায়েল, চিয়ৰিয়া, ওবদিয়, আৰু হানন।

Chapter 10

চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত্যু।

1ফিলিষ্টীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোক ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল, আৰু অনেক লোকৰ মৃত্যু
হৈ গিলবোৱা পৰ্বতত পৰিল। 2ফিলিষ্টীয়াসকলে চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পাছে পাছে খেদি গৈ, চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথনক, অবীনাদবক,
আৰু মলকীচূৱাক বধ কৰিলে। 3চৌলৰ বিৰুদ্ধে ঘোৰ যুদ্ধ হ'ল, আৰু ধনুৰ্দ্ধৰসকলে তেওঁক আগচি ধৰিলে। ধনুৰ্দ্ধৰসকলৰ কাৰণে তেওঁ
ত্ৰাসযুক্ত হ'ল।

4তাৰ পাছত চৌলে তেওঁৰ অস্ত্ৰবাহকক ক'লে, “তোৰ তৰোৱাল উলিয়াই তাৰে মোক খোঁচ। নহলে, এই অচুন্নৎহঁতে আহি মোক অপব্যৱহাৰ
কৰিব।” কিন্তু তেওঁৰ অস্ত্ৰবাহকে মান্তি নহ'ল, কাৰণ তেওঁ অতিশয় ভয়ত আছিল। সেয়েহে চৌলে নিজৰ তৰোৱাল লৈ তাৰ ওপৰত পৰিল।

5যেতিয়া তেওঁৰ অস্ত্ৰবাহকে দেখিলে চৌলৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ অস্ত্ৰবাহকেও তেওঁৰ দৰে নিজৰ তৰোৱালৰ ওপৰত পৰি মৰিল। 6এইদৰে
চৌল, তেওঁৰ তিনি জন পুত্ৰ, আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো সদস্যসকলৰো একে-লগে মৃত্যু হ'ল।

7যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ লোক সকলে সমথল ঠাইলৈ আহি দেখিলে যে, তেওঁলোক পলাইছে আৰু চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া
তেওঁলোকে নিজৰ নগৰবোৰ এৰি পলাল। তাৰ পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলে আহি সেইবোৰ ঠাইত বাস কৰিলে। 8পিছদিনা ফিলিষ্টীয়াসকলে বধ
কৰা লোকসকলৰ সাজ সোলোকাই লবলৈ আহি, গিলবোৱা পৰ্বতত চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত-দেহ পৰি থকা পালে।

9তেতিয়া তেওঁলোকে চৌলৰ সাজ সোলোকালে আৰু তেওঁৰ মূৰ লৈ, নিজৰ দেৱতাবোৰক আৰু লোকসকলক বাতৰি জনাবৰ বাবে,
ফিলিষ্টীয়াসকলৰ দেশত সকলো ফালে বাৰ্ত্তাবাহক পঠাই দিলে। 10তেওঁলোকে চৌলৰ যুদ্ধৰ সাজ তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ মন্দিৰত ৰাখিলে,
আৰু তেওঁৰ মূৰ দাগোনৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত আৰি থলে।

11যেতিয়া যাবেচ গিলিয়দৰ সকলো লোকে ফিলিষ্টীয়াসকলে চৌললৈ কৰা সেই কৰ্ম্মৰ বাতৰি পালে, 12তেতিয়া তেওঁলোকৰ সকলো যুদ্ধাৰু
লোকে গৈ চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত-দেহবোৰ যাবেচলৈ লৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ অস্থি যাবেচত থকা অ'ক গছৰ তলত পুতি
থ'লে, আৰু সাত দিন লঘোন দিলে।

13চৌল যিহোৱাৰ অবিশ্বাসী হোৱাৰ বাবে এইদৰে মৃত্যু হ'ল। তেওঁ যিহোৱাৰ আজ্ঞা বোৰ পালন নকৰিলে, কিন্তু পৰামৰ্শ লবলৈ মৃতলোকৰ
লগত কথা পতা লোকৰ ওচৰলৈ গৈছিল। 14তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা মাৰ্গ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাছিল। সেয়েহে যিহোৱাই তেওঁক মাৰিলে
আৰু ৰাজ্যকো কাঢ়ি লৈ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ূদক দিলে।

Chapter 11

গোটেই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত দায়ূদ ৰজা হোৱা। তেওঁৰ বীৰসকলৰ তালিকা।

1তাৰ পাছত গোটেই ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে হিব্ৰোণত দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওক, আমি আপোনাৰ মাংস আৰু আপোনাৰ হাড়।
2আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ ওপৰত ৰজা আছিল, তেতিয়া আপুনিয়েই ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল। আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই
আপোনাক কৈছিল, ‘তুমি মোৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ ৰখীয়া হবা, আৰু তুমি মোৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা হ'বা।’ ”
3সেয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোক হিব্ৰোণৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু দায়ূদে হিব্ৰোণত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ লগত এটি নিয়ম
কৰিলে, যিহোৱাই চামূৱেলৰ দ্বাৰাই কোৱা বাক্য অনুসাৰে তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত দায়ূদক ৰজা অভিষেক কৰিলে।

4দায়ূদ আৰু সকলো ইস্ৰায়েলীয়া লোকসকলে যিৰূচালেমলৈ গ'ল (সেই ঠাইয়ে যিবূচ)। সেই সময়ত যিবূচ নিবাসী যিবূচীয়া লোকসকল সেই
ঠাইত আছিল। 5তাতে যিবূচ নিবাসী লোকসকলে দায়ূদক ক'লে, “আপুনি এই ঠাইত সোমাব নোৱাৰে।” কিন্তু দায়ূদে চিয়োন দুৰ্গ অধিকাৰ কৰি
ল'লে, সেয়ে দায়ূদৰ নগৰ। 6দায়ূদে ক'লে, “যি কোনোৱে প্ৰথমে যিবূচীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব, তেওঁ প্ৰধান সেনাপতি হ'ব।” চৰূয়াৰ পুত্ৰ
যোৱাবে প্ৰথমে আক্ৰমণ কৰিলে, সেই বাবে তেওঁকে প্ৰধান সেনাপতি পাতিলে।

7তাৰ পাছত দায়ূদ সেই দুৰ্গত বাস কৰিলে। সেই বাবে তেওঁলোকে এই নগৰক ‘দায়ূদৰ নগৰ’ বুলি ক'লে। 8তেওঁ মিল্লোৰ পৰা নগৰৰ
চাৰিওফালে দেৱাল বান্ধিলে। যোৱাবে নগৰৰ অৱশিষ্ট ঠাইবোৰ মেৰামত কৰিলে। 9দায়ূদ মহানৰ পৰা মহান হ'ল, কাৰণ যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ
ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত আছিল।

10ইস্ৰায়েলৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰি, দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ, এওঁলোকেই দায়ূদৰ প্ৰধান লোক যি সকলে সকলো ইস্ৰায়েলৰ লগত
একেগোট হৈ তেওঁৰ ৰাজ্যত নিজকে শক্তিশালী দেখোৱালে। 11এই খন এখন দায়ুদৰ শ্ৰেষ্ঠ সৈন্যসকলৰ তালিকা: হকমোনীয়াৰ পুত্ৰ যাচবিয়াম,
তেওঁ ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত প্ৰধান সেনাপতি আছিল, তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে যাঠীৰে তেওঁলোকক একে সময়তে বধ কৰিলে।

12তেওঁৰ পাছত অহোহীয়া দোদোৰ পুত্ৰ ইলিয়াজ, তেওঁ আছিল তিনিজন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ মাজৰ এজন। 13তেওঁ পচদম্মীমত দায়ুদৰ লগত
আছিল। যি ঠাই ডোখৰত যৱ ধান গুড়ি কৰিছিল, সেই পথাৰ খনত যুদ্ধৰ বাবে ফিলিষ্টীয়া সকলে গোট খালে; আৰু তাত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ
সন্মূখৰ পৰা সৈন্যসকল পলাইছিল। 14তেওঁলোকে পাছত সেই পথাৰৰ মাজত থিয় হৈ তাক ৰক্ষা কৰিলে, আৰু ফিলিষ্টীসকলক তৰোৱালেৰে
আঘাত কৰিলে। যিহোৱাই মহাজয়েৰে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।

15ত্ৰিশ জন প্ৰধান লোকৰ মাজৰ তিনিজন লোক শিলটোলৈ অৰ্থাৎ দায়ূদ থকা অদুল্লম গুহাৰ ওচৰলৈ নামি গ’ল। তেতিয়া ফিলিষ্টীসকলৰ
সৈন্যসকলে ৰফায়ীমৰ উপত্যকাত ছাউনি পাতি আছিল। 16সেই সময়ত দায়ূদ তেওঁৰ দুৰ্গৰ এটা গুহাত আছিল, তেতিয়া বৈৎলেহমত
ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যদল প্ৰতিষ্ঠিত আছিল। 17দায়ূদে পানীৰ বাবে হেঁপাহ কৰি ক’লে, “যদি কোনো এজন লোক বৈৎলেহমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত
থকা নাদৰ পৰা মোক খাবলৈ পানী আনি দিলেহেঁতেন!”

18তাতিয়া সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষে ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যদল ভেদ কৰি বৈৎলেহমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা নাদৰ কাষলৈ গ’ল, আৰু তাৰ
পৰা পানী তুলি লৈ দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু দায়ূদে তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ঢালি দিলে। 19তেতিয়া তেওঁ ক’লে,
“নিশ্চয়ে এয়া মই পান কৰিম নে, এনে কৰ্ম যিহোৱাই মোৰ পৰা নিষেধ কৰক; কিয়নো নিজৰ যে মই নিশ্চয়ে এইটো পান কৰিব লাগে। নিজৰ
প্ৰাণৰ ক্ষতি স্বীকাৰ কৰা এই মানুহ কেইজনৰ তেজ মই পান কৰিম নে?” কাৰণ তেওঁলোকে প্ৰাণৰ ক্ষতি স্বীকাৰ কৰি এই পানী তুলি আনি
দিছিল। সেয়েহে তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে। এই কৰ্ম সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষে কৰিছিল।

20এই তিনি জনৰ মাজত যোৱাবৰ ভায়েক অবীচয় প্ৰধান আছিল; তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে গৈ নিজৰ যাঠীৰে সিহতক বধ কৰিছিল,
সেয়েহে তিনি জন সৈনিকৰ মাজত তেওঁৰ নাম বাৰে বাৰে উল্লেখিত হৈছিল। 21সেই তিনি জনৰ মাজত তেওঁ অধিক মৰ্য্যদাৱন্ত আছিল আৰু
তেওঁলোকৰ প্ৰধান সেনাপতি হৈছিল। তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন বিখ্যাত সৈনিকৰ সমান বিখ্যাত হোৱা নাছিল।

22যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া এজন বীৰপুৰুষ আছিল, তেওঁ মহৎ কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁ মোৱাবীয়া অৰীয়েলৰ দুজন পুত্ৰক বধ কৰিছিল। তেওঁ হিম
পৰাৰ সময়ত গাঁতৰ ভিতৰলৈ গৈ এটা সিংহকো বধ কৰিছিল। 23ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ পাঁচ হাত ওখ এজন মিচৰীয়াকো বধ কৰিছিল। সেই
মিচৰীয়াৰ হাতত তাঁতৰ টোলোঠাৰ সমান এপাত যাঠী আছিল, কিন্তু তেওঁ এডাল লাখুটি লৈ সেই মিচৰীয়াজনৰ ওচৰলৈ নামি গৈছিল আৰু
তাৰ হাতৰ পৰা যাঠী পাত কাঢ়ি লৈ, তাৰ যাঠীৰে তাক বধ কৰিছিল।

24যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়াই এইবোৰ কাৰ্য্য কৰিছিল, আৰু তেওঁ সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ মাজত নাম পাইছিল। 25তেওঁ ত্ৰিশ জন
সাধাৰণ সৈনিকৰ মাজত অধিক মৰ্য্যদা পাইছিল, তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন সৈনিকৰ সমান মৰ্যদ্যা পোৱা নাছিল। তথাপিও দায়ূদে তেওঁক
নিজৰ অঙ্গ-ৰক্ষকসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিছিল।

26পৰাক্ৰমী বীৰপুৰুষসকলৰ নাম: যোৱাবৰ ভায়েক অচাহেল, বেৎলেহমৰ দোদোৰ পুত্ৰ ইলহানন, 27হৰোৰীয়া চম্মো, পলোনীয়া হেলচ,
28তকোৱায়ীয়া ইক্কেচৰ পুত্ৰ ঈৰা, অনাথোতীয়া অবীয়েজৰ, 29হুচাতীয়া চিব্বখয়, অহোহীয়া ঈলয়,

30নটোফাতীয়া মহৰয়, নটোফাতীয়া বানাৰ পুত্ৰ হেলদ, 31বিন্যামীনৰ বংশৰ গিবিয়াৰ ৰীবয়ৰ পুত্ৰ ইথয়, পিৰাথোনীয়া বনায়া, 32গাচ উপত্যকাৰ
হূৰয়, অৰ্বাতীয়া অবীয়েল, 33বহৰুমীয়া অজমাব, চালবোনীয়া ইলিয়হবা,

34গিজোনীয়া হাচেমৰ পুত্ৰসকল, হৰাৰীয়া চাগিৰ পুত্ৰ যোনাথন, 35হৰাৰীয়া চাখৰৰ পুত্ৰ অহীয়াম, ঊৰৰ পুত্ৰ ইলীফাল, 36মখেৰাতীয়া হেফৰ,
পলোনীয়া অহিয়া, 37কৰ্মিলীয়া হিস্ৰো, ইজবয়ৰ পুত্ৰ নাৰয়,

38নাথনৰ ভায়েক যোৱেল, হগ্ৰীৰ পুত্ৰ মিভৰ, 39অম্মোনীয়া চেলক, চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাবৰ অস্ত্ৰবাহক বেৰোতীয়া নহৰয়, 40যিত্ৰীয়া ঈৰা, যিত্ৰীয়া
গাৰেব, 41হিত্তীয়া ঊৰিয়া, অহলয়ৰ পুত্ৰ জাবদ,

42ৰুবেণীয়া চীজাৰ পুত্ৰ ৰুবেণীয়াসকলৰ সেনাপতি অদীনা, আৰু তেওঁৰ লগত ত্ৰিশ জন লোক, 43মাখাৰ পুত্ৰ হানন আৰু মিত্নীয়া যোচাফট,
44অষ্টাৰোতীয়া উজ্জিয়া, অৰোয়েৰীয়া হোথমৰ দুজন পুত্ৰ চামা আৰু যিয়ীয়েল,

45চিম্ৰীৰ পুত্ৰ যিদীয়েল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক তীচীয়া যোহা, 46মহবীয়া ইলীয়েল, ইলনামৰ দুজন পুত্ৰ যিৰীবয় আৰু যোচবিয়া, আৰু মোৱাবীয়া
যিথমা; 47ইলীয়েল, ওবেদ, আৰু মচোবায়ীয়া যাচীয়েল।

Chapter 12

দায়ূদৰ পক্ষৰ লোকসকলৰ বিষয়।

1যি সময়ত তেওঁ কীচৰ পুত্ৰ চৌলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই আছিল, সেই সময়ত চিক্লগলৈ দায়ুদৰ ওচৰলৈ অহা লোকসকল এওঁলোক। তেওঁলোক
যুদ্ধত তেওঁক সহায় কৰা সৈনিকৰ মাজৰ আছিল। 2তেওঁলোক ধনুৰ্দ্ধৰ, সোঁ আৰু বাওঁ হাতেৰে ফিঙ্গাৰ শিল মাৰিবলৈ, আৰু ধনুৰে কাঁড়
মাৰিবলৈ নিপুণ আছিল। তেওঁলোক বিন্যামীনীয়া চৌলৰ জাতিৰ লোক আছিল।

3প্ৰধান অহীয়েজৰ আছিল, তেওঁৰ পাছত যোৱাচ-তেওঁলোক দুয়োজনে গিবিয়াতীয়াৰ চমায়াৰ পুত্ৰ। অজমাবতৰ দুজন পুত্ৰ যিজীয়েল আৰু
পেলট, এওঁলোকৰ মাজত বৰাখা ও অনাথুতীয়া যেহুও আছিল, 4ত্ৰিশ জনৰ মাজত এজন সৈনিক আৰু ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত নিযুক্ত সেনাপতি
গিবিয়োনীয়া যিচময়া আছিল, যিৰিমিয়া, জহজীয়েল, যোহানন, আৰু গদেৰোথীয়া যোজাব,

5ইলিয়ুজ, যিৰিমো বিয়লিয়া, চমৰিয়া, আৰু হৰুফীয়া চফটিয়া, 6ইলকানা, যিচিয়া, অজৰেল, যোৱেজৰ, আৰু যাচবিয়াম, এওঁলোক কোৰহীয়া
লোক, আৰু 7গদোৰৰ যিৰোহমৰ পুত্ৰ যোৱেল আৰু জবদিয়া।

8গাদীয়াসকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকে মৰুপ্ৰান্তৰ দুৰ্গত দায়ূদৰ লগত যোগ দিছিল। তেওঁলোক যুদ্ধাৰু, যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত, তেওঁলোক
ঢাল আৰু যাঠী ধৰাত সক্ষম আছিল; তেওঁলোকৰ মুখ সিংহৰ মুখৰ দৰে আছিল। তেওঁলোক পৰ্বতত থকা হৰিণাৰ নিচিনা বেগী আছিল।

9তেওঁলোকৰ মাজত এজৰ নেতা আছিল, দ্বিতীয় ওবদিয়া, তৃতীয় ইলীয়াব, 10চতুৰ্থ মিচমন্না, পঞ্চম যিৰিমীয়া, 11ষষ্ঠ অত্তয়, সপ্তম ইলীয়েল,
12অষ্টম যোহানন, নৱম ইলজাবদ, 13দশম যিৰিমিয়া, আৰু একাদশ মগবন্নয়।

14গাদৰ পুত্ৰসকল সৈনিকসকলৰ সেনাপতি আছিল। যি জন সৰু, তেওঁ এশ জনক, আৰু যি জন ডাঙৰ, তেওঁ এক হাজাৰ জনক নেতৃত্ব
দিছিল। 15তেওঁলোক প্ৰথম মাহত যৰ্দ্দন পাৰ হৈছিল, যেতিয়া ইয়াৰ পানী দুয়োপাৰে বাগৰি পাৰ হয়, এনে সময়ত তেওঁলোক পাৰ হৈ, পূব আৰু
পশ্চিম দুয়ো দিশৰ উপত্যকাত বাস কৰা সকলক খেদিছিল।

16বিন্যামীনৰ আৰু যিহূদাৰ মাজৰ কিছুমান লোক দায়ূদৰ দুৰ্গলৈ আহিল। 17দায়ূদে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবৰ বাবে বাহিৰ ওলাই
তেওঁলোকক সম্বোধন কৰি ক’লে, “যদি তোমালোকে মোক শান্ত্বনা দিবৰ বাবে মোৰ ওচৰলৈ আহিছা, তেনেহ’লে তোমালোকে মোৰ সৈতে
যোগ দিব পাৰা। কিন্তু, যদি বিশ্বাস-ঘাত কৰি মোৰ শত্ৰুবোৰক মোক শোধাই দিবলৈ আহিছা, তেনেহ’লে আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে
চাওক আৰু তোমালোকক দণ্ড দিয়ক, কাৰণ এতিয়ালৈকে মই একো ভুল কৰা নাই।”

18তাৰ পাছত ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত সেনাপতি হৈ থকা অমাচয়ৰ ওপৰত আত্মাই স্থিতি ল’লে। অমাচয়ে ক’লে, “হে দায়ূদ, আমি তোমাৰেই।
যিচয়ৰ পুত্ৰ, আমি তোমাৰ ফলীয়া। শান্তি হওক, তোমাক যি সকলে সহায় কৰে তেওঁৰো শান্তি হওক। তোমাক সহায় কৰা সকলৰো শান্তি হওক,
কিয়নো তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সহায় কৰিছে।” তেতিয়া দায়ূদে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰি নিজৰ সৈন্যদলৰ সেনাপতি পাতিলে।

19চৌলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত দায়ূদ যোৱাৰ সময়ত, মনচিৰ পৰা কিছুমান লোক আতৰিগৈ দায়ূদৰ ফলীয়া হ’ল।
কিন্তু তেওঁলোকে ফিলিষ্টীয়াসকলক সহায় কৰা নাছিল, কাৰণ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ইজনে সিজনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি তেওঁক
পঠিয়াই দিলে। তেওঁলোকে ক’লে, “তেওঁ আমাৰ জীৱন বিপদত পেলাই নিজৰ প্ৰভু চৌলৰ ফালে পলায়ন কৰিব।” 20দায়ূদ যেতিয়া চিক্লগলৈ
গ’ল, তেতিয়া মনচিৰ যিসকল লোকে তেওঁৰ সৈতে যোগ দিছিল, তেওঁলোক হ’ল অদলহ, যোজাবদ, যিদীয়েল, মীখায়েল, যোজাবদ, ইলীহূ,
আৰু চিল্লাথয়, মনচি সহস্ৰপতি আছিল।

21তেওঁলোকে দায়ূদক ডকাইত-দলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সহায় কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক যুদ্ধাৰু আছিল। তাৰ পাছত তেওঁলোক সৈনিকৰ
সেনাপতি হৈছিল। 22দিনে দিনে, দায়ূদক সহায় কৰিবৰ বাবে লোকসকল আহি আছিল, যেতিয়ালৈকে তাত ঈশ্বৰৰ সৈন্যদলৰ দৰে এটা
মহাসৈন্যদল গঠন নহ’ল।

23যুদ্ধলৈ সু-সজ্জিত সৈন্য দলৰ এইখন লিপিৱদ্ধ নথি পত্ৰ, যি সকল হিব্ৰোণলৈ দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহিছিল, যাতে যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে
চৌলৰ পৰা ৰাজ্য লৈ তেওঁক দিব পাৰে। 24যিহূদাৰ যি সকল লোক ঢাল আৰু যাঠী ধৰি যুদ্ধলৈ সাজো হৈছিল তেওঁলোক ছয় হাজাৰ আঠ শ
আছিল। 25চিমিয়োন সকলৰ পৰা সাত হাজাৰ এশ যুদ্ধাৰু আছিল।

26লেবী সকলৰ পৰা চাৰি হাজাৰ ছশ যুদ্ধাৰু আছিল। 27যিহোয়াদা হাৰোণৰ বংশৰ প্ৰধান লোক আছিল, আৰু তেওঁৰ সৈতে তিনি হাজাৰ সাত
শ লোক আছিল। 28চাদোকৰ সৈতে, এজন ডেকা বীৰ আৰু সাহসী ব্যক্তি আছিল, তেওঁৰ পিতৃৰ পৰিয়ালৰ পৰা বাইশ জন প্ৰধান লোক
আছিল।

[29]বিন্যামীনৰ পৰা চৌলৰ জাতিৰ তিনি হাজাৰ লোক আছিল। এই সময়লৈকে তেওঁলোকৰ বেছি ভাগ লোক চৌলৰ বিশ্বাসী হৈ আছিল।
[30]ইফ্ৰয়িম সকলৰ মাজত বিশ হাজাৰ আঠ শ যুদ্ধাৰু আছিল, তেওঁলোক নিজৰ পিতৃ পৰিয়ালত নামজ্বলা লোক আছিল। [31]মনচিৰ আধা
জাতিৰ পৰা ওঠৰ হাজাৰ নামজ্বলা লোক আছিল, এওঁলোকে দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ আহিছিল।

[32]ইচাখৰৰ পৰা দুশ প্ৰধান লোক আছিল। এওঁলোকে সেই সময়ৰ সকলো কথা জানিছিল আৰু ইস্ৰায়েলে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়েও
তেওঁলোকে জানিছিল। তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকলে আজ্ঞাৰ অধিনত আছিল। [33]জবূলূনৰ মাজত পঞ্চাশ হাজাৰ যুদ্ধাৰু লোক যুদ্ধৰ
বাবে প্ৰস্তুত হৈ সকলো প্ৰকাৰ যুদ্ধৰ অস্ত্ৰ লগত লৈ আৰু দুই মন নোহোৱাকৈ বিশ্বাসী হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল।

[34]নপ্তালীৰ মাজত এক হাজাৰ কৰ্ম্মচাৰী, আৰু তেওঁলোকৰ লগত ঢাল আৰু যাঠী ধৰা সাতত্ৰিশ হাজাৰ লোক আছিল। [35]দানীয়াসকলৰ
মাজত আঠাইশ হাজাৰ ছশ লোক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত আছিল।

[36]আচেৰৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে চল্লিশ হাজাৰ লোক প্ৰস্তুত আছিল। [37]যৰ্দ্দনৰ সিপাৰত থকা ৰুবেণীয়াসকলৰ, গাদীয়াসকলৰ, আৰু মনচিৰ
আধা জাতিৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে সকলো প্ৰকাৰ অস্ত্ৰ ধৰা এক লাখ বিশ হাজাৰ লোক আছিল।

[38]সকলো সৈনিকসকল যুদ্ধৰ বাবে যুগুত হৈ দায়ূদক সকলো ইস্ৰায়েল লোক সকলৰ ওপৰত ৰজা পাতিবলৈ সম্পূৰ্ণ মনেৰে হিব্ৰোণলৈ
আহিছিল। সকলো অৱশিষ্ট ইস্ৰায়েল লোকসকলে দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ সদ-ভাৱেৰে এক হৈছিল। [39]তেওঁলোকে সেই ঠাইতে তিনি দিন
দায়ূদৰ লগত ভোজন-পান কৰি থাকিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ সম্বন্ধীয়সকলে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তু যুগুত কৰি থৈছিল। [40]ওপৰঞ্চি,
যি সকল তেওঁলোকৰ ওচৰত আছিল, ইচাখৰ, জবূলূন, আৰু নপ্তালীৰ লোকসকলে গাধবোৰৰ পিঠিত পিঠা, উটবোৰ, খচ্চৰবোৰ, আৰু ষাড়-
গৰুবোৰ, ডিমৰুৰ শেকা পিঠা, কিচমিচৰ থোপা, দ্ৰাক্ষাৰস, আৰু তেল, ষাড় গৰুবোৰ আৰু ভেড়া আনিছিল, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে
উৎসৱ পালন কৰি আছিল।

Chapter 13

ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰলৈ নিয়ম-চন্দুক অনা। দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াসকলক জয় কৰা।

[1]দায়ূদে সহস্ৰপতি, শতপতি আৰু সকলো প্ৰধান লোকসকলৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰিলে। [2]দায়ূদে ইস্ৰায়েলৰ সমবেত লোকসকলক ক'লে, "যদি
তোমালোকৰ দৃষ্টিত ভাল হয়, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছা হয়, তেন্তে আহাঁ আমি ইস্ৰায়েল দেশত সকলো ফালে অৱশিষ্ট থকা আমাৰ
ভাইসকলক, পুৰোহিতসকলক আৰু তেওঁলোকৰ নগৰত বাস কৰা লেবীয়াসকলক আমাৰ লগত একগোট হবলৈ বাৰ্তাবাহকৰ যোগেদি বাৰ্তা
পঠাওহঁক। [3]আহাঁ আমাৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আমি নিজৰ ওচৰলৈ উভটাই আনোহঁক, কাৰণ চৌলৰ ৰাজত্বৰ সময়ত আমি তাৰ বিষয়ে
কোনো বিচাৰ কৰা নাছিলোঁ।" [4]তেতিয়া সমাজৰ সকলো লোকে সেই কাৰ্য্য কৰিবলৈ মান্তি হ'ল, কাৰণ সেই কথা তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত ভাল
দেখিলে।

[5]সেয়েহে কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পৰা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ, দায়ূদে মিচৰ দেশৰ চীহোৰ নদীৰ পৰা লেবো সমাতলৈকে ইস্ৰায়েলী
লোকসকলক একগোট কৰিলে। [6]ঈশ্বৰৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা, কৰূব দুটাৰ মাজত বহা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক যিহূদাৰ অধীনত থকা বালা
অৰ্থাৎ কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পৰা আনিবলৈ দায়ূদ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোক সেই ঠাইলৈ গ'ল।

[7]সেয়েহে তেওঁলোকে অবীনাদবৰ ঘৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক উলিয়াই আনিলে আৰু এখন নতুন ৰথত তুলিলে। উজ্জা আৰু অহিয়া সেই
ৰথৰ পথ প্ৰদৰ্শক হ'ল। [8]দায়ূদ আৰু ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে বীণা, বেহেলা, খঞ্জৰী, তাল, আৰু তূৰী বাদ্যেৰে গীত-গান কৰি ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে
উৎসৱ উৎযাপন কৰিলে।

[9]যেতিয়া তেওঁলোকে কীদোনৰ ধান মৰণা মৰা ঠাই পালে, তেতিয়া ষাড়-গৰুহালে উজুটি খোৱাত উজ্জাই নিয়ম-চন্দুকটো হাত মেলি খাপমাৰি
ধৰিলে। [10]উজ্জালৈ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হ'ল, আৰু তেওঁক বধ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ নিয়ম-চন্দুক ধৰিবলৈ হাত মেলিছিল। সেই ঠাইতেই
ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। [11]যিহোৱাই উজ্জাক আঘাত কৰাৰ বাবে দায়ূদৰ খং উঠিল। আজিলৈকে সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জা
(উজ্জাৰ আঘাত) হৈ আছে।

[12]দায়ূদে ঈশ্বৰলৈ সেই দিনা ভয় কৰিলে। তেওঁ ক'লে, "ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক মোৰ ঘৰলৈ মই কেনেকৈ আনিম?" [13]সেয়েহে দায়ূদে নিয়ম-চন্দুক
দায়ূদৰ নগৰলৈ নানিলে কিন্তু একাষৰীয়াকৈ লৈ গ'ল আৰু গাতীয়াৰ ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰত থলে। [14]ঈশ্বৰৰ সেই নিয়ম-চন্দুক ওবেদ-ইদোমৰ
পৰিয়ালবৰ্গৰ সৈতে তেওঁৰ ঘৰত তিনি মাহ থাকিল। সেয়েহে যিহোৱাই তেওঁৰ ঘৰ আৰু তেওঁৰ অধিকাৰত থকা সকলোকে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।

Chapter 14

1তাৰ পাছত তূৰৰ ৰজা হীৰমে দায়ুদৰ ওচৰলৈ বাৰ্তাবহক পঠালে, আৰু তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ এৰচ কাঠ, কাঠমিস্ত্ৰী, আৰু ৰাজমিস্ত্ৰীসকলক পঠালে। 2দায়ূদে বুজিলে যে, যিহোৱাই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত তেওঁক ৰজা অভিষিক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য ইস্ৰীয়েলৰ লোকসকলৰ বাবে উন্নতিৰ শিখৰলৈ গ'ল।

3দায়ূদে যিৰূচালেমত বহুতো ভাৰ্যা গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁ অনেক পুত্ৰ ও কণ্যাৰ পিতৃ হ'ল। 4যিৰূচালেমত তেওঁৰ জন্ম হোৱা পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ হ'ল: চম্মুৱা, চোবব, নাথন, চলোমন, 5যিভৰ, ইলীচূৱা ইল্পেলট, 6নোগহ, নেফগ, যাফীয়া, 7ইলীচামা, বিলিয়াদা, আৰু ইলিফেলট।

8দায়ূদক সমস্ত ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা স্বৰূপে অভিষেক কৰাৰ কথা যেতিয়া ফিলিষ্টীয়াসকলে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দায়ূদক চাবলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু দায়ূদে এইকথা শুনি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গ'ল। 9সেই সময়ত ফিলিষ্টীয়াসকলে আহি, ৰফায়ীম সমথলত লুট কৰিছিল।

10তেতিয়া দায়ূদে সহায়ৰ বাবে যিহোৱাক সুধিলে। তেওঁ ক'লে, "মই ফিলিষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব লাগে নে? আপুনি মোক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হব দিব নে?" যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, "আক্ৰমণ কৰা, কাৰণ মই নিশ্চয়ে তোমাক তেওঁলোকক দিম।" 11সেয়েহে তেওঁলোক বাল পৰাচীমলৈ আহিল, আৰু দায়ূদে তেওঁলোকক তাত পৰাজয় কৰিলে। তেওঁ মন্তব্য কৰিছিল, "ঈশ্বৰে মোৰ হাতৰ দ্বাৰাই মোৰ শত্ৰুবোৰক বানপানীয়ে ভেটা ভঙাৰ দৰে ভাঙিলে।" সেয়েহে এই ঠাইৰ নাম বাল-পৰাচীম (ভঙা স্থান) হ'ল। 12সেই ঠাইতে তেওঁলোকে নিজৰ দেৱমূৰ্ত্তিবোৰ এৰি গ'ল, আৰু দায়ূদৰ আজ্ঞাত সেইবোৰ জুইত পোৰা হ'ল।

13তাৰ পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলে পুনৰ সেই সমথলত লুট কৰিলে। 14সেয়েহে দায়ূদে পুনৰ সহায়ৰ বাবে ঈশ্বৰক সুধিলে, ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, "তুমি তেওঁলোকক সন্মুখৰ পৰা আক্ৰমণ নকৰিবা, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকৰ পাছফালে আগুৰি ধৰিবা আৰু বালছম কাঠনিৰ মাজেদি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিবা।

15যেতিয়া বালছম গছৰ ওপৰেৰে সৈন্য যোৱাৰ নিচিনা বতাহৰ শব্দ শুনিবা, তেতিয়া তুমি সজোৰে আক্ৰমণ কৰিবা। তুমি এইদৰে কৰিবা, কাৰণ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যসকলক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ তোমাৰ আগত যাওঁতা হ'ব। 16সেয়ে দায়ূদে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে কাৰ্য্য কৰিলে। তেওঁ গিবিয়োনৰ পৰা গেজৰলৈকে ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যক পৰাজিত কৰিলে। 17এইদৰে দায়ূদৰ সুখ্যাতি দেশৰ সকলো ফালে বিয়পি গ'ল, আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰতি সকলো দেশীয় লোকৰ ভয় জন্মালে।

Chapter 15

যিৰূচালেমলৈ নিয়ম-চন্দুক অনা। দায়ূদৰ স্তুতি-গীত।

1তাৰ পাছত দায়ূদে নিজৰ বাবে দায়ূদৰ নগৰত ঘৰবোৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে ঠাই যুগুত কৰিলে আৰু তাৰ বাবে এটা তম্বু তৰিলে। 2তেতিয়া দায়ূদে ক'লে, "ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক কেৱল লেবীয়াসকলে বব পাৰিব, কাৰণ যিহোৱাই নিয়ম-চন্দুক ববলৈ আৰু সদা-সৰ্ব্বদাই তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকক মনোনীত কৰিছে।" 3দায়ূদে যি ঠাই যুগুত কৰিছিল, সেই ঠাইলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকক যিৰূচালেমত গোট খোৱালে।

4দায়ূদে হাৰোণৰ বংশধৰসকলক আৰু লেবীয়াসকলক এক গোট কৰিলে।

5কহাতৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মূখ্য লোক ঊৰীয়েল, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল এশ বিশ জন আছিল।

6মৰাৰীৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক অচায়া, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল দুশ বিশ জন আছিল।

7গেৰ্চোমৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক যোৱেল, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল এশ ত্ৰিশ জন আছিল।

8ইলীচাফনৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক চময়িয়া, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল দুশ জন আছিল।

9হিব্ৰোণৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক ইলীয়েল, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল আশী জন আছিল।

10উজ্জীয়েলৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক অম্মীনাদব, আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয়সকল এশ বাৰ জন আছিল।

11দায়ূদে চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতক, আৰু লেবীয়া উৰীয়েল, অচায়া, যোৱেল, চময়িয়া, ইলীয়েল, আৰু অম্মীনাদবক মাতিলে।
12তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোক লেবীয়াসকলৰ বংশৰ মূল মানুহ। মই ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে যি ঠাই যুগুত
কৰিছো, সেই ঠাইলৈ যাতে এই নিয়ম-চন্দুক আনিব পাৰো, তাৰ বাবে তুমি আৰু তোমাৰ ভাইসকলে নিজকে পবিত্ৰ কৰা।

13প্ৰথম বাৰ তোমালোকে তাক বৈ অনা নাই। এই কাৰণে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক আঘাত কৰিলে। কাৰণ আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে
তেওঁক বিচৰা নাছিলোঁ বা বাধ্য হোৱা নাছিলোঁ।" 14সেয়ে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে
নিজকে পবিত্ৰ কৰিলে। 15যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মোচিয়ে যেনেকৈ আজ্ঞা কৰিছিল, তেনেকৈ লেবীয়াসকলে কাঠৰ দীঘল মাৰিৰে নিজৰ
কান্ধত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ ল'লে।

16দায়ূদে লেবীয়াসকলৰ মুখ্য লোকসকলক ক'লে, যে, তেওঁলোকৰ বাদ্যকৰ ভাইসকলক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে নেবল, বীণা, আৰু তাল বজাই মহা-
ধ্বনি কৰি আৰু আনন্দেৰে উচ্ছ-স্বৰে গীত-গান কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰক। 17সেয়ে লেবীয়াসকলে যোৱেলৰ পুত্ৰ হেমনক আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ
মাজৰ এজন, বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ আচফক, তেওঁলোক মৰাৰীৰ বংশধৰৰ সম্বন্ধীয় আৰু কুচায়াৰ পুত্ৰ এথনকো নিযুক্ত কৰিছিল। 18তেওঁলোকৰ
লগত তেওঁলোকৰ দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ সম্বন্ধীয়: জখৰিয়া, বেন, যাজীয়েল, চমীৰামোৎ, যিহীয়েল, উন্নী, ইলীয়াব, বনায়া, মাচেয়া, মত্তিথিয়া,
ইলীফলেহু, মিক্নেয়া, ওবেদ-ইদোম আৰু দুৱৰী যিয়ীয়েলক নিযুক্ত কৰিলে।

19বাদ্যকৰ হেমন, আচফ, আৰু এথনক পিতলৰ তালেৰে মহা-ধ্বনি কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰিছিল, 20জখৰিয়া, অজীয়েল, চমীৰামোৎ, যিহীয়েল,
উন্নী, ইলীয়াব, মাচেয়া, আৰু বনায়া, এওঁলোকক অলামোৎ সুৰত বেহেলা বজাবলৈ, 21মত্তিথিয়া, ইলীফলেহু, মিক্নেয়া, ওবেদ-ইদোম, যিয়ীয়েল,
আৰু অজজীয়াক চিমিনীৎ সুৰত বীণা বজাবলৈ প্ৰধান বাদ্যকৰ হ'বলৈ নিযুক্ত কৰা হ'ল।

22লেবীয়াসকলৰ মাজত কননিয়া মুখ্য গায়ক আছিল, তেওঁ গীত পৰিচালনা কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ নিপুণ আছিল। 23বেৰেখিয়া আৰু ইলকানা
নিয়ম-চন্দুকৰ ৰখীয়া আছিল। 24চবনিয়া, যোচাফট, নথনেল, অমাচয়, জখৰিয়া, বনায়া, আৰু ইলীয়েজৰ, পুৰোহিতসকলে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-
চন্দুকৰ সন্মুখত তূৰী বজাইছিল। ওবেদ-ইদোম আৰু যিহিয়া নিয়ম-চন্দুকৰ ৰখীয়া আছিল।

25সেয়ে দায়ূদ, ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকল, আৰু সহস্ৰপতিসকলে আনন্দ কৰি কৰি, ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ
গ'ল। 26যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ আনিবলৈ লেবীয়াসকলক ঈশ্বৰে সহায় কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে সতোটা ষাড়-গৰু আৰু সাতোটা মেৰ
উৎসৰ্গ কৰিছিল।

27দায়ূদ, নিয়ম-চন্দুক বৈ অনা লেবীয়াসকল, গায়কসকল, আৰু গায়কসকলৰ লগত গীতৰ পৰিচালক কননিয়া, এওঁলোক সকলোৱে মিহি শণ
সুতাৰ চোলা পিন্ধিছিল। দায়ূদে শণ সূতাৰ এফোদ কাপোৰ পিন্ধিছিল। 28এইদৰে ইস্ৰায়েলৰ সকলোৱে মহা জয়-ধ্বনিৰে, শিঙাৰ শব্দেৰে,
তালেৰে, বেহেলাৰে আৰু বীণাৰ মহা-ধ্বনিৰে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ আহিছিল।

29কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দায়ূদৰ নগৰত সোমাওঁতে, চৌলৰ জীয়েক মীখলে, খিড়িকীয়েদি চাই দেখিলে যে, দায়ূদ ৰজাই নাচি নাচি
আনন্দ কৰি আছিল। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ অন্তৰতে দায়ূদক হেয়জ্ঞান কৰিলে।

Chapter 16

1তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ আনিলে আৰু দায়ূদে নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে তৰা তম্বুৰ মাজত ৰাখিলে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে হোম-
বলি আৰু সমজুৱা বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। 2দায়ূদে হোম-বলি আৰু সমজুৱা বলি উৎসৰ্গ কৰি শেষ কৰাৰ পাছত, তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে
লোকসকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। 3তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকক, পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত এটাকৈ পিঠা, এটুকুৰাকৈ মাংস, আৰু
এটাকৈ কিচমিচৰ পিঠা ভগাই দিলে।

4দায়ূদে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত পৰিচৰ্য্যা কৰিবলৈ, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুণ গাবলৈ, আৰু তেওঁৰ ধন্যবাদ-প্ৰশংসা কৰিবলৈ,
লেবীয়াসকলৰ কেইজনমানক নিযুক্ত কৰিলে। 5সেই লেবীয়াসকলৰ মাজত প্ৰধান আছিল আচফ। তেওঁৰ পাছত জখৰিয়া, যিয়ীয়েল,
চমীৰামোৎ, যিহীয়েল, মত্তিথিয়া, ইলীয়াব, বনায়া, ওবেদ-ইদোম, আৰু যিয়ীয়েল, এওঁলোকে বেহেলা আৰু বীণা বজাইছিল। আচফে মহা-
ধ্বনিৰে তাল বজাইছিল, 6যহজীয়েল আৰু বনায়া, এই দুজন পুৰোহিতে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত প্ৰতিদিনে শিঙা বজাইছিল।

7তাৰ পাছত সেই দিনাই দায়ুদে যিহোৱাক ধন্যবাদ দিবৰ বাবে এই গীত গাবলৈ আচফ আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক নিযুক্ত কৰিলে।

8যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা;

জাতিসকলৰ মাজত কৰা তেওঁৰ কাৰ্য্যবোৰ জনোৱা।

9তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ মহিমা কৰা;

তেওঁৰ সকলো আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ কোৱা।

10তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ গৌৰৱ কৰা;

যিহোৱাক বিচৰা সকলৰ মনে আনন্দ কৰক।

11যিহোৱাক বিচৰা আৰু তেওঁৰ শক্তিক বিচৰা;

সদায় তেওঁৰ উপস্থিতি বিচাৰা।

12তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্ম্মবোৰ সোঁৱৰণ কৰা,

তেওঁৰ অদ্ভুত কাম আৰু তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ সোৱঁৰা।

13তেওঁৰ দাস ইস্ৰায়েলৰ বংশধৰসকল,

তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ মাজৰ এজন যাকোবৰ লোক,

14তেওঁ যিহোৱা, আমাৰ ঈশ্বৰ।

তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালী সকলো পৃথিৱীত প্ৰচলিত।

15তোমালোকে তেওঁৰ নিয়মটি চিৰদিনলৈকে মনত ৰাখা,

এক হাজাৰ পুৰুষক তেওঁৰ বাক্য আজ্ঞা কৰা।

16তেওঁ অব্ৰাহামৰ লগত স্থাপন কৰা নিয়ম,

আৰু ইচহাকলৈ কৰা শপত তোমালোকে সোঁৱৰণ কৰা।

17আৰু এইদৰে তেওঁ যাকোবৰ বাবে এটা বিধান স্থিৰ কৰিলে,

আৰু ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে এটা অনন্তকাল স্থায়ী নিয়ম স্থিৰ কৰিলে।

18তেওঁ ক’লে, “মই তোমাক কনান দেশ দিম,

তোমাৰ স্বত্ব থকা আধিপত্য দিম।”

19মই কৈছিলো সেই সময়ত তোমালোকৰ সদস্য কম আছিল,

সেয়ে অতি তাকৰ, আৰু দেশত প্ৰবাসী আছিলা।

20তেওঁলোক এক দেশৰ পৰা আন দেশলৈ,

এক ৰাজ্যৰ পৰা আন ৰাজ্যলৈ

21তেওঁ তেওঁলোকক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ কাকো নিদিলে;

তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে ৰজা সকলকো শাস্তি দিছিল।

22তেওঁ কৈছিল, “তোমালোকে মোৰ অভিষিক্ত সকলক নুচুবা,

আৰু মোৰ ভাববাদী সকলৰ কোনো অনিষ্ট নকৰিবা।”

23হে সমস্ত পৃথিৱী, যিহোৱাৰ উদ্দেশে গীত গোৱা;

প্ৰতিদিনে তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ ঘোষণা কৰা।

24জাতিসকলৰ মাজত, তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰা,

জাতিসকলৰ মাজত তেওঁৰ আচৰিত কৰ্ম্ম ঘোষণা কৰা।

25কাৰণ যিহোৱা মহান আৰু অতি প্ৰশংসনীয়;

আৰু আন সকলো দেৱতা বোৰতকৈ তেওঁ ভয়ানক।

26কাৰণ জাতি সকলৰ সকলো দেৱতাবোৰ প্ৰতিমা মাথোন,

কিন্তু তেওঁ যিহোৱা যি জনে আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰিলে।

27মহিমা আৰু প্ৰতাপ তেওঁৰ সাক্ষাতে আছে।

তেওঁৰ স্থানত শক্তি আৰু আনন্দ থাকে।

28জাতি সমূহৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গৌৰৱ আৰু শক্তি আৰোপ কৰা।

যিহোৱাৰ উদ্দেশে গৌৰৱ আৰু শক্তি দিয়া;

29যিহোৱাৰ উদ্দেশে তেওঁৰ নাম গৌৰৱ কৰা।

তেওঁৰ আগত উপহাৰ লৈ আহাঁ।

পবিত্ৰতাৰে বিভূষিত হৈ যিহোৱাৰ আগত আঁঠুকাঢ়া।

30সমস্ত পৃথিৱী, তেওঁৰ আগত কম্পমান হোৱা।

পৃথিৱী খনো লৰচৰ নোহোৱাকৈ স্থাপিত হৈছে।

31আকাশ-মণ্ডল আনন্দ কৰক, আৰু পৃথিৱীও উল্লাসিত হওক;

জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকে কওঁক, “যিহোৱাই ৰাজত্ব কৰিছে।”

32সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰ্জ্জন কৰক; আৰু যিবোৰে তাক পূৰ্ণ কৰে, সেইবোৰেও উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰক।

পথাৰবোৰ আৰু তাত থকা সকলোৱেও আনন্দ কৰক।

33তেতিয়া কাঠনিৰ সকলো গছবোৰে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰিব,

কাৰণ তেওঁ পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহি আছে।

34যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁ মঙ্গলময়,

কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।

35আৰু কোৱা, “হে আমাৰ উদ্ধাৰকৰ্তা ঈশ্বৰ, আমাক উদ্ধাৰ কৰা।

তোমাৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিবলৈ, তোমাৰ প্ৰশংসাত জয়-ধ্বনি কৰিবলৈ;

আমাক একলগ কৰি আন জাতিবোৰৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰা।

যাতে আমি আপোনাৰ পবিত্ৰ নামত ধন্যবাদ কৰিব পাৰো

আৰু আপোনাৰ প্ৰশংসাত মহিমা কৰিব পাৰো।

36ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওক।

অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে।”

তেতিয়া সকলো লোকে ক’লে, “আমেন” (সেই দৰে হওক) আৰু যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

37প্ৰতিদিনৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে নিয়ম-চন্দুকৰ আগত একেৰাহে পৰিচৰ্য্যা কৰিবলৈ, তেওঁ আচফক আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক যিহোৱাৰ নিয়ম-
চন্দুকৰ সন্মূখত ৰাখিলে। 38ওবেদ-ইদোমৰ লগত তেওঁলোকৰ আঠষষ্টি জন সম্পৰ্কীয় লোকক ভুক্ত কৰা হ’ল, যিদূথূনৰ পুত্ৰ ওবেদ-ইদোম

আৰু লগতে হোচা দুৱৰী হ'ল। [39]চাদোক পুৰোহিত, আৰু লগৰীয়া পুৰোহিতসকল গিবিয়োনৰ ওখ ঠাইত যিহোৱাৰ আবাসৰ আগত পৰিচৰ্য্যা কৰিলে।

[40]হোম-বেদিৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে একেৰাহে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল, এইসকলো যিহোৱাই লিখাৰ দৰে কাৰ্য্য কৰিবলৈ ইস্ৰায়েলক যিহোৱাই আজ্ঞা কৰিছিল। [41]যিহোৱাক ধন্যবাদ দিবলৈ, হেমন, আৰু যিদূথূন লগত নামেৰে মনোনীত অৱশিষ্ট লোকসকলক একেলগে ৰাখিলে, কাৰণ "যিহোৱাৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে,"

[42]হেমন আৰু যিদূথূন তূৰী, তাল আৰু ঈশ্বৰীয় বাদ্যযন্ত্ৰসমূহ বজোৱাসকলৰ তত্ত্বাৱধানত আছিল। যিদূথূনৰ পুত্ৰসকল দুৱাৰ ৰখীয়া কৰিছিল। [43]তাৰ পাছত সকলো লোক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ উভটি আহিল, আৰু দায়ূদেও নিজৰ পৰিয়ালসকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ উভতি আহিল।

Chapter 17

দায়ূদৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা, আৰু ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা।

[1]দায়ূদে নিজৰ ঘৰত স্থায়ীভাৱে বাস কৰাৰ পাছত, তেওঁ নাথন ভাববাদীক ক'লে, "চোৱা, মই এৰচ কাঠেৰে সজা ঘৰত বাস কৰি আছোঁ, কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক তম্বুৰ ভিতৰত আছে।" [2]তেতিয়া নাথনে দায়ূদক ক'লে, "যাওক, আপোনাৰ মনৰ ভিতৰত যি আছে, তাকে কৰক, কাৰণ ঈশ্বৰ আপোনাৰ লগত আছে।"

[3]কিন্তু সেই ৰাতিয়েই নাথনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল আৰু ক'লে, [4]"তুমি যোৱা, মোৰ দাস দায়ূদক কোৱা, 'যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই বাস কৰিবলৈ মোৰ বাবে তুমি ঘৰ নাসাজিবা। [5]কাৰণ মই ইস্ৰায়েলক উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা আজিলৈকে কোনো ঘৰত বাস কৰা নাই। বৰঞ্চ এটা তম্বুত, এটা আবাসত আৰু বিভিন্ন ঠাইত বাস কৰি আছোঁ। [6]ইস্ৰায়েলৰ মাজত মই ঠাই সমূহ সলাই থাকোঁতে ইস্ৰায়েলৰ প্ৰজাসকলক প্ৰতিপালন কৰিবলৈ যি সকলক মই নিযুক্ত কৰিছিলোঁ, তেওঁলোকৰ কোনো এজন জানো কৈছিলো, "তোমালোকে কিয় মোৰ বাবে এৰচ কাঠৰ ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰা নাই?" "

[7]"সেয়েহে এতিয়া, তুমি মোৰ দাস দায়ূদক কোৱা, 'বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "মোৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰশাসক হ'বলৈ, মই তোমাক চৰণীয়া ঠাইৰ পৰা, আৰু মেৰৰ জাকৰ পাছে পাছে যোৱাৰ পৰা বাচি ললোঁ। [8]আৰু তুমি যি যি ঠাইলৈ গৈছিলা, মই তোমাৰ লগত থাকি তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা তোমাৰ আটাই শত্ৰুবোৰক ছেদন কৰিলোঁ। আৰু পৃথিৱীত থকা মহৎ লোকৰ নামৰ দৰে তোমাৰো নাম মহৎ কৰিম।

[9]মই মোৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ বাবে এটা ঠাই নিৰ্বাচন কৰিম আৰু তেওঁলোকক ৰোপণ কৰিম, সেয়ে তেওঁলোকে নিজৰ ঠাইতে বাস কৰিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকক লৰোৱা নহব। দুৰ্জন লোকসকলে তেওঁলোকক উপদ্ৰৱ কৰিব নোৱাৰিব, যেনেকৈ আগৰ দিনত কৰিছিল, [10]যেতিয়া মই মোৰ ইস্ৰায়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকৰ্ত্তাসকলক আজ্ঞা কৰিছিলোঁ যে, মই তোমাৰ শত্ৰুসকলক বশীভূত কৰিম। তদুপৰি মই তোমাক কৈছো যে, মই যিহোৱাই তোমাৰ বাবে এটা ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিম।

[11]যেতিয়া তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হ'ব আৰু তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ যাব লগা হ'ব, তেতিয়া তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশধৰক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ নিজৰ বংশৰ এজনৰ কাৰণে, মই তেওঁৰ ৰাজ্য স্থাপন কৰিম। [12]মোৰ বাবে তেওঁহে এটা ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিব, আৰু মই তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।

[13]মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম, আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব। তোমাৰ পূৰ্বে শাসন কৰা, চৌলৰ পৰা যেনেকৈ মই আঁতৰাইছিলোঁ, তেনেকৈ মই তেওঁৰ পৰা মোৰ বিশ্বাযোগ্য নিয়ম আঁতৰ নকৰোঁ। [14]মোৰ ঘৰত আৰু মোৰ ৰাজ্যত তেওঁক সদায় থিৰে ৰাখিম, আৰু তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ীভাৱে স্থাপন কৰিম।" [15]এই সকলো বাক্য, আৰু এই সকলো দৰ্শন অনুসাৰে নাথনে দায়ূদক বিৱৰণ দি ক'লে।

[16]তেতিয়া ৰজা দায়ূদে ভিতৰলৈ গৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত বহিলে; আৰু তেওঁ ক'লে, "মই নো কোন, ঈশ্বৰ যিহোৱা, আৰু মোৰ পৰিয়ালেই বা কি যে, আপুনি মোক আগ স্থান দিছে? [17]আৰু হে ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দৃষ্টিত ইও এটা ক্ষুদ্ৰ বিষয় আছিল, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ পৰিয়ালৰ বিষয়েও সুদীৰ্ঘদিনৰ কথা কলে, আৰু হে ঈশ্বৰ, মোৰ ভৱিষ্যত পুৰুষসকলকো মোক দেখালে। [18]আপুনি আপোনাৰ দাসক সন্মান দিছে। আপুনি আপোনাৰ দাসক বিশেষ স্বীকৃতি প্ৰদানৰ বিষয়ে মই, দায়ূদ, আপোনাক পুনৰ কি ক'ম?

[19]হে যিহোৱা, আপোনাৰ দাসৰ বাবে আৰু নিজৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ কৰিবলৈ, আপুনি এই মহৎ কৰ্ম্ম সাধন কৰিলে আৰু সকলো মহৎ কৰ্ম্ম প্ৰকাশ কৰিলে। [20]হে যিহোৱা, আমি সদায় শুনা অনুসাৰে, আপোনাৰ তুল্য কোনো নাই, আৰু আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। [21]আৰু পৃথিৱীৰ মাজত আপোনাৰ ইস্ৰায়েল লোকসকলৰ দৰে এনে কোন জাতি আছে? আপুনি ঈশ্বৰ যাক নিজৰ লোক কৰিবলৈ মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, যাতে মহৎ আৰু ভয়ানক কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ নাম কৰিব। আৰু মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰা আপোনাৰ লোকসকলৰ আগৰ পৰা জাতিসকলক খেদিলে।

22তোমাৰ ইস্ৰায়েল লোকসকলক তুমি নিজৰ চিৰস্থায়ী লোক কৰিলা, আৰু হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ’লা। 23সেয়েহে এতিয়া হে
যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ দাস আৰু তাৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, তাক সদাকাললৈকে স্থিৰ কৰা হওক। যেনেকৈ আপুনি
ক’লে, তেনেকৈয়ে কৰক। 24আপোনাৰ নাম চিৰকালৰ বাবে স্থাপিত আৰু মহিমান্বিত হ’বৰ বাবে লোকসকলে এইদৰে ক’ব, বাহিনীসকলৰ
যিহোৱা ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দাস দায়ূদৰ বংশ আপোনাৰ সাক্ষাতে থিৰে থাকিব।

25কাৰণ হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ বাবে এক বংশ স্থাপন কৰিম বুলি আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। সেই বাবেই মই
আপোনাৰ দাস আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা সাহ পালোঁ। 26এতিয়া হে যিহোৱা, আপুনি ঈশ্বৰ, আৰু আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসলৈ এই মঙ্গল-
প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। 27এতিয়া আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আপোনাৰ দাসৰ বংশক আশীৰ্ব্বাদ কৰক। যাতে আপোনাৰ দাসৰ বংশ যেন আপোনাৰ
আগত চিৰকাল থাকে। হে যিহোৱা, আপুনিয়েই আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে, আৰু সেয়ে চিৰকাললৈকে আশীৰ্ব্বাদযুক্ত হৈ থাকিব।

Chapter 18

দায়ূদে নানা জাতিক জয় কৰা; তেওঁ পাত্ৰমন্ত্ৰীসকলৰ তালিকা।

1তাৰ পাছত দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলে, ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধীনত থকা গাৎ আৰু তাৰ গাওঁবোৰ তেওঁ কাঢ়ি
ল’লে। 2তাৰ পাছত তেওঁ মোৱাবক পৰাজয় কৰিলে, আৰু মোৱাবীয়াসকলে দায়ূদৰ দাস হৈ কৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ ধৰিলে।

3ফৰাৎ নদীৰ ওচৰত হদৰেজৰে নিজৰ শাসন স্থাপন কৰিবলৈ যাওঁতে, দায়ূদে চোবাৰ ৰজা হদৰেজৰক হমাতত পৰাজয় কৰিলে। 4দায়ূদে এক
হাজাৰ ৰথ, সাত হাজাৰ অশ্বাৰোহী, আৰু বিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্য বন্দী কৰি ল’লে। আৰু ৰথৰ আটাই ঘোঁৰাবোৰৰ পাছ-ঠেঙৰ সিৰ
কাটিলে, কিন্তু তাৰ মাজত এশ ৰথৰ বাবে ঘোঁৰা ৰাখিলে।

5যেতিয়া দম্মেচকৰ অৰামীয়াসকলে চোবাৰ ৰজা হদৰেজৰে সহায় কৰিবলৈ আহিলে, তেতিয়া দায়ূদে বাইশ হাজাৰ অৰামীয়ালোকক বধ
কৰিলে। 6তাৰ পাছত দায়ূদে দম্মেচকৰ অৰাম দেশত দুৰ্গৰক্ষক সৈন্যৰ দল ভিতৰলৈ সুমুৱালে; আৰু অৰামীয়াসকলে দায়ূদৰ দাস হৈ কৰ
পৰিশোধ কৰিলে। দায়ূদে যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হবলৈ দিয়ে।

7দায়ূদে হদৰেজৰ দাস কেইজনৰ গাত থকা সোণৰ ঢালবোৰ সোলোকাই যিৰূচালেমলৈ লৈ আহিল। 8হদৰেজৰ টিভৎ আৰু কূন নগৰৰ পৰা
দায়ূদে অতি অধিক পিতল আনিলে। এই পিতলৰ দ্বাৰাই চলোমনে পিতলৰ সমুদ্ৰ, দুটা স্তম্ভ, আৰু পিতলৰ পাত্ৰবোৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল।

9যেতিয়া হমাতৰ ৰজা তোয়োৱে শুনিলে যে দায়ূদে চোবাৰ ৰজা হদৰেজৰৰ সকলো সৈন্যসকলক পৰাজয় কৰিলে। 10তেতিয়া তোৱোয়ে নিজৰ
পুত্ৰ হদোৰামক দায়ূদ ৰজাক প্ৰণাম জনাবলৈ আৰু আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ তেওঁৰ ওচৰত পঠালে, কাৰণ দায়ূদে হদৰেজৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি
তাক পৰাজয় কৰিলে, আৰু কাৰণ তোয়োৱৰ বিৰুদ্ধে হদৰেজৰে যুদ্ধ ঘোষণা কৰিছিল। হদোৰাম নিজৰ লগত ৰূপ, সোণ, আৰু পিতল বস্তু লৈ
আহিছিল। 11দায়ূদ ৰজাই ইদোম, মোৱাব, অম্মোন, ফিলিষ্টীয়া আৰু অমালেক আদি সকলো জাতিৰ পৰা অনা ৰূপ আৰু সোণৰ সৈতে
এইবোৰ বস্তুও যিহোৱাৰ উদ্দেশে উৎসৰ্গ কৰিলে।

12চৰূয়াৰ পুত্ৰ অবীচয়ে লবণ উপত্যকাত ওঠৰ হাজাৰ ইদোমীয়ালোকক বধ কৰিলে। 13তেওঁ ইদোমত দুৰ্গৰক্ষক সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে আৰু
সকলো ইদোমীয়া লোক দায়ূদৰ দাস হ’ল। দায়ূদ যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ’বলৈ দিয়ে।

14দায়ূদে সকলো ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে আৰু তেওঁ নিজৰ সকলো লোকৰ ন্যায়-বিচাৰ আৰু ধৰ্ম্মনিষ্ঠাৰে পৰিচালনা কৰিলে।
15চৰূয়াৰ পুত্ৰ যোৱাব সৈন্যসকলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল, আৰু অহিলোদৰ পুত্ৰ যিহোচাফট বৃত্তান্ত লিখক আছিল। 16অহীটুবৰ পুত্ৰ
চাদোক, আৰু অবীয়াথৰৰ পুত্ৰ অবীমেলক পুৰোহিত আছিল, চবচা ৰাজলিখক আছিল; 17যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া, কৰেথীয়া আৰু
পেলেথীয়াসকলৰ ওপৰত আছিল; আৰু দায়ূদৰ পুত্ৰসকল ৰজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল।

Chapter 19

অম্মোনীয়া, অৰামীয়া, আৰু ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈতে দায়ূদে যুদ্ধ কৰা।

1অম্মোনৰ লোকসকলৰ ৰজা নাহচৰ মৃত্যুৰ পাছত, তেওঁৰ পুত্ৰ তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল। 2দায়ূদে ক’লে, “নাহচৰ পুত্ৰ হানোনে মোৰ প্ৰতি দয়া
দেখুৱাইছিল, সেয়েহে মইও তেওঁলৈ দয়া কৰিম।” সেই বাবে দায়ূদে তেওঁৰ পিতৃক সান্তনা দিবলৈ বাৰ্তাবহক সকলক পঠালে। দায়ূদৰ দাসসকল
অম্মোনৰ দেশত সোমাই হানূনক শান্তনা দিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল। 3কিন্তু অম্মোনৰ প্ৰধান লোকসকলে হানূনক ক’লে, “দায়ুদে আপোনাক
সান্তনা দিবলৈ মানুহ পঠিওৱাৰ বাবে, আপুনি ভাবিছেনে আপোনাৰ পিতৃক সচাঁকৈয়ে সন্মান কৰে?” আপোনাৰ দেশ ধ্বংস কৰিবলৈ তেওঁৰ
দাসসকলে অনুসন্ধান কৰি দেশৰ বুজ-বিচাৰ লবলৈ ইয়ালৈ আহিছে।

[4]সেয়েহে হানূনে দায়ূদৰ দাস সকলক ধৰি তেওঁলোকৰ ডাড়ি খুৰালে, তেওঁলোকৰ পিন্ধা কাপোৰ ককালৰ পৰা তপিনালৈকে কাটি তেওঁলোকক যাবলৈ দিলে। [5]যেতিয়া তেওঁলোকে দায়ূদক এই সকলো কথা ব্যাখ্যা কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে লাজ পোৱা বাবে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত মানুহ পঠালে, আৰু ৰজাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, "তোমালোকৰ ডাড়ি নাবাঢ়ে মানে তোমালোক যিৰীহোত থাকা, তাৰ পাছত ওভটি আহিবা।

[6]যেতিয়া অম্মোনৰ লোকসকলে দেখিলে যে, দায়ূদৰ বাবে তেওঁলোক ঘিণলগীয়া হ'ল, হানোন আৰু অম্মোনৰ লোকসকলে অৰাম-নহৰয়িম, মাখা, আৰু চোবাৰ পৰা ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীসকলক অনাৰ বাবে এক হাজাৰ কিক্কৰ ৰূপ পঠালে। [7]তেওঁলোকে বত্ৰিশ হাজাৰ ৰথ, আৰু মাখাৰ ৰজা আৰু তেওঁৰ লোকসকলক ভাড়া দি আনিলে। তেওঁলোকে আহি মেদবাৰ আগত ছাউনি পাতিলে। অম্মোনৰ লোকসকলে নিজৰ নগৰৰ পৰা ওলাই গোট খাই যুদ্ধলৈ আহিল।

[8]যেতিয়া দায়ূদে এই কথা শুনিলে, তেওঁ যোৱাবক আৰু সকলো সৈন্যসকলক তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ পঠালে। [9]অম্মোনৰ লোকসকলক বাহিৰলৈ আহি নগৰৰ দুৱাৰত যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সৈন্যসকলে শাৰী পাতিলে, আৰু যি সকল ৰজা নিজে আহিছিল, তেওঁলোক পথাৰত আছিল।

[10]যেতিয়া যোৱাবে তেওঁৰ আগফালে আৰু পাছফালে, দুয়োফালে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতি থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পাৰ্গত যুদ্ধাৰু মনোনীত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক অৰামীয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰস্তুত কৰিলে। [11]অৱশিষ্ট সৈন্যসকলক নিজৰ ভায়েক অবীচয়ৰ শাসনত দিলে আৰু তেওঁ অম্মোনৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে তেওঁলোকক শাৰী পাতিবলৈ দিলে।

[12]যোৱাবে ক'লে, "যদি অৰামীয়াসকল মোতকৈ অধিক বলৱান হয়, তেন্তে অবিচয় তুমি আহি মোক নিশ্চয় উদ্ধাৰ কৰিবা। কিন্তু যদি তোমাতকৈ অম্মোনৰ সৈন্যসকল অধিক বলৱান হয়, তেন্তে মই আহি তোমাক উদ্ধাৰ কৰিম। [13]সাহিয়াল হোৱা, আমাৰ লোকসকলৰ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰবোৰৰ কাৰণে আহাঁ আমি নিজকে সাহসী দেখুৱাওহঁক, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ উদ্দেশে যি ভাল, তাকেই কৰক।"

[14]সেয়েহে যোৱাব আৰু তেওঁৰ সৈন্যৰ যোৱানসকলে অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আগুৱাই গ'ল, যি জনে ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যসকলৰ আগৰ পৰা পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰালে। [15]যেতিয়া অম্মোনৰ সৈন্যসকলে অৰামীয়াসকলক পলাই যোৱা দেখিলে, তেওঁলোকেও যোৱাবৰ ভায়েক অবীচয়ৰ আগৰ পৰা পলাই নগৰলৈ ঘূৰি গ'ল। তেতিয়া যোৱাব অম্মোনৰ লোকসকলৰ পৰা ঘূৰি আহিল আৰু যিৰূচালেমলৈ ওভতি গ'ল।

[16]যেতিয়া অৰামীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই পৰাজিত হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকক পুনৰ শক্তিশালী কৰিবলৈ ইফ্ৰাতীচ নদীৰ সিপাৰে হদৰেজৰৰ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকৰ লগত পঠিয়ালে। [17]যেতিয়া দায়ূদে এই কথা ক'লে, তেওঁ সকলো ইস্ৰায়েল লোকসকলক একগোট কৰি, যৰ্দ্দন পাৰ হৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁ অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সৈন্যসকলক প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে।

[18]অৰামীয়াসকল ইস্ৰায়েলৰ পৰা পলাল, আৰু দায়ূদে সাত হাজাৰ ৰথী, চল্লিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যক বধ কৰিলে। তেওঁ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকো বধ কৰিলে। [19]যি সকল ৰজা হদৰেজৰৰ দাস(তলতীয়া ৰজা) আছিল, তেওঁলোকে দেখিলে যে, তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই পৰাজিত হৈছে, তেতিয়া তেওঁলোকে দায়ূদৰ লগত শান্তি স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিলে। অৰামীয়া লোকসকলে অম্মোনৰ লোকসকলক যিকোনো প্ৰকাৰে সহায় কৰিবলৈ ভয় কৰিলে। সেয়ে অৰামীয়া লোকসকলে অম্মোনৰ লোকসকলক কোনোপধ্যেই সহায় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

Chapter 20

[1]বসন্তকালৰ সময়ত সাধাৰণতে ৰজাসকলে যেতিয়া যুদ্ধলৈ যায়, তেতিয়া যোৱাবে যুদ্ধত সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল; পাছত অম্মোনীয়াসকলৰ দেশ ধ্বংস কৰিলে, তেওঁ ৰব্বালৈ গৈ তাক অৱৰোধ কৰিলে। দায়ূদ যিৰূচালেমতে থাকিল। যোৱাবে ৰব্বাক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে।

[2]দায়ূদে তেওঁলোকৰ ৰজাৰ মূৰৰ পৰা তেওঁৰ ৰাজমুকুট ল'লে, আৰু তেওঁ দেখিলে যে, তাৰ সোণৰ পৰিমাণ এক কিক্কৰ, আৰু তাত বহুমূলীয়া পাথৰ আছিল। সেই মুকুটটো দায়ূদৰ মূৰত পিন্ধোৱা হ'ল আৰু তেওঁ সেই নগৰৰ পৰা বহু পৰিমানৰ লুটদ্ৰব্য উলিয়াই আনিলে। [3]দায়ূদে নগৰৰ ভিতৰত থকা লোকসকলক বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু কৰত, লোহাৰ মৈ, আৰু কুঠাৰেৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে। দায়ূদে অম্মোনীয় লোকসকলৰ সকলো নগৰবোৰত এইদৰে কাম কৰাটো বিচাৰিলে। তাৰ পাছত দায়ূদ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য যিৰূচালেমলৈ ওভটি আহিল।

[4]ইয়াৰ পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত গেজৰত যুদ্ধ হ'ল। হূচাতীয়া চিব্বখয়ে চিপ্পয় নামেৰে ৰফাৰ এজন বংশধৰক বধ কৰিলে, আৰু ফিলিষ্টীয়াসকলক বশীভূত কৰিলে। [5]পুনৰায় ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত গবত যুদ্ধ হ'ল, যায়ীৰৰ পুত্ৰ ইলহাননে গাতীয়া গলিয়াথৰ ভায়েক লহমীক বধ কৰিলে, তাৰ যাঠী তাতঁশালৰ টোলোঠাৰ সমান আছিল।

6পুনৰ এবাৰ গাতত যুদ্ধ হ'ল তাত অতি ওখ এজন লোক যাৰ দুয়োখন হাতত আৰু ভৰিত ছটাকৈ আঙুলি আছিল। তেঁৱো ৰফাৰ এজন বংশধৰ আছিল। 7তেওঁ যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যক ইতিকিং কৰিলে, তেতিয়া দায়ূদৰ ভায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁক বধ কৰিলে।
8তেওঁলোক গাতৰ ৰফাৰ বংশধৰৰ লোক আৰু তেওঁলোকক দায়ূদ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ হাতৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল।

Chapter 21

লোকসকলক গণনা কৰাৰ দোষ; আৰু তাৰ দণ্ড

1ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰু থিয় হৈ ইস্ৰায়েলক গণনা কৰিবলৈ দায়ূদক উচটাইছিল। 2দায়ূদে যোৱাবক আৰু সৈন্যৰ অধিকাৰী সকলক ক'লে, "যোৱা, তোমালোকে বেৰ-চেবাৰ পৰা দানলৈকে ইস্ৰায়েল লোকসকলক গণনা কৰা আৰু ঘূৰি আহি মোক বিৱৰণ দিবা, যাতে মই তেওঁলোকৰ সংখ্যা জানিব পাৰোঁ।" 3যোৱাবে ক'লে, "যিহোৱাই তেওঁৰ সৈন্যসকলক এতিয়া যিমান আছে তাতকৈ এশ গুণ অধিক বৃদ্ধি কৰক। কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, তেওঁলোক সকলোৱে জানো মোৰ প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যা নকৰে? কিয় মোৰ প্ৰভুৱে এইদৰে বিচাৰিছে? কিয় ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত দোষ কঢ়িয়াই আনিছে?"

4কিন্তু ৰজাৰ বাক্য যোৱাবৰ বিৰুদ্ধে চূড়ান্ত আছিল, সেয়ে যোৱাব সেই ঠাই এৰি ইস্ৰায়েলৰ চাৰিওদিশে ফুৰিলে আৰু যিৰূচালেমলৈ ওভতি আহিল। 5তাৰ পাছত যোৱাবে যুদ্ধাৰু সকলৰ সম্পূৰ্ণ সংখ্যা দায়ূদৰ আগত দিলে। তাত ইস্ৰায়েলৰ মাজত এঘাৰ লাখ তৰোৱাল ধৰোঁতা লোক আছিল। যিহুদাৰ অকলেই চাৰি লাখ সত্তৰ হাজাৰ সৈন্য আছিল।

6কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত লেবী আৰু বিন্যামীনক গণনা কৰা নহ'ল, কাৰণ ৰজাৰ সেই আজ্ঞাত যোৱাবৰ ঘৃণা উপজিল। 7ঈশ্বৰে সেই কাৰ্য্যত অসন্তোষ পালে, সেয়ে তেওঁ ইস্ৰায়েলক আঘাত কৰিলে। 8দায়ূদে ঈশ্বৰক ক'লে, "এই কৰ্ম্ম কৰাৰ যোগেদি মই মহা পাপ কৰিলোঁ। এতিয়া আপোনাৰ দাসৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰক, কিয়নো মই অতিশয় অজ্ঞানৰ দৰে কৰ্ম্ম কৰিলোঁ।"

9যিহোৱাই দায়ূদৰ দৰ্শক গাদক ক'লে, 10"যোৱা দায়ূদক গৈ কোৱা: 'যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "মই তোমাক নিৰ্বাচন কৰিবলৈ তিনিটা সুযোগ দিছোঁ। তাৰ মাজত এটা বাচি লোৱা।""

11সেয়ে গাদে দায়ূদৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, "যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'ইয়াৰ ভিতৰত এটা নিৰ্বাচন কৰা: 12নাইবা তিনি বছৰ আকাল হ'ব, বা তিনি মাহলৈকে শত্ৰুবোৰৰ তৰোৱাল আপোনাৰ দেশত ব্যাপ্ত হৈ আপোনাক অত্যাচাৰ কৰিব, বা তিনি দিনলৈকে যিহোৱাৰ তৰোৱাল, অৰ্থাৎ দেশত প্লেগ মহামাৰীৰ লগত ইস্ৰায়েল দেশৰ সীমাত সংহাৰ কৰোঁতা যিহোৱাৰ দূতে ভ্ৰমণ কৰিব।' এই হেতুকে যি জনাই মোক পঠালে, তেওঁক কি উত্তৰ দিম, তাক এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক।"

13দায়ূদে গাদক ক'লে, "মই বৰ বিপদত পৰিছোঁ, মোক যিহোৱাৰ হাতত দিয়ক, কিয়নো তেওঁৰ দয়া প্ৰচুৰ, কিন্তু মোক মানুহৰ হাতত নিদিব।"
14সেয়েহে যিহোৱাই ইস্ৰায়েলৰ মাজলৈ প্লেগ মহামাৰী পঠালে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সত্তৰ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হ'ল। 15ঈশ্বৰে যিৰূচালেমক ধ্বংস কৰিবলৈ এজন দূত তালৈ পঠালে। যেতিয়া তেওঁ ধ্বংস কৰিবলৈ ল'লে, তেতিয়া যিহোৱাই সেই অনিষ্টৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি নিজৰ মন সলনি কৰিলে, আৰু তেওঁ ধ্বংসকাৰী দূতক কলে, "এয়ে জুৰিছে, এতিয়া তোমাৰ হাত কোঁচোৱা।" সেই সময়ত যিহোৱাৰ দূত যিবূচীয়াৰ অৰ্ণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত থিয় হৈ আছিল।

16দায়ূদে ওপৰলৈ চাই দেখিলে যে, যিহোৱাৰ দূত পৃথিৱী আৰু আকাশৰ মাজত থিয় হৈ আছে, আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰলৈ হাতত এখন খোলা তৰোৱাল দাঙি ধৰি আছিল। তেতিয়া দায়ূদে আৰু বৃদ্ধ লোকসকলে চট কাপোৰ পিন্ধি মাটিত মুখতল কৰি পৰিল। 17দায়ূদে ঈশ্বৰক ক'লে, "যি জনে লোকসকলক গণনা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, সেই জন জানো মই নহওঁ? মই এই পাপ কৰ্ম্ম কৰিলোঁ, কিন্তু এই মেৰবিলাকে কি কৰিলে? হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ হাতেৰে মোক আৰু মোৰ পৰিয়ালক শাস্তি দিয়ক, কিন্তু আপোনাৰ লোকসকলক প্লেগ মহামাৰীৰে শাস্তি নিদিব।"

18সেয়েহে যিহোৱাৰ দূতে দায়ূদক যিবূচীয়াৰ অৰ্ণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিবলৈ গাদক ক'লে। 19গাদে নিৰ্দ্দেশ দিয়া অনুসাৰে কৰিবলৈ যিহোৱাৰ নামেৰে দায়ূদ তালৈ উঠি গ'ল। 20যেতিয়া অৰ্ণনে ঘেঁহু মৰণা মাৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ পাছফাললৈ ঘূৰি দূতক দেখিলে। তেওঁ আৰু তেওঁৰ চাৰিজন পুত্ৰই নিজকে লুকুৱালে।

21দায়ূদে অৰ্ণনৰ ওচৰলৈ আহিলে, আৰু অৰ্ণনে দায়ূদক দেখা পালে। তেওঁ মৰণা মৰা ঠাই পৰা আহি দায়ূদৰ আগত মাটিত মুখ লগাই প্ৰণিপাত কৰিলে। 22তেতিয়া দায়ূদে অৰ্ণনক ক'লে, "তুমি মৰণা মৰা এই ঠাইডোখৰ মোক দিয়া, যাতে মই এই ঠাইতে যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিব পাৰোঁ। মই ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ দাম দিম, যাতে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা প্লেগ মহামাৰী দূৰ হয়।

23অৰ্ণনে দায়ূদক ক'লে, "প্ৰভু মহাৰাজ আপোনাৰ নিজৰ নিচিনাকৈ ইয়াক লওক। আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক। চাওক, মই হোম-বলিৰ আৰ্থে ষাড়-গৰু, খৰিৰ আৰ্থে মৰণা মৰা যন্ত্ৰ, আৰু নৈবেদ্যৰ আৰ্থে ঘেঁহু; এই সকলো মই আপোনাৰ বাবে দিম।" 24দায়ূদ ৰজাই

অৰ্ণনক ক’লে, “নহয়, মই সম্পূৰ্ণ মূল্য দিহে কিনি ল’ম। যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব খোজা তোমাৰ যি আছে বিনামূল্যে মই
নলওঁ।”

25সেয়ে দায়ূদে সেই ঠাইৰ কাৰণে ছশ চেকল সোণ দিলে। 26দায়ূদে সেই ঠাইত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰি, হোম-বলি আৰু
মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। তেওঁ যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তাতে তেওঁ আকাশৰ পৰা হোম-বেদিত অগ্নি পেলাই তেওঁক উত্তৰ
দিলে। 27তেতিয়া যিহোৱাই দূতক আজ্ঞা কৰিলে, আৰু দূতে নিজৰ তৰোৱাল খাপত ভৰাই থ’লে।

28দায়ূদে যেতিয়া যিহোৱাই যিবূচীয়া অৰ্ণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত উত্তৰ দিয়া দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই সময়তে সেই ঠাইত বলিদান দিলে। 29সেই
সময়ত, মোচিয়ে মৰুপ্ৰান্তত নিৰ্ম্মাণ কৰা যিহোৱাৰ আবাস, আৰু হোম-বলিৰ বাবে যজ্ঞবেদি, গিবিয়োনৰ ওখ ঠাইত আছিল। 30অৱশ্যে দায়ূদে
ঈশ্বৰৰ পৰামৰ্শ লববলৈ তেওঁৰ আগলৈ যাব নোৱাৰিছিল; কাৰণ যিহোৱাৰ দূতৰ তৰোৱাললৈ তেওঁ ভয় কৰিছিল।

Chapter 22

1তাৰ পাছত দায়ূদে ক’লে, “এয়ে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ঠাই আৰু ইস্ৰায়েলৰ হোম-বলি উৎসৰ্গৰ অৰ্থে পবিত্ৰ-বেদি হ’ব।”

দায়ূদে মন্দিৰৰ অৰ্থে বস্তু আয়োজন কৰা; আৰু চলোমনক আদেশ দিয়া।

2দায়ূদে ইস্ৰায়েল দেশত বাস কৰা বিদেশী সকলক একগোট কৰিবলৈ দাস সকলক আজ্ঞা দিলে। ঈশ্বৰৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবৰ অৰ্থে শিল কাটি
টুকুৰা কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিল-কটিয়া কামত নিযুক্ত কৰিলে।

3দুৱাৰৰ গজাল, আৰু বাটামৰ বাবে দায়ূদে অধিক পৰিমানে লোহা আৰু পিতল যোগান ধৰিলে। তেওঁ জুখিব নোৱাৰা পৰিমানে তামো যোগান
ধৰিলে, 4আৰু গণিব নোৱাৰা পৰিমাণৰ এৰচ কাঠ (চীদোনীয়া আৰু তুৰীয়াসকলে দায়ূদৰ ওচৰলৈ গণনা কৰিবলৈ অনেক এৰচ কাঠ
আনিছিল) 5দায়ূদে ক’লে, “মোৰ পুত্ৰ চলোমন ডেকা ল’ৰা আৰু তেওঁৰ অভিজ্ঞতা হোৱা নাই, আৰু যিহোৱাৰ অৰ্থে যি গৃহ সজা হ’ব
বিষেশৰূপে আকৰ্ষণীয় হ’ব লাগিব, সেয়া আন সকলো দেশতো প্ৰখ্যাত আৰু খ্যাতিমান হ’ব, লাগিব। সেয়েহে এই গৃহৰ বাবে মই প্ৰস্তুত হ’ব
লাগিব।” সেই কাৰণে দায়ূদে তেওঁৰ মৃত্যুৰ পূৰ্ব্বেই ব্যাপক হাৰত বস্তু প্ৰস্তুত কৰিলে।

6তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ পুত্ৰ চলোমনক মাতিলে আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে এটা গৃহ সাজিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলে। 7দায়ূদে
চলোমনক ক’লে, “হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ মোৰ ইচ্ছা আছিল। 8কিন্তু যিহোৱাই মোৰ
ওচৰলৈ আহি ক’লে, ‘তুমি অনেকৰ ৰক্তপাত কৰিলা, আৰু বহুতো যুদ্ধ কৰিলা। তুমি মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নাসাজিবা, কিয়নো পৃথিবীত
মোৰ সাক্ষাতে তুমি অনেকৰ ৰক্তপাত কৰিলা।

9অৱশ্যে তোমাৰ এজন পুত্ৰ জন্মিব, তেওঁ শান্তিপ্ৰিয় ব্যক্তি হ’ব। মই তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা সকলো শত্ৰুৰ পৰা তেওঁক ৰক্ষা কৰিম। কাৰণ
তেওঁৰ নাম চলোমন (শান্ত) হ’ব, আৰু মই তেওঁৰ দিনত ইস্ৰায়েলক শান্তি আৰু নিৰিবিলি পৰিবেশ দিম। 10তেওঁ মোৰ নামৰ উদ্দেশে এটা গৃহ
নিৰ্ম্মাণ কৰিব। তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ’ব, আৰু মই তেওঁৰ পিতৃ হ’ম। মই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত তেওঁৰ ৰাজ সিংহাসন চিৰস্থায়ীৰূপে স্থাপন কৰিম।

11হে মোৰ বোপা, এতিয়া যিহোৱা তোমাৰ সঙ্গী হওক আৰু তুমি কৃতৰ্কাৰ্য্য হ’বলৈ সক্ষম হোৱা। তেওঁ কোৱাৰ দৰে তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ
গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰা। 12যেতিয়া তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ দায়িত্বভাৰ তোমাৰ ওপৰত দিব তেতিয়া কেৱল যিহোৱাই তোমাক বুদ্ধি আৰু বিবেচনা দিয়ক, যাতে
তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিধি পালন কৰিব পাৰিবা। 13যিহোৱাই ইস্ৰায়েলৰ বাবে মোচিক দিয়া বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন
কৰিবলৈ, আৰু সেই দৰে কাৰ্য্য কৰিবলৈ সাৱধানে থাকিলে, তুমি কৃতকাৰ্য্য হ’ব; তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা, ভয়াতুৰ কি নিৰাশ নহ’বা।

14এতিয়া চোৱা, মই অতি কষ্টেৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে এক লাখ কিক্কৰ সোণ, আৰু দহ লাখ কিক্কৰ ৰূপ, আৰু অধিক হোৱাৰ বাবে
নোজোখাকৈ পিতল আৰু অধিক পৰিমানে লোহা যুগুত কৰি থৈছোঁ। মই কাঠ আৰু শিলো যুগুত কৰি থৈছোঁ। তুমি ইয়াৰ লগত আৰু অধিক
যোগ কৰিব পাৰিবা।

15তোমাৰ অনেক কাম কৰা মানুহ আছে: শিল-কটীয়া, শিল আৰু কাঠৰ কাম কৰোঁতা, আৰু সকলো বিধৰ কামত নিপুণ অগণন লোক আছে।
16যি সকল সোণ, ৰূপ, পিতল, আৰু লোহাৰ কাম কৰিব জানে। সেয়ে কামত লাগি থাকা আৰু যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকক।”

17দায়ূদে তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক সহায় কৰিবলৈ, ইস্ৰায়েলৰ সকলো প্ৰধান লোকসকলক আজ্ঞা কৰি ক’লে, 18তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,
তোমালোকৰ লগত আছে আৰু চাৰিও দিশৰ পৰা তেওঁ তোমালোকক শান্তি দিব। তেওঁ দেশ নিবাসী সকলক মোৰ হাতত দিলে। যিহোৱাৰ আৰু
তেওঁৰ লোকসকলৰ আগত দেশ বশীভূত হৈ আছে। 19এতিয়া সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰা। উঠা, আৰু ঈশ্বৰ
যিহোৱাৰ পবিত্ৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰা। তাৰ পাছত নিয়ম-চন্দুক আৰু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্ম্মাণ কৰা গৃহলৈ আনিব
পাৰিবা।

Chapter 23

দায়ূদে চলোমনক ৰজা পতা। লেবীয়া আৰু পুৰোহিতসকলৰ কথা।

1যেতিয়া দায়ূদে বৃদ্ধ হৈ জীৱনৰ শেষ অৱস্থাত পালে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে। 2তেওঁ পুৰোহিত
আৰু লেবীয়া সকলৰ সৈতে ইস্ৰায়েলৰ সকলো প্ৰধান লোকসকলক এক গোট কৰিলে। 3লেবীয়া সকলৰ ত্ৰিশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰৰ বয়সীয়া
লোকসকলক গণনা কৰা হ'ল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা আঠত্ৰিশ হাজাৰ আছিল।

4তেওঁলোকৰ মাজৰ চৌবিশ হাজাৰ লোকক যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হ'ল আৰু ছয় হাজাৰ লোক কৰ্ম্মচাৰী আৰু বিচাৰকৰ্ত্তা
আছিল। 5চাৰি হাজাৰ দুৱৰী আছিল; আৰু চাৰি হাজাৰ লোক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবৰ বাবে আছিল; এই বিষয়ে দায়ূদে
কৈছিল, "এইবোৰ মই আৰাধনা বাবে সাজিছোঁ"। 6দায়ূদে তেওঁলোকক লেবীয়া সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰিবলৈ বিভিন্ন দলত বিভক্ত
কৰিলে: গেৰ্চোন, কহাৎ, আৰু মৰাৰী।

7গেৰ্চোনীয়া সকলৰ বংশধৰ সকলৰ গোষ্ঠীৰ পৰা,

তাত লদ্দন আৰু চিমিয়া আছিল।

8তাত লদ্দনৰ তিনি জন পুত্ৰ আছিল; যিহীয়েল মূখ্য লোক আছিল, তাৰ পাছত যেথম আৰু যোৱেল আছিল।

9চিমিয়ীৰ তিনি জন পুত্ৰ আছিল: চলোমৎ, হজীয়েল আৰু হাৰণ; এওঁলোক লদ্দনৰ গোষ্ঠীৰ মূখ্য লোক আছিল।

10চিমিয়ীৰ চাৰি জন পুত্ৰ আছিল: যহৎ, জীনা, যিয়ূচ আৰু বৰীয়া।

11তেওঁলোকৰ মাজত যহৎ ডাঙৰ আছিল, আৰু দ্বিতীয় জীজা, কিন্তু যিয়ূচ আৰু বৰীয়াৰ অধিক সন্তান নাছিল সেয়ে তেওঁলোক একে কামৰ
বাবে একে গোষ্ঠীৰ বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল।

12কহাতৰ চাৰি জন পুত্ৰ আছিল:

অম্ৰম, যিচহৰ, হিব্ৰোণ, আৰু উজ্জীয়েল।

13অম্ৰমৰ পুত্ৰ আছিল: হাৰোণ আৰু মোচি। অতি পবিত্ৰ বস্তু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ধূপ জ্বলাই, তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ নামেৰে
চিৰকাল আশীৰ্ব্বাদ কৰিবৰ বাবে, হাৰোণক আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলক স্থায়ীভাৱে মনোনীত কৰা হ'ল। 14কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ পুত্ৰ
সকলক লেবীয়া বুলি বিবেচনা কৰিছিল।

15মোচিৰ পুত্ৰ গেৰ্চোম আৰু ইলীয়েজৰ।

16গেৰচোমৰ বংশধৰ চবূৱেল, ডাঙৰ আছিল।

17ইলীয়েজৰৰ বংশধৰ ৰহবিয়া আছিল। ইলীয়েজৰৰ আৰু পুত্ৰ নাছিল, কিন্তু ৰহবিয়াৰ বহুতো বংশধৰ আছিল।

18যিচহৰৰ পুত্ৰ চলোমীৎ মুখ্য আছিল।

19হিব্ৰোণৰ বংশধৰ যিৰিয়া ডাঙৰ আছিল, দ্বিতীয় অমৰিয়া, তৃতীয় যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম।

20উজ্জীয়েলৰ পুত্ৰ মীখা ডাঙৰ আছিল, আৰু দ্বিতীয় যিচিয়া।

21মৰাৰীৰ পুত্ৰ মহলী আৰু মূচী আছিল। মহলীৰ পুত্ৰ ইলীয়াজ আৰু কীচ।

22ইলীয়াজৰৰ পুত্ৰ নোহোৱাকৈয়ে মৃত্যু হয়, তেওঁৰ কেৱল কেইজনী মান জীয়েক আছিল। কীচৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক বিয়া কৰাইছিল।

23মূচীৰ তিনি জন পুত্ৰ, মহলী, এদৰ, আৰু যিৰেমোৎ।

24এই লেবীয়াৰ বংশধৰ সকলে নিজৰ গোষ্ঠীৰ লগত যোগাযোগ কৰিছিল। তেওঁলোক নেতৃত্বত আছিল যাৰ নাম গণনা কৰা হৈছিল আৰু
তালিকাত আছিল। যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্য্যা কৰা গোষ্ঠীৰ লোসকল বিশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰ বয়সৰ আছিল। 25কাৰণ দায়ূদে কৈছিল,
"ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই, তেওঁৰ লোকসকলক বিশ্ৰাম দিলে, তেওঁ সদাকালৰ বাবে নিজৰ গৃহ যিৰূচালেমত নিৰ্ম্মাণ কৰিলে।
26লেবীয়াসকলে আবাস, আৰু তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যাত ব্যৱহাৰ কৰা সকলো সামগ্ৰী আৰু কঢ়িয়াব লগা নহব।"

27কাৰণ দায়ূদৰ শেষ বাক্যৰ অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ ওপৰৰ বয়সৰ লেবীয়া সকলক গণনা কৰা হ’ল। 28তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহৰ
পৰিচৰ্য্যাৰ বাবে হাৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ সহায়কাৰী আছিল। তেওঁলোক চোতাল কেইখন, কোঠালিবোৰ, সকলো পবিত্ৰ বস্তু শুচি কৰা আৰু
ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আন সকলো কামৰ তত্বাৱধান কৰিছিল। 29তেওঁলোকে দৰ্শন-পিঠা, শষ্য উৎসৰ্গৰ বাবে মিহি আটাগুড়ি, খমিৰ নিদিয়া পিঠা,
তাৱাত সেক দিয়া পিঠা, তেলত মিহলোৱা, আৰু সকলো জোখ আৰু পৰিমান চোৱাৰ তত্বাৱধানত আছিল।

30তেওঁলোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসাৰ বাবেও থিয় হৈছিল। 31আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশে প্ৰতিদিনে বিধানৰ
মতে, লেখ অনুসাৰে বিশ্ৰাম-বাৰত, আৰু ন জোন উৎসৱত আৰু নিৰূপিত পৰ্ব্বতত যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল।

32তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ আৰু পবিত্ৰ স্থানৰ দ্বায়িত্বত আছিল, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্য্যা কাৰ্যত হাৰোণৰ বংশধৰ সকলকো সহায়
কৰিছিল।

Chapter 24

1হাৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ বিভাগসমূহ: নাদব, অবীহূ, ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰ। 2তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মৃত্যু পূৰ্বেই নাদব আৰু অবীহূৰ মৃত্যু হয়।
তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, সেয়েহে ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰ পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্য্যাত আছিল। 3দায়ূদে একেলগে ইলিয়াজৰৰ বংশৰ চাদোকক,
আৰু ঈথামৰৰ বংশৰ অহীমেলকক তেওঁলোকৰ পুৰোহিত পৰিচৰ্য্যাৰ কাৰণে বেলেগ বেলেগ দলত ভাগ কৰিলে।

4ঈথামৰৰ বংশধৰ সকলতকৈ ইলিয়াজৰৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত নেতৃত্ব লোৱা লোক বেছি আছিল। সেয়ে তেওঁলোকে ইলিয়াজৰৰ বংশধৰ
সকলক ষোল্লটা দলত বিভক্ত কৰিছিল। তেওঁলোক ঈথামৰৰ বংশধৰ আৰু গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী সকলৰ দ্বাৰাই এই সকলো কৰিছিল। 5একো প্ৰভেদ
নাৰাখি, তেওঁলোকক ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰ দুয়োৰে বংশধৰ সকলৰ পৰা পবিত্ৰস্থানৰ কৰ্ম্মচাৰীসকল, আৰু ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্মচাৰীসকলৰ বাবে
একো প্ৰভেদ নাৰাখি, চিঠি খেলাই তেওঁলোকক বিভক্ত কৰিছিল।

6লেবীয়া বংশৰ নথনেলৰ পুত্ৰ চময়িয়া লিখকে ৰজাৰ, কৰ্ম্মচাৰীৰ, চাদোক পুৰোহিতৰ, অবিয়াথৰৰ পুত্ৰ অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিত সকলৰ
নেতা ও লেবীয়া পৰিয়াল সকলৰ উপস্থিতিত তেওঁলোকৰ নাম লিখিলে। ইলিয়াজৰৰ বংশৰ পৰা এটা গোষ্ঠী আৰু ঈথামৰৰ বংশৰ পৰা এটা
গোষ্ঠী চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই নিৰ্বাচন কৰা হৈছিল।

7প্ৰথম চিঠি খেলত যিহোয়াৰীবৰ, দ্বিতীয় যিদয়াৰ, 8তৃতীয়ৰ হাৰীমৰ, চতুৰ্থ চিয়োৰীমৰ, 9পঞ্চম মল্কিয়াৰ, ষষ্ঠ মিয়ামীনৰ, 10সপ্তম হক্কোচৰ,
অষ্টম অবিয়াৰ, 11নৱম যেচূয়াৰ, দশম চখনিয়াৰ, 12একাদশ ইলীয়াচিবৰ, দ্বাদশ যাকীমৰ, 13ত্ৰয়োদশ হুপ্পাৰ, চতুৰ্দ্দশ যেচেবাবৰ, 14পঞ্চদশ
বিলগাৰ, ষোড়শ ইম্মেৰৰ, 15সপ্তদশ হেজীৰৰ, অষ্টাদশ হপ্পিচেৰৰ, 16ঊনবিংশ পথহিয়াৰ, বিংশ যিহিষ্কেলৰ, 17একবিংশ যাখীনৰ, দ্বাবিংশ
গামূলৰ, 18ত্ৰয়োবিংশ দলায়াৰ, চতুৰ্ব্বিংশ মাজিয়াৰ নাম উঠিল।

19যেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিব তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃ হাৰোণৰ দ্বাৰাই
তেওঁলোকক দিয়া পদ্ধতিৰ দ্বাৰাই কৰা তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্য্যাৰ আজ্ঞা সমূহ এইবিলাক আছিল।

20লেবীৰ অৱশিষ্ট বংশধৰসকল এওঁলোক:

অম্ৰমৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চুবায়েল;

চুবায়েলৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যেহদিয়া।

21অম্ৰমৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যিচিয়া নেতা আছিল।

22যিচহৰীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চলোমোৎ। চলোমোতৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যহৎ।

23হিব্ৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত প্ৰথম যিৰিয়া, দ্বিতীয় অমৰিয়া, তৃতীয় যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম।

24উজ্জীয়েলৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত মীখা। মীখাৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চামীৰ।

25মীখাৰ ভায়েক যিচিয়া; যিচিয়াৰ পুত্ৰ সকলৰ মাজত জখৰিয়া।

26মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত মহলী আৰু মুচী; যাজিয়াৰ বংশধৰসকলৰ মাজত বিনো।

27মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যাজিয়া, বিনো, চোহম, জক্কুৰ, আৰু ইব্ৰী।

28মহলীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত ইলীয়াজৰ; এওঁৰ পুত্ৰ নাছিল।

29কীচৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যিৰহমেল।

30মূচী বংশধৰ সকলৰ মাজত মহলী, এদৰ, আৰু যিৰীমোৎ।

তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসাৰে তালিকাত থকা লেবীয়াসকল এওঁলোক। 31দায়ূদ ৰজাৰ, চাদোকৰ, অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিতসকলৰ আৰু
লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ নেতাসকলৰ উপস্থিতি তেওঁলোকে পুনৰ চিঠি খেলালে। পৰিয়াল সকলৰ ডাঙৰ পুত্ৰ সকলে সৰু সকলৰ লগত
চিঠি খেলালে। হাৰোণৰ বংশধৰ সকলে কৰাৰ দৰেই এওঁলোকেও চিঠি খেলালে।

Chapter 25

গায়ন-বায়ন সকলৰ বিষয়।

1দায়ূদ আৰু আবাসৰ পৰিচৰ্য্যাৰ প্ৰধান লোকসকলে আচফ, হেমন, আৰু যিদূথূনৰ পুত্ৰ সকলক কিছুমান কামৰ বাবে নিৰ্বাচন কৰিলে।
এওঁলোকে বীণা, বেহেলা, আৰু তালেৰে ভাবিষ্যত বাণী কৰিলে। যিসকল লোকে এই কাম কৰিছিল তেওঁলোকৰ তালিকা তলত দিয়া হ'ল:
2আচফৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

জক্কুৰ, যোচেফ, নথনিয়া, আৰু অচৰেলা; আচফৰ পুত্ৰসকল আচফৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী ৰজাৰ নিৰীক্ষণৰ অধীনত ভাববাণী কৰে।

3যিদুথূনৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

গদলিয়া, চৰী, যিচয়া, হচবিয়া, চিমিয়া, আৰু মত্তিথিয়া, এই ছয় জনে, তেওঁলোকৰ পিতৃ যিদুথূনৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসাৰ বাবে বীণা বজায়।

4হেমনৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

বুক্কিয়া, মত্তনিয়া, উজ্জীয়েল, চবূৱেল, যিৰীমোৎ, হননিয়া, হনানী, ইলীয়াথা, গিদ্দলতী, ৰোমমতী-এজৰ, যচবিকাচা, মল্লোথী, হোথীৰ আৰু
মহজীয়োৎ। 5ৰজাৰ ভাববাদী হেমনৰ এওঁলোক পুত্ৰ। ঈশ্বৰক শ্ৰদ্ধা কৰিবলৈ তেওঁক চৌদ্ধ জন পুত্ৰ আৰু তিনি জনী ছোৱালী দান কৰিলে।

6তেওঁলোকৰ পিতৃৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী এই সকলো কৰিছিল। তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাদ্যকৰ আছিল, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্য্যাৰ
বাবে তাল, বেহেলা, আৰু বীণা বজাইছিল। আচফ, যিদুথূন, আৰু হেমন ৰজাৰ নিৰ্দেশৰ অধীনত আছিল। 7তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ
ভাইসকল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বাদ্য বজোৱাত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত আৰু নিপুণ আছিল তেওঁলোক সংখ্যাত দুশ আঠাশী জন আছিল। 8তেওঁলোকৰ
সৰু কি বৰ, গুৰু কি শিষ্য সকলোৱে সমানে চিঠি খেলাই নিজৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য্য কৰিবলৈ থিৰ কৰিছিল।

9এতিয়া আচফৰ পুত্ৰ সকলৰ বিষয়ে:

প্ৰথম চিঠি খেলত যোচেফৰ পৰিয়ালৰ নাম উঠিল;

দ্বিতীয় গদলিয়াৰ পৰিয়ালৰ নামত উঠিল, তেওঁলোক সংখ্যাত বাৰ জন;

10তৃতীয় জক্কুৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোক সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

11চতুৰ্থ যিস্ৰীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন।

12পঞ্চম নথনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

13ষষ্ঠ বুক্কিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

14সপ্তম যিচৰেলাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন।

15অষ্টম যিচয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয়সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

16নৱম মত্তনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

17দশম চিমিয়ীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

18একাদশ অজৰেলৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[19]দ্বাদশ হচবিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন; [20]ত্ৰয়োদশ চূবায়েলৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু
সম্বন্ধীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[21]চতুৰ্দ্দশ মত্তিথিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[22]পঞ্চদশ যিৰোমোতৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[23]ষোড়শ হননিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[24]সপ্তদশ যচবিকাচাৰ নামত উঠিল; তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[25]অষ্টাদশ হনানীৰ নামত উঠিল; তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[26]ঊনবিংশ মল্লোথীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[27]বিংশ ইলিয়াথাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[28]একবিংশ হোথীৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[29]দ্বাবিংশ গিদ্দলতীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[30]ত্ৰয়োদশ মহজীয়াতোৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

[31]চতুৰ্ব্বিংশ ৰোমমতী এজৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

Chapter 26

দুৱৰী আৰু কোষাধ্যক্ষ সকলৰ বিষয়৷

[1]দুৱৰী সকলৰ বিভাগসমূহ তলত দিয়া হ’ল:

কোৰহীয়া সকলৰ পৰা, কোৰিৰ পুত্ৰ মচেলেমিয়া আচফৰ এজন বংশধৰ আছিল৷

[2]মচেলেমিয়াৰ পুত্ৰ সকল: প্ৰথম পুত্ৰ জখৰিয়া, দ্বিতীয় যিদীয়েল, তৃতীয় জবদিয়া, চতুৰ্থ যৎনীয়েল, [3]পঞ্চম এলম, ষষ্ঠ যোহোহানন, আৰু সপ্তম
ইলিহোঐনয়৷

[4]ওবেদ-ইদোমৰ পুত্ৰ সকল: প্ৰথম পুত্ৰ চমমিয়া, দ্বিতীয় যিহোজাবদ, তৃতীয় যোৱাহ, চতুৰ্থ চাখৰ, পঞ্চম নথনেল, [5]ষষ্ঠ অম্মীয়েল, সপ্তাম
ইচাখৰ, আৰু অষ্টম পিয়ুলতয়, কাৰণ ঈশ্বৰে ওবেদ-ইদোমক আশীৰ্ব্বাদ কৰিছিল৷ [6]তেওঁৰ পুত্ৰ চমমিয়াৰ কেইজনো পুত্ৰ জন্মিল; তেওঁলোকে
নিজৰ পৰিয়াল সকলক শাসন কৰিছিল; তেওঁলোক বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল৷

[7]চমমিয়াৰ পুত্ৰ সকল হ’ল অৎনী, ৰফায়েল, ওবেদ, আৰু ইলজাবদ৷ তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় ইলীহু ও চমখিয়াও বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল৷
[8]এওঁলোক সকলোৱেই ওবেদ-ইদোমৰ বংশধৰ আছিল৷ তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ পুত্ৰ সকল আৰু সম্পৰ্কীয় সকল ঈশ্বৰৰ আবাসৰ পৰিচৰ্য্যাৰ
তেওঁলোকৰ কাম কৰাত সক্ষম লোক আছিল৷ তেওঁলোকৰ মাজৰ বাষষ্টি জন ওবেদ-ইদোমৰ সম্পৰ্কীয় আছিল৷ [9]মচেলেমিয়াৰ পুত্ৰ সকল
আৰু সম্পৰ্কীয় সকল, সক্ষম লোকসকল,, সৰ্ব্বমুঠ ওঠৰ জন আছিল৷

[10]মৰাৰীৰ এজন বংশধৰ হোচাৰ পুত্ৰ সকল: চিম্ৰী এজন নেতা, (যদিও তেওঁ প্ৰথম পুত্ৰ নাছিল, তথাপিও তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক নেতৃত্বৰ ভাৰ
দিছিল), [11]দ্বিতীয় হিল্কিয়া, তৃতীয় টবলিয়া, আৰু চতুৰ্থ জখৰিয়া৷ হোচাৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোকসকল সংখ্যাত তেৰ জন আছিল৷

[12]দুৱৰী সকলৰ বিভাগবোৰে তেওঁলোকৰ নেতা সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় সকলৰ দৰে, যিহোৱাৰ গৃহত পৰিচৰ্য্যা
কৰি, তেওঁলোকৰ কৰিবলগীয়া কাৰ্য্য কৰে৷ [13]তেওঁলোকে সকলো সম্পৰ্কীয় সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি সৰু কি বৰ সকলোৱে প্ৰত্যেক
দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে৷ [14]যেতিয়া পূব দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে তেতিয়া চেলেমিয়াৰ নাম উঠিল৷ তেওঁৰ পুত্ৰ জখৰিয়া ভাল
পৰামৰ্শ দিওঁতা লোক আছিল, চিঠি খেলত উত্তৰ দিশৰ বাবে তেওঁৰ নাম উঠিল৷

[15]দক্ষিণ দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে ওবেদ-ইদোমক নিৰ্ধাৰণ কৰে; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকলক ভঁৰালৰ বাবে নিৰ্ধাৰন কৰে৷ [16]পশ্চিম দিশৰ দুৱাৰৰ
সৈতে ওপৰলৈ উঠি যোৱা বাটৰ চল্লেখৎ দুৱাৰো চূপ্পীম আৰু হোচাৰ নামত নিৰ্ধাৰন কৰে৷ প্ৰতেক পৰিয়ালৰ কাৰণে; ৰখীয়া সকল আছিল৷

[17]পূবফালে ছয় জন লেবীয়া লোক, উত্তৰফালে প্ৰতিদিনে চাৰি জন, দক্ষিণ ফালেও প্ৰতিদিনে চাৰি জন, আৰু ভঁৰালত দুজন দুজন।
[18]পশ্চিমফালৰ চুতালত চাৰি জনক নিযুক্ত কৰে, চাৰি জন বাটত আৰু চুতালত দুজন। [19]এইদৰেই দুৱৰী সকলক ভাগ কৰা হ’ল। তেওঁলোক সকলো কোৰহীয়া আৰু মৰাৰীয়া বংশৰ পৰা অহা লোক আছিল।

[20]লেবীয়াসকলৰ ভিতৰত, অহিয়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আৰু পবিত্ৰীকৃত বস্তুৰ ভঁৰালৰ দায়িত্বত আছিল। [21]লদ্দনৰ বংশধৰ সকল, তেওঁৰ পৰা অহা গেৰ্চোনীয়াৰ বংশধৰ সকল, আৰু যি সকল গেৰ্চোনীয়াৰ লদ্দনৰ পৰিয়ালৰ নেতা আছিল, তেওঁলোক যিহীয়েলী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকল।
[22]যেথম আৰু যোৱেল তেওঁৰ ভায়েক আছিল। তেওঁলোকো যিহোৱাৰ গৃহৰ ভঁৰালৰ দায়িত্বত আছিল।

[23]অম্ৰমীয়া, যিচহৰীয়া, হিব্ৰোণীয়া, আৰু উজ্জীয়েলীয়াৰ গোষ্ঠীৰ পৰাও তাত দুৱৰী আছিল। [24]গোৰ্চোমৰ বংশৰ মোচিৰ পুত্ৰ চবুৱেল ভঁৰালৰ তদাৰক কৰিছিল। [25]তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় লোক সকল ইলীয়েজৰৰ গোষ্ঠীৰ পৰা আছিল আৰু চবুৱেলৰ পুত্ৰ ৰহবিয়া আছিল।

ৰহবিয়াৰ পুত্ৰ যিচয়া,

যিচয়াৰ পুত্ৰ যোৰাম,

যোৰামৰ পুত্ৰ জিখ্ৰী,

জিখ্ৰীৰ পুত্ৰ চলোমোৎ।

[26]দায়ূদ ৰজা, পৰিয়ালৰ মূল লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল, আৰু সেনাপতিসকলে যিবোৰ বস্তু পবিত্ৰ কৰিছিল, সেইবোৰ চলোমোৎ আৰু তেওঁৰ সম্বন্ধীয় লোকসকলে সেই ভঁৰালৰ তদাৰক কৰিছিল। [27]যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামতি কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে যুদ্ধত পোৱা লুটদ্ৰব্যৰ মাজৰ অনেক বস্তু উৎসৰ্গ কৰিছিল। [28]চমূৱেল ভাৱবাদীয়ে, কীচৰ পুত্ৰ চৌলে, নেৰৰ পুত্ৰ অবনেৰে, আৰু চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাবে যিবিলাক বস্তু উৎসৰ্গ কৰিছিল, এই সকলোৰ দায়িত্বত তেওঁলোক আছিল। উৎসৰ্গ কৰা সকলো বস্তু চলোমোত আৰু তেওঁৰ সম্পৰ্কীয়া লোক সকলৰ নিৰাপত্তাত আছিল।

[29]যিচহৰীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ, কননিয়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ইস্ৰয়েলৰ সমাজৰ কৰ্ম্মচাৰী আৰু বিচাৰকৰ্ত্তাৰ কাৰ্য্যৰ বাবে নিযুক্ত কৰে।
[30]হিব্ৰোণীয়াৰ বংশধৰসকল, হচবিয়া আৰু তেওঁৰ ভাইসকল এক হাজাৰ সাত শ সক্ষম লোক আছিল, তেওঁলোকক যিহোৱাৰ কাৰ্য্য আৰু ৰজাৰ কাৰ্য্যত নিযুক্ত কৰা হছিল। তেওঁলোক যৰ্দ্দনৰ পশ্চিমফালে আছিল।

[31]হিব্ৰোণীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ পৰা যিৰিয়া তেওঁৰ বংশৰ মূখ্য লোক আছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ তালিকাৰ পৰা গণণা কৰা লোক আছিল। দায়ূদৰ ৰাজত্বৰ চল্লিশ বছৰত তেওঁলোকে লিপিৱদ্ধ কৰা নথি পত্ৰ পৰীক্ষা কৰি তেওঁলোকৰ মাজত গিলিয়দৰ যাজেৰক দক্ষতা সম্পন্ন লোক বিচাৰি পালে। [32]যাজেৰকৰ দুই হাজাৰ সাত শ সম্পৰ্কীয় লোক আছিল, যিসকল পৰিয়ালৰ সক্ষম লোক আছিল। দায়ূদে ঈশ্বৰীয় আৰু ৰাজকীয় কাম কৰিবলৈ, ৰূবেণীয়া, গাদীয়া, আৰু মনচীৰ আধা জাতিবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকক অধ্যক্ষ পাতিলে।

Chapter 27

সেনাপতি আৰু কাৰ্য্যধ্যক্ষ সকলৰ বিষয়

[1]সংখ্যা অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ পৰিয়ালৰ মূখ্য লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল, তাৰ উপৰিও সৈন্যৰ কৰ্ম্মচাৰীসকল, যিসকলে বিভিন্ন ধৰণে ৰজাৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল। সৈন্যৰ প্ৰতি বিভাগসমূহে গোটেই বছৰ মাহৰ পাছত মাহ পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল। প্ৰতি বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

[2]বিভাগৰ দ্বায়িত্বত প্ৰথম মাহৰ বাবে জব্দীয়েলৰ পুত্ৰ যচবিয়াম আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। [3]তেওঁ পেৰচৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ এজন আৰু তেওঁ প্ৰথম মাহৰ সকলো সৈন্যৰ বিষয়াসকলৰ দ্বায়িত্বত আছিল। [4]দ্বিতীয় মাহৰ বিভাগৰ দ্বায়িত্বত অহোহীয়াৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ দোদয়া আছিল। মিক্লোত দ্বিতীয় পদবীত আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। [5]যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ পুত্ৰ বনায়া তৃতীয় মাহৰ কাৰণে সৈন্যৰ সেনাপতি আছিল। এই বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। [6]এই জনেই সেই বনায়া যি জন ত্ৰিশ জনৰ আৰু ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত নেতা আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ অম্মিযাবদ তেওঁৰ বিভাগত আছিল।

[7]যোৱাবৰ ভায়েক অচাহেল চতুৰ্থ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ জবদিয়া তেওঁৰ পাছত সেনাপতি হ’ল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। [8]যিজ্ৰাহীয়াৰ বংশধৰৰ চমহুৎ পঞ্চম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।
[9]তকোৱায়ীয়া পৰা হোৱা ইক্কেচৰ পুত্ৰ ঈৰা ষষ্ঠ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

10ইফ্ৰয়িমৰ লোকসকলৰ পৰা পলোনীয়া হেলচ সপ্তম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।
11জেৰহৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা হুচাতীয়া চিব্বখয় অষ্টম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।
12বিন্যামীনৰ জাতিৰ পৰা অনাথোতীয়া অবীয়েজৰ নৱম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

13জেৰহৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ নটোফাতীয়া নগৰৰ পৰা মহৰয় দশম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক
আছিল। 14ইফ্ৰয়িমৰ জাতিৰ পৰা পিৰাথোলিয়া নগৰৰ বনায়া একাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক
আছিল। 15অৎনীয়েলৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা নটোফাতীয়া নগৰৰ হিলদয় দ্বাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ
লোক আছিল।

16এওঁলোকেই ইস্ৰায়েল জাতিৰ নেতাসকল:

ৰূবেণীয়া জাতিৰ বাবে জিখ্ৰীৰ পুত্ৰ ইলীয়েজৰ নেতা আছিল।

চিমিয়োনীয়া জাতিৰ বাবে মাখাৰ পুত্ৰ চফটিয়া নেতা আছিল।

17লেবীয়া জাতিৰ বাবে কমূৱেলৰ পুত্ৰ হচবিয়া নেতা আছিল। আৰু হাৰোণৰ বংশধৰসকলক চাদোকে নেতৃত্ব দিছিল।

18যিহূদা জাতিৰ বাবে ইলীহূ নেতা আছিল। তেওঁ দায়ূদৰ ভায়েকসকলৰ মাজৰ এজন। 19জবূলূন জাতিৰ বাবে ওবদিয়াৰ পুত্ৰ যিচময়া নেতা
আছিল।

নপ্তালীৰ বাবে অজ্ৰীয়েলৰ পুত্ৰ যিৰীমোৎ নেতা আছিল। 20ইফ্ৰয়িম জাতিৰ বাবে অজজিয়াৰ পুত্ৰ হোচেয়া নেতা আছিল।

মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে পদায়াৰ পুত্ৰ যোৱেল নেতা আছিল।

21গিলিয়দত থকা মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে জখৰিয়াৰ পুত্ৰ যিদ্দো নেতা আছিল।

বিন্যামীনৰ জাতিৰ বাবে অবনেৰৰ পুত্ৰ যাচীয়েল নেতা আছিল।

22দানৰ জাতিৰ বাবে যিৰোহমৰ পুত্ৰ অজৰেল নেতা আছিল।

ইস্ৰায়েল জাতিৰ বাবে এওঁলোকেই নেতা আছিল।

23দায়ূদে বিশ বছৰ বা তাতকৈ ক'ম বয়সৰ লোকসকলক গণনা কৰা নাছিল, কাৰণ যিহোৱাই ইস্ৰায়েলক আকাশৰ তৰাবোৰৰ নিচিনা অসংখ্য
কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। 24চৰূয়াৰ পুত্ৰ যোৱাবে গণনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, কিন্তু শেষ নকৰিলে। এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত
ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হৈছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা দায়ূদ ৰজাৰ বংশাৱলীত লিখা নহ'ল।

25অদীয়েলৰ পুত্ৰ অজমাবৎ ৰজাৰ মূল্যৱান সম্পদৰ দ্বায়িত্বত আছিল। উজ্জিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথন খেতি-পথাৰত, নগৰবোৰত, গাওঁসমূহত, আৰু
দুৰ্গবোৰত থকা গুদামৰ দ্বায়িত্বত আছিল। 26কলূবৰ পুত্ৰ ইজ্ৰী মাটি চহোৱা খেতিয়কসকলৰ ওপৰত আছিল। 27ৰামাথীয়া চিমিয়ী
দ্ৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ দ্বায়িত্বত আছিল। চিফমীয়াৰ পৰা অহা জব্দী আঙুৰৰ আৰু দ্ৰাক্ষাৰস বিক্ৰী কৰোঁতাসকলৰ ওপৰত দ্বায়িত্বত আছিল।

28নিম্ন-ভূমিত থকা জলফাই গছ আৰু ডিমৰু গছবোৰ, গদেৰীয়াৰ পৰা অহা বালহাননৰ দ্বায়িত্বত আছিল আৰু তেলৰ গুদামৰ দ্বায়িত্বত যোৱাচ
আছিল। 29চাগোণৰ পৰা অহা চিত্ৰয় চাৰোনত চৰা জন্তুৰ জাকবোৰৰ দায়িত্বত আছিল। উপত্যকাবোৰত চৰা জন্তুৰ জাকবোৰৰ দ্বায়িত্বত
অদলয়ৰ পুত্ৰ চাফট আছিল। 30উটবোৰৰ দ্বায়িত্বত ইশ্মায়েলীয়া অবীল আছিল, আৰু গাধীবোৰৰ দ্বয়িত্বত মেৰোনোথীয়া যেহদিয়া আছিল।
31এওঁলোক দায়ূদ ৰজাৰ সম্পতিৰ দ্বায়িত্বত আছিল।

32দায়ূদৰ দদায়েক যোনাথন, তেওঁ এজন পৰামৰ্শদাতা আছিল, যিহেতু তেওঁ এজন জ্ঞানী আৰু নথি সংৰক্ষক আছিল। হকমোনীৰ পুত্ৰ
যিহীয়েল ৰজাৰ পুত্ৰসকলৰ তত্বৱধানৰ দ্বয়িত্বত আছিল। 33অহীথোফল ৰজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল, অৰ্কীয়া লোকসকলৰ মাজৰ হুচয় ৰজাৰ
ব্যক্তিগত পৰামৰ্শদাতা আছিল। 34অহীথোফলৰ পাছত বনায়াৰ পুত্ৰ যিহোয়াদা অবিয়াথৰ যোগেদি তেওঁৰ স্থান লয়। যোৱাব ৰজাৰ
সৈন্যসকলৰ সেনাপতি আছিল।

Chapter 28

দায়ূদে দিয়া শেষ-আদেশ আৰু বক্তৃতা। তেওঁৰ মৃত্যু।

1দায়ূদে যিৰূচালেমত ইস্ৰায়েলৰ সকলো কৰ্ম্মচাৰীক এক গোট কৰিলে: জাতিবোৰৰ কৰ্ম্মচৰীসকলক, সময়-সূচী অনুযায়ী ৰজাৰ পৰিচৰ্য্যা কৰা
বিভাগবোৰৰ কৰ্ম্মচাৰীসকলক, সহস্ৰপতিসকলক আৰু শতপতিসকলক, ৰজা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ দখলত থকা সকলো সম্পত্তিৰ
পৰিচালকসকলক, কৰ্ম্মচাৰী আৰু যুদ্ধাৰু লোকসকলক, তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলোতকৈ নিপূণ লোকসকলক যিৰূচালেমত এক গোট
কৰিলে।

2তাৰ পাছত ৰজা দায়ূদে থিয় হৈ ক'লে, "হে মোৰ ভাইসকল আৰু মোৰ লোক সমূহ, মোৰ কথা শুনা; যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ অৰ্থে আৰু
আমাৰ ঈশ্বৰৰ ভৰি-পীৰাৰ অৰ্থে এটা মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পৰিকল্পনা আছিল। এই গৃহ নিৰ্ম্মাণৰ বাবে মই প্ৰস্তুতো হৈছিলো। 3কিন্তু
ঈশ্বৰে মোক ক'লে, 'মোৰ নামৰ অৰ্থে তুমি মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ নকৰিবা, কাৰণ তুমি এজন যুদ্ধৰু আৰু তুমি ৰক্তপাত কৰিলা।'

4তথাপি যিহোৱাই, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে; ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত সদায় ৰাজত্ব কৰিবৰ বাবে মোৰ আটাই পিতৃপৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা মোক মনোনীত
কৰিলে। তেওঁ নেতৃত্ব দিবৰ বাবে যিহূদা জাতিক মনোনীত কৰিলে। যিহূদাৰ জাতি, মোৰ পিতৃৰ পৰিয়ালবৰ্গ আৰু মোৰ পিতৃৰ সকলো পুত্ৰৰ
মাজৰ পৰা তেওঁ মোক গোটেই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা হ'বলৈ মনোনীত কৰিলে। 5যিহোৱাই মোক দিয়া অনেক পুত্ৰৰ মাজত ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত
যিহোৱাৰ ৰাজসিংহাসনত বহিবলৈ তেওঁ মোৰ পুত্ৰ চলোমনক মনোনীত কৰিলে।

6তেওঁ মোক ক'লে, 'তোমাৰ পুত্ৰ চলোমনে মোৰ গৃহ আৰু চোতাল কেইখন নিৰ্ম্মাণ কৰিব, কাৰণ মোৰ পুত্ৰ হ'বলৈ মই তেওঁক মনোনীত
কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম। 7আজি তুমি যি দৰে আছা যদি তেওঁ সেই দৰে মোৰ আজ্ঞাবোৰ আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰি চলে,
তেনেহলে মই তেওঁৰ ৰাজ্য চিৰস্থায়ীৰূপে স্থাপন কৰিম।

8এই হেতুকে এতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ উদ্দেশে সমবেত হোৱা আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা
পালন কৰিবলৈ তোমালোক সকলোৱে চেষ্টা কৰা। এই উত্তম দেশৰ অধিকাৰী হবলৈ আৰু তোমালোকৰ পাছত চিৰকালৰ বাবে পুৰুষানুক্ৰমে
তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ অধিকাৰত যেন থাকে তাৰ কাৰণে এই সকলো কৰা।

9হে বোপা চলোমন, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰক মানি চলিবা, আৰু তোমাৰ সকলো হৃদয়েৰ আৰু হৰ্ষিত মনেৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিবা। এই
দৰে কৰা কাৰণ যিহোৱাই সকলোৰে হৃদয় অনুসন্ধান কৰে আৰু সকলোৰে কল্পনাকো বুজে। তুমি যদি তেওঁক বিচাৰা, তেন্তে তুমি তেওঁক পাবা,
কিন্তু যদি তেওঁক ত্যাগ কৰা, তেন্তে তেওঁ তোমাকো চিৰকাললৈকে ত্যাগ কৰিব। 10পবিত্ৰ-স্থানৰ অৰ্থে মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ যিহোৱাই যে,
তোমাক মনোনীত কৰিলে তাক তুমি অনুভৱ কৰা; সাহিয়াল হোৱা আৰু এই কাৰ্য কৰা।

11তাৰ পাছত দায়ূদে তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক মন্দিৰৰ বাৰাণ্ডাৰ, মন্দিৰৰ ঘৰবোৰৰ, গুদামবোৰৰ, ওপৰৰ কোঁঠালিবোৰৰ, ভিতৰৰ
কোঁঠালিবোৰৰ, আৰু পাপ-প্ৰায়শ্চিতৰ আৱৰণৰ নক্সা দিলে। 12যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনৰ, চাৰিওফালে থকা সকলো কোঁঠালিবোৰৰ,
ঈশ্বৰৰ গৃহত থকা গুদামবোৰৰ, আৰু মন্দিৰৰ বাবে পবিত্ৰ কৰা বস্তুৰ ভঁৰালবোৰৰ বাবে তেওঁ অঙ্কন কৰা নক্সা তেওঁ চলোমনক দিলে।

13তেওঁ তেওঁক পুৰোহিতসকলৰ আৰু লেবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহৰ বাবে বিধি দিলে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্য্যাৰ কাৰ্য্য আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ
পৰিচৰ্য্যাৰ বাবে ব্যৱহাৰ হোৱা সামগ্ৰী সমূহৰ দায়িত্বত নিযুক্ত কৰিলে। 14তেওঁ সকলো প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্য্যাৰ বাবে সোণৰ পাত্ৰবোৰ আৰু সকলো
প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্য্যাৰত ব্যৱহাৰ হোৱা সামগ্ৰীৰ বাবে ৰূপৰ পাত্ৰবোৰ গুৰুত্ব সহকাৰে তেওঁক দিলে। 15সোণৰ দীপাধাৰবোৰৰ আৰু তাৰ
প্ৰদীপবোৰৰ প্ৰত্যেক দীপাধাৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰৰ সোণৰ পৰিমান অনুসাৰে জুখি দিলে। ৰূপৰ দীপাধাৰবোৰৰ আৰু প্ৰদীপবোৰৰ প্ৰত্যেক
দীপাধাৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰৰ ৰূপৰ পৰিমান অনুসাৰে জুখি দিলে। যাতে প্ৰত্যেক দীপাধাৰবোৰৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ হয়।

16দৰ্শন-পিঠাৰ মেজ, আৰু প্ৰত্যক মেজৰ বাবে সোণৰ পৰিমাণ, আৰু ৰূপৰ মেজবোৰৰ বাবে ৰূপৰ পৰিমাণ তেওঁ জুখি দিলে। 17তেওঁ যাঠী,
তেজ ছটিওৱা চৰিয়া, আৰু পিয়লাবোৰৰ বাবে শুদ্ধ সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলে। তেওঁ প্ৰত্যেক সোণৰ বাটিবোৰৰ আৰু প্ৰত্যেক ৰূপৰ
বাটিবোৰৰ বাবে সোণৰ আৰু ৰূপৰ পৰিমাণ জুখি দিলে।

18ধূপ-বেদিৰ বাবে নিৰ্ম্মল সোণৰ পৰিমাণ, আৰু ডেউকা মেলি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ঢাকি ধৰা কৰূব দুটাৰ নক্সাৰ কাৰণে সোণৰ পৰিমাণ
জুখি দিলে। 19দায়ূদে ক'লে, "নমুনাৰ বিষয়ে বুজিব পৰাকৈ যিহোৱাই মোক নিৰ্দেশ দিয়া অনুযায়ী মই এই সকলো লিখিত ভাৱে ৰাখিলোঁ।

20দায়ূদে তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক ক'লে, "তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা। এই কাৰ্য কৰা। ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা, কিয়নো ঈশ্বৰ
যিহোৱা, মোৰ ঈশ্বৰেই তোমাৰ লগত আছে। যিহোৱাৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্য সমাপ্ত নোহোৱালৈকে তেওঁ তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। 21চোৱা,
ইয়াত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্যৰ বাবে পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহ আছে। তেওঁলোক তোমাৰ লগত থাকিব, এই কাৰ্যৰ
অৰ্থে ইচ্ছা থকা সকলো লোক আৰু নিপূণ লোকসকলে তোমাক সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সহায় কৰিব। তোমাৰ
আদেশবোৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু সকলো লোক প্ৰস্তুত।

Chapter 29

1দায়ূদ ৰজাই গোটেই সমাজক ক'লে, "ঈশ্বৰে মোৰ পুত্ৰ চলোমনক মনোনীত কৰিছে, তাৰ বয়স এতিয়াও ক'ম আৰু অভিজ্ঞতাহীন, আৰু এই
কাৰ্য্য অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। কাৰণ এই ৰাজপ্ৰসাদ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মানুহৰ বাবে নহয়। 2মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ অৰ্থে যি উত্তম, সেয়ে মই
কৰিলোঁ। সোণৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, ৰূপৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ৰূপ, পিতলৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ পিতল, লোহাৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ
লোহা, কাঠৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ কাঠ মই দিছোঁ। ৰক্তবাগ পাথৰ, লগাবৰ কাৰণে পাথৰ, মণি-মুকুতাৰ কামৰ বাবে নানা বৰণীয়া পাথৰ,
সকলো বিধৰ বহুমূলীয়া পাথৰ আৰু মাৰ্বল পাথৰো মই প্ৰচুৰ পৰিমাণে দিছোঁ।

3মোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰণে মই আনন্দিত হ'লো, আৰু মোৰ ব্যক্তিগত ভঁৰালৰ পৰা সোণ, ৰূপ ইয়াৰ বাবে দান দিছোঁ। ইয়াৰ উপৰিও পবিত্ৰ
মন্দিৰৰ কাৰণে মই সকলো কৰিবলৈ প্ৰস্তুত। 4তিনি হাজাৰ কিক্কৰ ওফীৰৰ সোণ, আৰু সাত হাজাৰ কিক্কৰ শুদ্ধ ৰূপ গৃহৰ দেৱালত আৱৰণ
দিবলৈ দিলোঁ। 5সোণৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, ৰূপৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ৰূপ, আৰু শিল্পকৰ্ম্ম কৰোঁতাসকলে কৰা সকলো ধৰণৰ কামৰ
কাৰণে মই সকলো বস্তু দান কৰিলোঁ। আজি কোনে যিহোৱালৈ বৰঙণি দিব আৰু নিজকে তেওঁলৈ উৎসৰ্গ কৰিব?

6তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ পূৰ্ব-পুৰুষৰ প্ৰধান লোকসকল, ইস্ৰায়েল জাতিৰ প্ৰধান লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল,
লগতে ৰজাৰ কাৰ্যত থকা কৰ্মচাৰীসকল একেলগে ইচ্ছাকৃত দান দিলে। 7তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰ্য কাৰণে পাঁচ হাজাৰ কিক্কৰ সোণ,
অদৰ্কোণ নামেৰে দহ হাজাৰ সোণৰ মোহৰ, দহ হাজাৰ কিক্কৰ ৰূপ, ওঠৰ হাজাৰ কিক্কৰ ৰূপ পিতল, আৰু এক লাখ কিক্কৰ লোহা দিলে।

8যিসকলৰ বহুমুলীয়া বাখৰ আছিল, তেওঁলোকে গেৰ্চোনীয়াৰ বংশধৰ যিহীয়েলৰ নিৰীক্ষণত যিহোৱাৰ গৃহৰ ভঁৰালত তাক দিলে। 9তেওঁলোকে
নিজ ইচ্ছাৰে আৰু সকলো হৃদয়েৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়াৰ কাৰনে প্ৰজাসকলে আনন্দ কৰিলে। ৰজা দায়ূদেও মহা-আনন্দ কৰিলে।

10দায়ূদে গোটেই সমাজৰ আগতে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে। দায়ূদে ক'লে, "হে আমাৰ পিতৃ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আপুনি যুগে যুগে
চিৰকাললৈকে ধন্য। 11হে যিহোৱা, আপুনি মহত্ব, পৰাক্ৰমী, প্ৰশংসনীয়, বিজয়ী, আৰু প্ৰতাপী। কাৰণ স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত যি যি আছে, সেই
সকলোৱেই আপোনাৰ। ৰাজ্যও আপোনাৰেই, আৰু চাৰিও দিশে শাসনকৰ্তা ৰূপে যিহোৱা আৰু আপুনি মৰ্য্যদাপূৰ্ণ।

12আপোনাৰ পৰাই ধন আৰু গৌৰৱ হয়, আৰু আপুনি সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰি আছে। আপোনাৰ হাততেই বল আৰু পৰাক্ৰম আছে।
সকলোকে মহত্ব ও শক্তিশালী কৰিবৰ কাৰণে আপোনাৰ অধিকাৰ আছে। 13সেয়েহে, হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি আপোনাৰ ধন্যবাদ কৰো, আৰু
আপোনাৰ নামৰ গৌৰৱ ও প্ৰশংসা কৰো।

14কিন্তু মই নো কোন, আৰু মোৰ লোকসকল নো কোন, যে, আমি এইদৰে নিজ ইচ্ছাৰে দান দিবলৈ আগবাঢ়িব পাৰিছোঁ? কিয়নো সকলো বস্তু
আপোনাৰ পৰাই আহে, আৰু আপোনাৰ যি তাকে আমি অনন্দমনেৰে আপোনাক দিছোঁ। 15কাৰণ আমাৰ সকলো পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ দৰে
আমিও আপোনাৰ আগত অচিনাকি আৰু ভ্ৰমণকাৰী লোক। পৃথিৱীত আমাৰ দিনবোৰ ছাঁ স্বৰূপ আৰু এই পৃথিৱীত আমাৰ একো আশা নাই।

16হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ, পবিত্ৰ নামৰ উদ্দেশে আপোনাৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ আমি এই যি সকলো সম্পতি সংগ্ৰহ কৰিলোঁ, এই
সকলো আপোনাৰেই আৰু আপোনাৰ পৰাই অহা। 17হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই এইয়াও জানো যে, আপুনি হৃদয়ৰো পৰীক্ষা কৰে আৰু সৰলতাত
সন্তুষ পায়। মই হ'লে মোৰ মনৰ সৰলতাতহে নিজ ইচ্ছাৰে এই সকলো বস্তু দান দিলোঁ, আৰু এতিয়া এই ঠাইত উপস্থিত হোৱা আপোনাৰ
লোকসকলেও নিজ ইচ্ছাৰে আপোনাৰ উদ্দেশে দান দিয়া দেখি মই আনন্দিত হৈছোঁ।

18আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অব্ৰাহাম, ইচহাক, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ লোকসকলৰ মনত এই চিন্তাধাৰা সদায় ৰাখক।
তেওঁলোকৰ হৃদয় আপোনাতেই মনোনিবেশ কৰক। 19আপোনাৰ আজ্ঞা, সাক্ষ্য, আৰু বিধিবোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে পালন কৰিবলৈ, আৰু এই
সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু মই যি গৃহৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰি থৈছোঁ, তাক নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পুত্ৰ চলোমনক সিদ্ধ মন দিয়ক।"

20দায়ূদে গোটেই সমাজক ক'লে, "এতিয়া তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।" গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষৰ ঈশ্বৰ
যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে, আৰু মুৰ দোঁৱাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে আৰু ৰজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। 21তাৰ পাছ দিনা তেওঁলোকে
যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিলে, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। তেওঁলোকে এক হাজাৰ ষাড়-গৰু, এক হাজাৰ মতা
ভেড়া, আৰু এক হাজাৰ ভেড়া পোৱালি, আৰু ইয়াৰে সৈতে গোটেই ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে পেয় নৈবেদ্য আৰু বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে।

22সেই দিনা অতি আনন্দেৰে যিহোৱাৰ আগত ভোজন-পান কৰিলে।

তেওঁলোকে দায়ূদৰ পুত্ৰ চলোমনক দ্বিতীয়বাৰ ৰজা পাতিলে; আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শাসনকৰ্তা হবলৈ তেওঁ অভিষেক কৰিলে। তেওঁলোকে
পুৰোহিত হবলৈ চাদোককো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অভিষেক কৰিলে। 23তাৰ পাছত চলোমন তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ পৰিৱৰ্তে ৰজাহৈ যিহোৱাৰ
সিংহাসনত বহিল। তেওঁ কৃতকাৰ্য্য হ'ল, আৰু গোটেই ইস্ৰায়েলে তেওঁৰ আজ্ঞা মানিলে।

24সকলো নেতাসকল, সৈন্যসকল, আৰু দায়ূদ ৰজাৰ পুত্ৰসকল চলোমন ৰজাৰ অধিন হ'ল। 25যিহোৱাই সকলো ইস্ৰায়েলৰ আগত চলোমনক
সন্মান প্ৰদান কৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁক যি ক্ষমতা দিলে, তেনে ক্ষমতা তেওঁৰ পূৰ্বে ইস্ৰায়েলৰ কোনো ৰজাক দিয়া নাছিল।

26যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ূদে সকলো ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিছিল। 27তেওঁ চল্লিশ বছৰ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। তেওঁ সাত বছৰ হিব্ৰোণত আৰু তেত্ৰিশ বছৰ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। 28তেওঁ সম্পূৰ্ণ বয়স পায়, দীঘলীয়া জীৱন সা-সম্পতি আৰু সন্মান উপভোগ কৰি বৃদ্ধ অৱস্থাত তেওঁৰ মৃত্যু হয়। তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমন তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

29দায়ূদ ৰজাই তেওঁৰ জীৱনত কৰা সকলো কাৰ্য ভাববাদী চমূৱেল, ভাববাদী নাথন আৰু ভাববাদী গাদৰ ইতিহাস-পুস্তকসমূহত বৰ্ণনা কৰা হৈছে। 30এই পুস্তকসমূহত ইস্ৰায়েলক ৰাজত্ব কৰা সময়ত দায়ূদে যিবোৰ কাৰ্য কৰিছিল, সেই সকলো ইয়াতে উল্লেখ আছে। লিখকসকলে ইস্ৰায়েল আৰু তাৰ ওচৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্যৰ, দায়ূদৰ ক্ষমতা আৰু তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো ঘটনা লিখিলে।

অবদানকাৰী

Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকাৰী

Ajit Kumar Singha
Antoney Raj
Basanta Kumar Sarma
Cdr. Thomas Mathew
Dr. Bobby Chellappan
Hinal Prakash
Jobby Prasannan
Jumi Devi
Kanika Dhar
Kavita Bora
Merlyn Easa
Numali Tara
Rev. Tarun Singha
Rinu John
Sangeet Momin
Shojo John
Door43 World Missions Community

Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকাৰী

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community